

LIHTSUSTATUD ÕPE

VEENE KEEL

Õpetuse eesmärgid

Vene keele õpetuse peamine ülesanne on toetada õpilaste kõne arengut, pöörates erilist tähelepanu kõnest arusaamise kujundamisele. Vene keele õppe rõhuasetused vene keelt kõnelevate laste õpetamisel on samad eesti keele ainekavas eesti keelt kõnelevate laste õpetamisel esile toodud rõhuasetustega.

Vene keele õpetamisega taotletakse, et õpilane:

- 1) oskab kuulata ja kõnele adekvaatselt reageerida;
- 2) osaleb dialoogis ja väljendab oma mõtteid kuulajale arusaadavalt;
- 3) loeb, jälgib jõukohast teksti, mõistab selle sisu ja mõtet;
- 4) kirjutab arusaadavalt, teeb märkmeid, mõistab ja koostab tarbekirja;
- 5) omandab elementaarse ülevaate vene keele süsteemist, tunneb põhitermineid;
- 6) valdab praktiliselt vene keele sõnade muutevorme vastavalt käändkonnale või tegevuse aspektile, kasutab käändevorme koos eessõnadega ja eesliidetega pöördvorme eri tähenduses, saab aru sõnade otsesest ja sõnavormide ning lausete pragmaatilisest tähendusest oma kogemuste piires;
- 7) kasutab vene keelt õpitegevuses ja igapäevases elus;
- 8) suudab oma tegevust kõne abil kavandada, kommenteerida ning hinnata, oma ja teiste tegevust vastavalt üldistele käitumisnormidele reguleerida;
- 9) tõlgendab igapäevast lihtsat verbaalset teavet;
- 10) tunneb ilukirjanduslike tekstide liike praktiliselt, omab elementaarset ülevaadet vene kirjandusest ja teab nimetada mõnda kirjanikku;
- 11) tunneb ja jälgib üldinimlikke kõlbelisi arusaamu oma võimete kohaselt, valdab vastavat tavasõnavara.

Taotletavad õpitulemused klassiti

Taotletavad õpitulemused 1.–2. Klassis

1. klassi lõpuks õpilane:

- 1) eristab häälikuid kuulmise ja hääldamise järgi;
- 2) analüüsib sõna häälikkoosseisu, laob kuuldud silpe ja sõnu liikuvast aabitsast;
- 3) häälib sõnu, koostab analüüsitud sõnade skeeme, määrab silpide ja häälikute järjestuse sõnas;
- 4) loeb veerides 1–3-silbilisi sõnu ja vähe laiendatud lihtlauseid;
- 5) mõistab loetu tähendust varasemale kogemusele toetudes;
- 6) vastab dialoogi repliigile;
- 7) väljendab suuliselt oma soove ja alustab dialoogi tarvete rahuldamiseks;
- 8) tunneb suuri ja väikseid trükitähti;
- 9) kirjutab väikseid kirjatähti;
- 10) laob analüüsitud sõnu tähtedega, teeb analüüsitud sõnade ära kirja;
- 11) mõistab, koostab ja kasutab lihtsaid 3–4-sõnalisi lauseid;
- 12) kasutab elementaarseid viisakusväljendeid.

2. klassi lõpuks õpilane:

- 1) analüüsib sõnade häälikulist koostist, määrab häälikujärje 1–2-silbilistes sõnades;
- 2) teeb lühikeste analüüsitud lausete ära kirja;
- 3) kirjutab õpetaja etteütlemise järgi 1–2 silbist koosnevaid sõnu häälikkoostist moonutamata;
- 4) mõistab, koostab ja kasutab kuni 5-sõnalisi laiendatud lihtlauseid;
- 5) alustab ja jätkab dialoogi oma kogemusele vastavas situatsioonis;
- 6) kõneleb õpetaja suunamisel oma tegevusest 3–4 lausega;
- 7) kirjeldab tuttavaid esemeid 2–3 tajutava tunnuse alusel;
- 8) kuuleb ja eristab rõhulist häälikut (silpi) sõnas;
- 9) loeb õpitud teksti lühikeste sõnade kaupa;
- 10) järjestab pildiseeria teksti sisu järgi;
- 11) taastab lühiteksti abivahendeid kasutades (pildid, pildiseeriad, küsimused, sõnalünkadega laused).

Taotletavad õpitulemused 3.–5. klassis

3. klassi lõpuks õpilane:

- 1) mõistab ja koostab kuni 5-sõnalist lihtlauset;
- 2) kasutab laiendatud lihtlauseid nimi-, omadus- ja tegusõnade õpitud vorme;
- 3) viib õpitud sõnavorme mitmesse sõnaühendisse;
- 4) osaleb ühistegevuse ajal dialoogis (küsimus-vastus, teade-küsimus);
- 5) võrdleb ja kirjeldab kahte tuttavat objekti tajutavate tunnuste alusel;
- 6) määrab veaohtrikud häälikud ja tähed (täishäälikuühendid, rõhuta täishäälikud), muudab sõnavormi õigekirja kontrollimise eesmärgil);
- 7) kirjutab pärast analüüsi õigesti 2–3-silbilisi üksikhäälikutest koosnevaid sõnu;
- 8) kirjutab ära kirjas 1–2-silbilisi sõnu originaalteksti täiendavalt vaatamata;
- 9) kontrollib ära kirja õigsust;
- 10) loeb õpitud teksti valdavalt sõnade kaupa;
- 11) leiab õpitud tekstist küsimuste-korralduste järgi sõnu, lauseid ja lõike, vastab küsimustele (sh annab hinnangu tegevusaktile);
- 12) annab abivahendeid kasutades ja koostöös õpetajaga tekstilähedaselt edasi õpitud pala sisu.

4. klassi lõpuks õpilane:

- 1) mõistab ja koostab kuni 6-sõnalisi lauseid, kasutab laiendatud lihtlauseid;
- 2) osaleb ühistegevuse ajal üksteise tegevust reguleerivas dialoogis;
- 3) kasutab sõnaühendites ja lausetes sõna käändevorme õpitud funktsioonides;
- 4) võrdleb ja kirjeldab tuttavaid esemeid rühmas (kuni 3 objekti); kirjeldab ühistegevust;
- 5) määrab sõnadevahelised seosed süntaksiküsimuste alusel;
- 6) kirjutab õigesti üksikhäälikutest koosnevaid kuni 4-silbilisi sõnu;
- 7) sooritab ära kirja sõnahaaval;
- 8) loeb õpitud teksti sõnaühendite ja fraaside kaupa; tundmatut teksti sõnahaaval;
- 9) kasutab suunamisel õigekirja kontrollimise võtteid;
- 10) leiab tekstist küsimuste ja/või juhendite alusel sõnu, lauseid, lõike (sh peamõttele viitavaid lauseid); 11) tuletab tekstis sõnastamata teabe oma kogemuste/teadmiste toetudes ja õpetaja juhendamisel; 12) vastab küsimustele teksti kohta (põhjuslikud seosed, hinnangud tegevustele, tegudele);

- 13) annab ühisvestlustes hinnanguid tegevusaktidele;
- 14) annab abivahenditele toetudes tekstilähedaselt ja valikuliselt edasi teksti või lõigu sisu.

5. klassi lõpuks õpilane:

- 1) mõistab ja kasutab kuni 6-sõnalist lihtlauset;
- 2) mõistab õpitud koond- ja liitlausete liike tekstis ja tekstiväliselt; oskab neid suunatult moodustada;
- 3) rakendab lauses sõnade muutevorme õpitud funktsioonides;
- 4) kasutab eri tüüpi dialoogirepliike koostegevuses, teeb kokkuvõtteid ühistegevusest;
- 5) sooritab tuttavaid õpitoiminguid suuliste ja kirjalike hargnenud korralduste alusel, sh osaleb tegevuse planeerimisel, valib ja kasutab abivahendeid;
- 6) kirjutab õigesti lihthäälikutest koosnevaid sõnu;
- 7) kasutab pehmendusmärki kaashäälikute puhul;
- 8) kirjutab häälikuühenditega sõnu pärast analüüsi õigesti;
- 9) sooritab ära kirja peamiselt sõnapaaride kaupa;
- 10) kasutab kirjutamisel enesekontrollivõtteid; kontrollib rõhuta täishäälikute, heliliste ja helitute kaashäälikute õigekirja sõnavormi muutmise (võrdleva hääldamise) abil;
- 11) kasutab sõnavormide analüüsimisel ja moodustamisel algoritmi;
- 12) täidab valiklugemise ülesandeid, lugedes õpitud teksti ladusalt häälega või endamisi vaikselt;
- 13) leiab tekstist küsimuste-korralduste järgi sõnu, lauseid ja lõike, osaleb lõigu ja teksti peamõtte sõnastamisel;
- 14) annab hinnangu tekstis kirjeldatud tegevusaktidele ning põhjendab seda;
- 15) annab tekstilähedaselt edasi tekstilõikude sisu, pealkirjastab lõike ja osaleb sõnastuse täpsustamisel.

Taotletavad õpitulemused 6. –7. Klassis

6. klassi lõpuks õpilane:

- 1) mõistab ja kasutab õpitud liht- ja koondlausemalle; mõistab kaheosaliste liitlausete tähendust, eristab osalausestega väljendatud suhteid ja seoseid;
- 2) küsib ja edastab teavet tuttavates situatsioonides, suunab enda ning teiste tegevust käitumisnorme arvestavalt;
- 3) jälgib kaaslaste vastuseid ning täiendab neid;
- 4) osaleb õpitegevuse planeerimisel, kasutab suunamisel enesekontrollivõtteid, küsib abi, valib ja kasutab abivahendeid;
- 5) kasutab sõnade õpitud muutevorme eri funktsioonides (tegusõna muutevorme õpetaja abiga);
- 6) moodustab liitsõnu ja tuletisi õpitud mallide ulatuses, mõistab liitsõnade ja tuletiste tähendust;
- 7) kirjutab sõnu õigesti, kasutab vajaduse korral individuaalseid abivahendeid, teeb ära kirja lauseosade või lühikeste lausete kaupa ja kontrollib tulemust;
- 8) analüüsib sõnavormi koostist ja tähendust;
- 9) moodustab sõnavorme, esitab suunamisel süntaksi- ja morfoloogiaküsimusi;
- 10) loeb õpitud teksti kõne tempos ladusalt sisule vastava intonatsiooniga, täidab endamisi lugedes sisulisi ja keelelisi ülesandeid;
- 11) loeb jõukohast tundmatut teksti peamiselt süntagmade kaupa;
- 12) taastab tekstilõikude sisu (valikjutustamine), valib ja kasutab jutustamiseks abivahendeid;

- 13) kirjeldab situatsioone ja objekte plaani alusel;
- 14) annab hinnangu tekstis kirjeldatud tegelas(t)e käitumisele.

7. klassi lõpuks õpilane:

- 1) mõistab ja kasutab õpitud liht- ja koondlausemalle;
- 2) mõistab ja kasutab suunatult eri suhteid väljendavaid kaheosalisi liitlauseid;
- 3) hangib teavet teistelt inimestelt; õpetaja suunamisel tekstist;
- 4) mõistab seisukohtade võimalikku erinevust suhtlemisel, selgitab oma seisukohti;
- 5) selgitab talle mõistetavate sündmuste ajalisi ning põhjuslikke seoseid;
- 6) tuletab sõnu õpitud liidetega; moodustab liitsõnu;
- 7) kasutab sõnade käände- ja pöördvorme, analüüsib sõnavormide koostist;
- 8) tunneb ja rakendab tähekasutusreegleid; 9) kasutab õpitud ortograafiareegleid õpetaja suunamisel;
- 10) loeb jõukohast võõrast teksti kõne tempos;
- 11) loeb õpitud teksti ladusalt mõningase ilmekusega;
- 12) täidab endamisi lugedes sisulisi ja keelelisi ülesandeid;
- 13) rakendab õpetaja juhendamisel temaatilist lugemist;
- 14) iseloomustab tekstis kirjeldatud tegelasi plaani järgi, rühmitab neid teadaoleva(te) tunnus(t)e alusel;
- 15) annab hinnangu tekstis kirjeldatud tegelas(t)e käitumisele ja põhjendab seda viidetega tekstile või oma kogemusele;
- 16) taastab analüüsitud teksti sisu vastavalt püstitatud ülesandele (valikuliselt, temaatiliselt, kokkuvõtlikult), vajaduse korral rakendab teksti analüüsimisel kasutatud abivahendeid;
- 17) koostab pärast ühist ettevalmistust abivahenditele toetudes (kava, tugisõnad, sõnaühendid) lühikese kirjaliku ümberjutustuse.

Taotletavad õpitulemused 8.–9. klassis

8. klassi lõpuks õpilane:

- 1) kasutab õpitud lausemalle suulises ja kirjalikus tekstis;
- 2) märkab ja hindab kaaslaste käitumise (sh sõnakasutuse) sobivust;
- 3) reageerib adekvaatselt kaaslaste erinevatele ja vastandlikele seisukohtadele;
- 4) analüüsib suunavate küsimuste abil dialoogi;
- 5) tuletab sõnu õpitud liidetega, mõistab ja kasutab tuletisi;
- 6) tunneb ära ja moodustab pöörd- ja käändevorme;
- 7) kasutab tuttavat teabekirjandust juhendamisel;
- 8) loeb jõukohast teksti teabe hankimiseks ladusalt ja endamisi;
- 9) täidab jõukohast teksti analüüsides ülesandeid õpitud mõistmisstrateegiate ulatuses;
- 10) esitab küsimusi teksti kohta mõistmisstrateegiatest lähtuvalt;
- 11) taastab õpitud teksti (suuliselt) erineval viisil (õpetaja suunamisel): tekstilähedaselt, temaatiliselt, kokkuvõtlikult, tegelase seisukohalt; rakendab analüüsi käigus kasutatud abivahendeid;
- 12) iseloomustab tegelast ja tegelasrühma plaani järgi;
- 13) kirjeldab tegevusi ja sündmusi kogemuste ja eri õppeainete materjalide põhjal (abiga);
- 14) koostab pärast ühist arutelu tekstilähedase kirjaliku ümberjutustuse;
- 15) kasutab omandatud õigekirjaoskusi iseseisvates kirjalikes töödes;
- 16) märgistab olulist teavet väljendavaid teabeüksusi tekstis (suunamisel), teeb märkmeid tekstide põhjal; 17) koostab õpitud teabekirja (näidise järgi).

Põhikooli lõpetaja:

- 1) tunneb lausete eri tüüpe, mõistab õpitud lausemallide tähendust, kasutab neid teabe hankimisel ja sõnastamisel;
- 2) teab adekvaatse suhtlemise põhimõtteid tavaolukorras käitumiseks (peres, eakaaslastega, töökollektiivis, ametiasutuses jne);
- 3) mõistab suhtluspartnerite seisukohtade võimalikku sarnasust, erinevust ja vastandlikkust; selgitab oma seisukohti, otsib lahendust erinevustele;
- 4) hindab oma ja teiste käitumise otstarbekust ja moraalinõuetele vastavust tavaolukorras, käitub vastavalt;
- 5) loeb jõukohast teksti endamisi sihipäraselt, häälega, mõistmiseks vajaliku selguse ja intonatsiooniga,
- 6) kasutab tekste ja teatmikke teabe hankimiseks;
- 7) teeb märkmeid ja konspekteerib elementaarselt;
- 8) taastab tuttavat teksti erineval viisil (kokkuvõtlikult, laiendatult, tekstilähedaselt);
- 9) kirjeldab tegevusi ja sündmusi teistele arusaadavalt;
- 10) iseloomustab tegelasi ja tegelusrühmi; seletab ja hindab nende käitumist;
- 11) koostab õpitud tarbekirja liike;
- 12) valdab elementaarseid teadmisi grammatikast: sõnaliigid, käänamine ja pööramine, liit-, koond- ja liitlauseid, sõnamoodustus;
- 13) järgib kirjutamisel tähekasutusreegleid ja peamisi ortograafiareegleid, leiab ja parandab õigekirjavigu.

Tunnijaotusplaan on järgmine:

- 1.klass – 7 tundi**
- 2.klass – 9 tundi**
- 3.klass – 7 tundi**
- 4.klass – 7 tundi**
- 5.klass – 6 tundi**
- 6.klass - 6 tundi**
- 7.klass - 6 tundi**
- 8.klass- 6 tundi**
- 9.klass – 6 tundi**

Õpitulemused I kooliaste

3. klassi lõpetaja:

- 1) osaleb aktiivselt ja mõtestatult õppeprotsessis;
- 2) kuulab eesmärgistatult ja väljendab oma mõtteid;
- 3) kasutab suhtlemisel eakohast ja sobivat kõne- ja kirjakeelt, arvestab suhtlemisel partneriga;

- 4) eristab helisid, hääli ja häälikuid;
- 5) omandab lugemistehnilise vilumuse ja teadliku lugemisoskuse;
- 6) tunneb joonis- ja kirjatahti, kasutab õigeid tähekujusid, kirjutab loetava käekirjaga;
- 7) sooritab kirja eelharjutusi, arvestab etteantud juhendi ja juhendamisega;
- 8) kirjutab mõtestatud lauseid, jutustavaid ja kirjeldavaid tekste;
- 9) kirjutab õpitud keelendite ja keelereeglite piires õigesti ning loetava käekirjaga, vormistab kirjaliku töö korrektselt;
- 10) vormistab lihtsama kirjaliku töö arvutis, järgib õpitud keelereegleid;
- 11) jutustab kuuldust, nähtust ja loetust, vajaduse korral kasutab juhendi abi;
- 12) loeb ja eristab eri liiki tekste, analüüsib teksti ülesehitust, keelekasutust ja sisu, avaldab selle kohta arvamust;
- 13) sõnastab teksti kohta küsimusi ja esitab vastuväiteid, teeb teksti põhjal märkmeid, võrdleb tekste omavahel;
- 14) valib ja loeb sobivaid tervikteoseid nii eesti kui ka maailma lastekirjandusest, kasutab raamatukogu infosüsteemi;
- 15) kujundab lugemise kaudu nii mõtte- kui ka tundemaailma, jagab lugemiskogemusi;
- 16) rikastab lugemise kaudu oma sõnavara, kasutab sõnaraamatuid ja leiab sõnaartiklist vajalikku teavet.

Kuulamine

3. klassi lõpetaja:

- 1) oskab määrata häälikute järgnevust sõnas ja sõna häälikust koostis, eristab täis- ja kaashäälikuid, helituid ja helilisi, kaashäälikuid;
- 2) määrab foneetiliste sõnade piirid, liigendab sõna silpideks, eristab rõhulisi ja rõhutuid silpe;
- 3) määrab lause grammatilise põhja ning sõnade seose lauses;

- 4) määrab sõnade kuuluvust sõnaliiki;
- 5) liigitab lauseid suhtluseesmärgi (võit-, küsi- ja käsklused) ning tundevääringu (hüüd- ja mittehüüdlused) põhjal, eristab lausetüüpe intonatsiooni järgi;
- 6) eristab kõneforme (dialoog, monoloog), kõnetüüpe (kirjeldus, jutustus, arutus) ning žanre (luuletus, jutustus, muinasjutt, mõistatus, vanasõna);
- 7) eristab stiililt ja žanrilt erinevaid suulisi tekste;
- 8) määrab audioteksti teema ja peamise mõtte, jätab meelde teksti sisu ning täidab õpetaja korraldusel tekstipõhiseid ülesandeid.

Rääkimine

3. klassi lõpetaja:

- 1) hääldab õigesti ja selgelt häälikuid ning häälikuühendeid sõnades;
- 2) teab peast vene tähestikku;
- 3) seletab sõna tähendust iseseisvalt ja sõnastike abil;
- 4) koostab ja hääldab õige intonatsiooniga väit-, küsi- ja käskluseid;
- 5) arendab vestlust igapäevaelus juhtunu, loetu ja nähtu kohta;
- 6) koostab lihtsaid jutustavaid, kirjeldavaid ja arutlevaid tekste küsimuste, märksõnade ning lihtsa plaani abil;
- 7) jutustab ümber eri stiilis ja žanris tekste;
- 8) loeb peast luule- ja proosatekste.

Lugemine

3. klassi lõpetaja:

- 1) loeb tekste häälega silphaaval ja lodusalt;
- 2) täidab ülesandeid, milles tuleb valikuliselt lugeda sõnu, sõnaühendeid, lauseid, tekstikatkeid;
- 3) loeb iseseisvalt eri žanris tekste ning saab neist aru;
- 4) kasutab sihipäraselt raamatu tiitellehte ja viiteaparatuuri;

5) loeb tabelleid, diagramme, skeeme ja tingtähiseid paberilt ning arvutist;

6) teab nimetada lastekirjanikke.

Kirjutamine

3. klassi lõpetaja:

1) kirjutab vajaliku info vihikusse, päevikusse ja tahvlile ning vormistab selle korrektselt;

2) vormistab grammatikaülesanded õigesti;

3) kirjutab etteütlemise järgi sõnu, lauseid ja lühemaid tekste õigesti;

4) kirjutab ümberjutustusi plaani ja märksõnade järgi;

5) kirjutab kirjeldavaid ja jutustavaid tekste ning vormistab need korrektselt;

6) oskab oma kirjalikke töid parandada.

Õppesisu I kooliastmes

Vene keele õpetamine I kooliastmes on peamiselt praktilise iseloomuga. Selle eesmärgiks on õpilastele esmaste teadmiste andmine vene keeles ja kirjanduses, õpetada õpilast rääkima õgesti, lugema, kirjutama, kuulama tähelepanelikult, arendada tähelepanu, huvi lugemise vastu. Õigekirja õpetamine I kooliastmes on tihedalt seotud lugemisoskuste arendamisega, seetõttu vene keele ainekava sisaldab ka algkoolis lugemiseks soovitatavate teemade loetelu.

1. Üldandmed vene keelest

Keele roll inimese elus. Keel kui peamine suhtlusvahend. Sõnastik kui teatmekirjanduse liik. Tutvuminesõnastike tüüpidega.

2. Graafika. Foneetika. Ortoeepia

Tähestik. Hääliku ja tähe suhe. Vene keele täis- ja kaashäälivate süsteem:

1. rõhulised ja rõhutud täishäälikud, helilised ja helitud kaashäälikud, palataliseeritud ja palataliseerimata kaashäälikud;
2. paaris- ja paaritud kaashäälikud: helilised ja helitud, palataliseeritud ja palataliseerimata;
3. tähtede е, ё, ю, я funktsioonid;
4. rõhk. Sõnarõhu rasked juhud. Intonatsioon ja loogiline rõhk.

3. Leksikoloogia ja fraseoloogia

Leksika ehk keele sõnavara. Sõna kui keeleühik. Sõna tähendus. Ühe- ja mitmetähenduslikud sõnad. Sõna otsene ja ülekantud tähendus.

Sünonüümid. Antonüümid. Mitmetähenduslikud sõnad. Homonüümid.

Fraseologismid. Vanasõnad, kõnekäänud

Vene keele seletussõnastik. Vene keele antonüümide sõnastik. Vene keele sünonüümide sõnastik.

4. Morfeemika (sõna koostis) ja morfoloogia (sõnamoodustus)

Morfeem kui keeleühik. Morfeemide liigid:juur, eesliide, sufiks, muutelõpp. Samatüvelised sõnad. Sõnatüvi. Sõnamoodustus- ja sõnamuutemorfeemid.

5. Morfoloogia

Sõnaliigid, üldine iseloomustus.

Nimisõna

Nimisõna üldiseloomustus. Üld- ja pärisnimed. Elusolendeid ning elutuid esemeid ja nähtusi märkivad nimisõnad.

Nimisõnade sugu. Nimisõnade ainsus ja mitmus. Nimisõnad, mis esinevad ainult ainsuse või mitmuse vormis.

Nimisõnade käänamine. Vene keele käänete süsteem. Nimisõnade põhilised süntaktilised funktsioonid sõnaühendis ja lauses.

Omadussõna

Omadussõna üldiseloostus. Omadussõna sugu, arv ning kääne. Omadussõna ühildumine nimisõnagasooormis, arvus ja käändes. Omadussõnade põhilised süntaktilised funktsioonid sõnaühendis ja lauses.

Asesõna

Asesõna üldiseloostus. Asesõna sõnaliikide süsteemis. Isikulised asesõnad kui sidususvahendid lauses jatekstis. Asesõnade põhilised süntaktilised funktsioonid sõnaühendis ja lauses.

Tegusõna

Tegusõna üldiseloostus. Tegevusnimi (infinitiiv) ja tegusõna isikulised vormid.

Tegusõna ajavormid. Tegusõnade pööramine olevikus ja tulevikus. Tegusõnade pööramine minevikus. Tegusõnade põhilised süntaktilised funktsioonid sõnaühendis ja lauses.

Eessõna

Üldiseloostus

6. Süntaks ja tekst

Sõnaühend ja lause kui süntaktiline ühik.

Sõnaühend

Sõnaühendi põhisõna ja laiend.

Lause

Lause kui süntaksi põhiühik ja kui minimaalne kommunikatiivne üksus.

Lause põhitudused. Lause pealiikmed. Lause grammatiline põhi.

Liht- ja laiendatud laused. Lause kõrvalliikmed: täiend, sihitis, määrus.

Lauseliigid suhtluseesmärgi järgi: väit-, käsk- ja küsilauseid. Lauseliigid tundevärvingu järgi:

mittehüüd- ja hüüdlauseid.

Tekst

Tekst kui kommunikatsiooniüksus. Teksti sidusus. Pealkiri, põhiidee, teksti plaan. Lõik.

Tekstide mitmekesisus: muinasjutt, mõistatus, vanasõnad ja kõnekäänud, jutustus, luuletus, näidend, teadaanne, õnnesoov, kutse, juhend. Tekstide otsimine internetist.

Eri tüüpi ja žanris kirjandusteosed on esindatud õppekirjandusetekstidena ning valitakse vabaks lugemiseks vene, eesti ja välisautorite teoste seast, arvestades järgmisi teemasid:

Kirjandusliku lugemise temaatika:

- Minu perekond.
- Mina ja minu pereliikmed.
- Otsi sõpra ja hoia teda.
- Õppida on alati kasulik.
- Aastaajad.
- Loodusimedest fantastikani.
- Headusest, mis võidab kurjuse.
- Aususest ja õiglusest.
- Tõsiseks ja naljaga pooleks.

8. Õigekiri: ortograafia ja interpunktsioon

Ortogrammi mõiste. Väike- ja suurtähe kasutamine.

Täis- ja kaashäälikute õigekiri sõna juurmorfeemis. Tähtede ъ ja ь kasutamine. Täishäälikute õigekiri tähtede ж, ч, ш, щ ja ц järel.

He õigekiri tegusõnadega.

Eessõnade õigekiri.

Interpunktsioon: kirjavahemärgid loetelu puhul ja lause lõpus. Poolitamisreeglid.

Õppe- ja kasvatuseesmärgid, õppesisu ja tulemused 1. klassis.

Vene keel (175 tundi)

Õppe- ja kasvatuseesmärgid

Aine õppimise käigus õpilane:

- 1) Mõistab keele ja kõne olulisust inimeste elus, kasutab keelt teadlikult;
- 2) suhtub lugupidavalt teiste rahvaste keeltesse ja kultuuridesse;
- 3) omandab põhiteadmised keelest ning oskab neid igapäevaelus ja õppetöös kasutada, järgides vene kirjakeele norme;
- 4) arendab õpetaja abil keeleoskust kui eneseväljendus- ja suhtlusvahendit, arvestades väljakujunenud keelenorme, suhtlusolukorda ja -eesmärki;
- 5) õpib õpetaja juhendamisel asjakohaselt kasutama erinevaid suhtluskanaleid;
- 6) loeb ja kuulab mõtestatult vastavaid eale eri tüüpi tekste ning koostab elementaarseid jutustavaid ja kirjeldavaid tekste suuliselt märksõnade, piltide ja küsimuste järgi;
- 7) osaleb probleemsete küsimuste arutlemises, väljendab oma arvamust, põhjendab seda, toetudes suulistele ja kirjalikele tekstidele;
- 8) kasutab sõnastikke, teatmeteoseid õpikus et täiendada oma vene keele teadmisi.

Õpitulemused

1.klassi lõpetaja:

- 1) eristab täis- ja kaashäälikud nii tugevas kui ka nõrgas positsioonis; eristama palataliseerimata ja palataliseeritud ning helituid ja helilisi kaashäälikuid;
- 2) õigesti ja selgelt hääldab kõiki vene keele häälikuid ning nende ühendeid, eristades rõhulisi ja rõhutuid silpe;
- 3) oskab kirjutama suutähti ja väiketähti, täheseoseid sõnades õigesti;

- 4) oskab määrata tähtede ja häälikute arvu sõnades;
- 5) määrab sõna piiri lauses, kujutab neid graafiliselt;
- 6) käitub vastavalt õpetaja suuliselt antud käsklustele;
- 7) tajub suulisi ja kirjalikke küsimisi, vastab küsimustele, kasutades kõnes ja kirjas nii lühi- kui ka tervislauseid;
- 8) elementaarselt kirjeldab olukorda, eset, olendit piltide, märksõnade, plaani järgi;
- 9) jutustab endast, oma huvidest ning oma lähiümbruses toimunud küsimuste järgi;
- 10) loeb vastavaid eale tekste selgelt, mõtestatult, ilmekalt, vigadeta ja õige intonatsiooniga ning vastavuses vene kirjakeele hääldusnormidega;
- 11) jutustab teksti ümber lihtsa plaani, süzeepiltide, märksõnade, küsimuste järgi ja vastab küsimustele teksti sisu puhul, mõtleb teksti lõppu;
- 12) määrab teksti teema;
- 13) loeb ja täidab ülesandeid vastavalt juhendile iseseisvalt või õpetaja abil; kasutab elementaarseid teadmisi foneetika, graafika, ortoepia, morfeemika, morfoloogia, süntaksi, ortograafia ja interpunktsiooni valdkondadest eri liiki õppeülesannete täitmisel;
- 14) kirjutab kalligraafiliselt ümber trüki- ja käsikjalist teksti, järgib sõnade poolitusreegleid;
- 15) eristab kuulmise põhjal häälikut, silpi, foneetilist sõna ja lauset, kirjutab etteütluse järgi sõnu, sõnaühendeid, lihtsamaid lauseid, lühemaid tekste, mis on seotud õpitud reeglitega: suurtäht, Ё, Ъ, ЖИ / ШИ, ЧА / ЦА, ЧУ / ЦУ, ЧК / ЧН, veaohlike sõnade õigekiri;
- 16) koostab lihtsamaid kirjeldavaid ja jutustavaid tekste õpetaja abil (pildisarja, pildi, märksõnade, küsimuste järgi);
- 17) kirjutab õigesti järgides õpitud õigekirja reegleid (ortogrammide ja punktogrammide);
- 18) loeb mitmes žanris tekste ning saab aru tekstidest, tabelitest, diagrammidest, skeemidest;
- 19) leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, sõnastikust, teatmeteosest ja internetist; kasutab sõnastikke eakohaselt;
- 20) kommenteerib algoritmi järgi õppeülesannete täitmist, arutleb neid paaris.

Kuulamine

1.klassi lõpetaja:

- 1) eristab kuulmise põhjal häälikut, silpi, foneetilist sõna, lauset;
- 2) oskab määrata häälikute järjekorda sõnades, sõna häälikuse koostis, täis- ja kaashäälikud nii tugevas kui ka nõrgas positsioonis, palataliseerimata ja palataliseeritud ning helituid ja helilisi kaashäälikuid;
- 3) määrab foneetilise sõna piiri, liigendab sõna silpideks, eristab rõhutu ja rõhulise silpi;
- 4) eristab sõnu, mis on sotud esemete, tunnuste, tegevuste nimetamisega, eessõnu; määrab sõnade ja lausete piirid suulises tekstis, kujutab neid graafiliselt;
- 5) liigitab lauseid suhtluseesmärgi (väit-, küsilauseid) ning tundevärvingu põhjal;
- 6) oskab kuulata tähelepanelik lühikesi (eakohaseid) tekste õpetaja esitamisel; määrab teema, jätab sisu meelde, täidab põhilisi tekstiülesandeid õpetaja käsutusel;
- 7) eristab kuulmise põhjal mitmes zanris tekste (luuletus, jutt, muinasjutt, mõistatus, vanasõna, kõnekäänd);
- 8) oskab kuulata klassikaaslaste teateid ning käituda nendele vastavalt;
- 9) oskab kuulata klassikaaslaste lugemist, anda kuulnud infole hinnangut ülesanne põhjal õpetaja poolt pakutud skaala ja põhimõtete järgi.

Rääkimine

1.klassi lõpetaja:

- 1) hääldab õigesti ja selgelt häälikuid ning häälikuühendeid sõnades, vene ortoepia reegleid järgides;
- 2) teab vene tähestikku, nimetab tähti;
- 3) seletab sõnade tähendusi;
- 4) koostab ning hääldab õige intonatsiooniga väit-, küsi- ja käsklauseid;
- 5) koostab õpetaja abil lihtsaid jutustavaid ja kirjeldavaidtekste süžeebildide, märksõnade, küsimuste järgi;
- 6) edastab iseseisvalt loetud teksti sisu;

- 7) vastab küsimustele teksti sisu järgi;
- 8) mõtleb teksti lõppu;
- 9) jutustab pildiseeria või küsimuste abil
- 10) vestleb loetust, oma elus juhtunust, nähtust õpetaja poolt pakutud teemadel; arendab vestlust oma elu sündmustest;
- 11) esitab küsimusi, pöördub tänu, palvega;
- 12) väljendab oma mõtteid ja tundeid täislausega;
- 13) loeb peast luuletekste.

Lugemine

1.klassi lõpetaja:

- 1) tunneb vene tähestiku trüki- ja kirjatähti; tunneb hääliku ja tähe suhe (oskab suhestada hääliku tähega);
- 2) loeb ette adapteeritud tekste selgelt silphaaval ja sõnade kaupa (õigesti, ilma vigade ja tähtide vahetamiseta);
- 3) loeb õige intonatsiooniga, teeb pause;
- 4) saab aru ette loetust;
- 5) oskab vastata küsimustele teksti järgi;
- 6) täidab ülesandeid, kus tuleb valikuliselt lugeda sõnu, sõnaühendeid, lauseid;
- 7) loeb tabelleid, diagramme, skeeme ja tingtähiseid paberilt ning arvutist;
- 10) loeb iseseisvalt mitmes žanris tekste ning saab neist aru (luuletus, jutt, muinasjutt, mõistatus, vanasõna);
- 8) kasutab tiitellehte sihipäraselt;
- 9) tunneb lastekirjanikke;
- 10) leiab õpetaja abil kirjanduslike tekste internetist, loeb neid.

Kirjutamine

1.klassi lõpetaja:

- 1) valdab kirjutamise õigeid võtteid;
- 2) oskab kirjutada suuri ja väikeseid kirjatähti ningseostada neid sõnas;
- 3) eristab tekstis lauseid, lausetes – sõnu;
- 4) kirjutab ümber trükitud või käsitsi kirjutatud tekste õigesti ja vigadeta tahvlilt, õpikust, vihikust, poolitamise ja kalligraafia reegleid järgides;
- 5) õigesti kasutab kirjavahemärke lausete lõpus;
- 6) täidab grammatikaülesandeid (kriipsutab alla, piirjoonestab, märkib, värvib);
- 7) eristab ja kirjutab sõnu, mis vastavad küsimustele кто? что? какой? какая? какое? какие? что делает? что сделает? что делал? что сделал? (õpetaja abil);
- 8) kirjutab etteütluse järgi sõnu, lühemaid lauseid, tekste õpitud ortogrammidega: suurtäht, Ё, Ъ, ЖИ / ШИ, ЧА / ЩА, ЧУ / ЩУ, ЧК / ЧН, sõnaraamatu sõnad;
- 9) kirjutab valikuliselt tähti, silpe, sõnaühendeid, sõnu, lauseid;
- 10) koostab ja kirjutab lihtsaid tekste küsimuste, märksõnade, piltide järgi eeltevalmistusega;
- 11) leiab vigu ja teeb vigade parandust.

Õppesisu 1. klassis

Vene keel (175 tundi)			
Ettevalmistus- ja aabitsaperiood	5 tundi nädalas	18 nädalat	90 tundi
Aabitsajärgne periood	5 tundi nädalas	17 nädalat	85 tundi
		Kokku	175 tundi

	Aabitsajärgne periood		
Vene keel (teadmised keelest)	4 tundi nädalas	17 nädalat	68 tundi
Tekst. Kirjanduslik lugemine	1 tundi nädalas	17 nädalat	17 tundi

Tundide jaotamine teemade ja perioodide kaupa

Õppeaine “ Vene keel”

Teema	Ettevalmistus- ja aabitsaperiood	Aabitsajärgne periood	Tundide üldarv
Üldandmed vene keelest			
Graafika, foneetika, ortoepia			
Leksikoloogia ja fraseoloogia			
Morfeemika (sõna koostis) ja morfoloogia	-		
Morfoloogia			
Süntaks ja tekst			
Õigekiri: ortograafia ja interpunktsioon			
Tekst. Kirjanduslik lugemine	-		

Kooku	90	85	175
--------------	----	----	-----

Ettevalmistus- ja aabitsaperiood

1. Üldandmed vene keelest (1 tund)

Keele roll inimese elus. Keel kui peamine suhtlusvahend. Kirjalik ja suuline kõne.. (1 tund)

Peamised mõisted: keel on suhtlusvahend, kõne, suuline kõne, kirjalik kõne.

Õpilane:

saab aru kõne tähtsust inimese elus;

teab mõisteid: kõne, suuline kõne, kirjalik kõne;

teab, et kõne on suuline ja kirjalik;

eristab suulist ja kirjalikku kõnet, tunneb nende seoseid;

teab, et kõne koosneb lausetest, lused – sõnadest, seostab mõisteid: kõne, lause, sõna ;

tunneb õpetaja ja llassikaaslastega suhtlusreegleid;

osaleb kollektiivses suulises suhtluses, kõnekäitumise norme järgides.

2. Graafika. Foneetika. Ortoeepia (75 tundi)

Sõnade silpkoostis. Sõna jagamine silpideks.

Rõhk. Loogiline rõhk. Intonatsioon.

Tähe ja hääliku suhe. Täis- ja kaashäälikute süsteem: rõhulised ja rõhutud täishäälikud, helilised ja helitud kaashäälikud, palataliseeritud ja palatariseerimata kaashäälikud. Paaris- ja paaritud kaashäälikud: helilised ja helitud.

Tähtede е, ё, ю, я funktsioonid

Ъ kasutamine sõna keskel ja lõpus.

Tähestik. Suur- ja väiketäht.

Põhilised mõisted: häälik, hääliku mudel (skeem), ühinemine, täht hääliku tingmärk), väiketäht, suurtäht, kirjatäht, trükitäht; kõne häälikud, sõna, sõnarõhk, rõhumärk, sõna tähendus, intonatsioon; hääliku vahetamine tähega ja vastupidi; tähestik (Aabits), tähestiku tähendus, täht ja tema koht tähestikus (järgnevus); täishäälikute tunnused (iseloomustus): täishäälik – rõhuline ja rõhutu; täishäälikute tunnused (iseloomustus); kaashäälik – palatariseerimata / palatariseeritud, helilised ja helitud, paaris- ja paaritu; alati palatariseerimata ([ж] и [ш]), alati palatariseeritud([ч'] и [щ']); kaashäälikud ([ж] и [ш], [ч'] и [щ']); tähed, mis märgivad kaashäälikuid, «kavalad tähed» Е, Ё, Ю, Я (märgivad 2 häälikut, palatariseeritud); tähed palatalisatsiooni märkimiseks kirjas (ь, е, ё, и, ю, я); silp, avatud silp, kinnine silp, silpideks jagamine, rõhuline ja rõhutu silp, elisioon, elisiooni mudel (skeem); hääldamine, kirjutamine, sõna häälikuskeem.

Sõnastus: palatariseeritud kaashäälikute märkimine kirjas.

Õpilane:

tunneb valdkonna põhilisi mõisteid;

eristab kuulmise põhjal häälikut, silpi, foneetislist sõna;

teab, et sõnad koosnevad silpidest, silbid- häälikutest, häälikuid märgistatakse tähtedega;

saab aru erinevusi häälikute ja kõne häälikute vahel;

tunneb sisumäärava tähtede ja silpide rolli sõnades;

teab täis- ja kaashäälikute hääldamise eripärustest;

oskab selgelt ja õigesti hääldada täis- ja kaashäälikuid; võrrelda ja eristada neid;

teab, et tähed е, ё, ю, я väljendavad kaks häälikut [й'э], [й'о], [й'у], [й'а] sõna alguses ja pärast täishäälikut; teeb sõnade häälikuanalüüsi antud häälikutega; jagab sõnu häälikutega е, ё, ю, я silpideks;

teab ja tunneb Ъ ja Ь funktsiooni; jagab sõnu tähtedega Ъ ja Ь silpideks;

teab palatariseeritud ja palatariseerimata häälikute funktsioonidest; palataliseerimise märkimisest kirjas tähtede ь, е, ё, ю, я abil;

teab, et [ж] ja [ш] on alati palatariseerimata häälikud;

teab, et [ч'] ja [щ'] on alati palataliseeritud häälikud;

teab, et on helised ja helitu kaashäälikud;

teab et kaashäälikud on paarilised: helitu ja helised, oskad neid paare nimetada;

suhestab hääliku vastava tähega;

määrab nimetatud hääliku kohta sõnas (alguses, keskel, lõpus);

iseloostab nimetatud häälikut (täis- või kaashäälik); nimetab hääliku tunnusi;

nimetab häälikute arvu ja järjekorda sõnas;

modellerib häälikute järjekorda sõnas häälikuskeeme (värviliste skeeme) kasutades, seletab värvi valikku hääliku märkimiseks; oskab võrrelda oma mudelit näidisega; leiab ja parandab vigu häälikuanalüüsi tegemisel;

teab häälikute tingmärke;

analüüsib sõnade tähemudelid;

suhestab tähemudelit sõnadega;

valib sõnu nimetatud häälikuga;

edastab õpetajaga pakutud intonatsioonihääliku näidist sõnas;

saab aru sõnade nimetatavat funktsiooni; teab, et rõhu on seotud sõna sisuga;

hääldab sõna rähutades hääliku intonatsiooni abil, toetudes õpetajaga antud variandile;

määrab häälikute arvu sõnas, rõhulised ja rõhutu silbid;

eristab rõhulist silpi;

tunneb sõna häälikkoostis, seletab häälikuühendite [h'ə], [h'o], [h'y], [h'a] funktsiooni, eelnevate täishäälikute palatalisatsiooni näitajat ning täishaaliku märgist;

jagab sõnu silpideks ja seletab silpide arvu sõnas;

võrdleb häälikkoostist sõnas: eristab samasuguseid ja erinevaid häälikuid;

oskab koostada sõna mudelit (skeemi);

teab täis- ja kaashäälikute arvu vene keeles;

tunneb vene tähestikku, tähtede arvu tähestikus;

seletab, kus saab kasutada tähestiku teadmisi, nimetab tähti õigesti, paneb tähti õigeste

järjekorda;

määrab tähe järjekorda tähestikus, nimetab naabertähti, paneb pakutavaid sõnu tähestukulisse järjekorda;

esristab suur- ja väiketähti;

täidab ülesandeid õpetaja juhendamisel ja iseseisvalt;

kommenteerib ülesannete täitmist õpetaja juhendamisel;

loeb ja saab aru pabeil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, tingmärkidest;

leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, kirjanäidesest, tööraamatust;

osaleb õppedialogis, hindab kommunikatiivse ülesande täitmist ja tulemust.

3. Leksikoloogia ja fraseoloogia (2 tundi)

Sõna kui keeleühik. Leksikaalne tähendus. (2 tundi)

Põhimõisted: sõna ja selle tähendus, seletamine.

Õpilane:

tunneb mõisteid: sõna, sõna tähendus, seletamine;

mõistab sõna nimetava funktsiooni, sõna lause ja teksti erinevused;

oskab võrrelda sõna ja sõna leksikaalset tähendust;

seletab sõnatähendust, seletab sõnatähenduse ja rõhu seost;

kirjeldab objekte elementaarselt: edastab selle välimised;

seletab sõna leksikaalset tähendust konteksti alusel.

5. Morfoloogia (4 tundi)

Nimisõna (ilma mõiste kasutamiseta). Üldiseloomustus. (1 tund)

Omadussõna (ilma mõiste kasutamiset). Üldiseloostus. (1 tund)

Tegusõna (ilma mõiste kasutamiset). Üldiseloostus. (1 tund)

Eessõna (ilma mõiste kasutamiset). Üldiseloostus. (1 tund)

Põhilised mõisted: sõna, küsimused(кто? что?, какой? какая? какое? какие?, что делает? что делают?), eseme, tuunuse, tegevuse nimetavad sõnad, sõnagrupp, eessõna, eraldi kirjutamine, sõna mudel (skeem).

Õpilane:

on ettekujutused eseme, omaduse, tegevuse nimetavast sõnadest;

suhestab eseme, omaduse, tegevuse nimetavaid sõnu vastavate küsimustega;

määrab, mida sõna nimetab (eseme, omadus, tegevus), esitab küsimust;

eristab eseme, omaduse, tegevuse nimetavaid sõnu üldtähenduse või küsimuse põhjal, koostab skeeme;

leiab eseme, omaduse, tegevuse nimetavaid sõnu tekstist;

täidab ülesandeid, milles tuleb valikuselt lugeda eseme, omaduse, tegevuse nimetavaid sõnu;

nimetab eessõnu;

tunneb eessõna rolli lauses;

leiab eessõnu tekstist ja lausetest; märgistab neid skeemi abil;

kirjutab eessõnu eraldi;

täidab ülesandeid õpetaja juhendamisel ja iseseisvalt;

kommenteerib ülesannete täitmist õpetaja juhendamisel;

loeb ja saab aru pabeil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, tingmärkidest;

leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, kirjanäidesest, tööraamatust;

osaleb õppediaaloois, hindab kommunikatiivse ülesande täitmist ja tulemust.

6. Süntaks ja tekst (15 tund)

Lause (6 tundi)

Lause kui süntaksi põhiühik ja minimaalne kommunikatiivne ühik. Lause põhitunnused (1 tund).

Väit-, küsi- ja hüüdlauseid (5 tundi).

Põhimõisted: sõna, lause, lõpetatud mõte, sõnad on seotud sisu järgi, lausete tähendus (teavitus, küsimus), väit-, küsi-, hüüdlause, intonatsioon, mitthüüd- ja hüüdlauseid, lauseskeem.

Õpilane:

tunneb suhteseost: kõne – lause – sõna, lause – tekst;

eristab sõna, lauset, teksti;

eristab sõnu kõnest; määrab kuulmise põhjal lause piiri kirjas;

oskab märgistada lauset skeemi abil;

määrab sõnade arvu lauses, kui õpetaja hääldab selgelt ja pausidega sõnade vahel; oskab koostada kuulnud lausete skeeme;

valib lauset vastavalt skeemile;

teab lause võrmistamisreegleid (suuretähe kasutamine lause alguses, kirjavahemärkide

kasutamine lause lõpus vastavalt intonatsioonile ja suhtluseesmärgile;

vormistab lauset kirjas õigesti;

liigitab lauseid suhtluseesmärgi (väit-, hüüd- ja käsklauseid) põhjal nii kõnes kui ka kirjas;

õpib lugeda ladusalt, õigesti ja ilmekalt;

kirjutab ümber trüki- ja käsikirjalist teksti;

saabarukirjalikest küsimustest, vastab kõsimustele kasutades lühi- ja täislauseid;

koostab ja kirjutab lauseid sõnedest, määrab sõnade seost kõsimuste abil;

jagab lauseid sõnadeks;

eristab lauseid tekstist;

koostab lauset antud sõnega, lause edasise laiendamisega;
täidab ülesandeid, milles tuleb valikusest lugedasõnu, lauseid;
täidab ülesandeid õpetaja juhendamisel ja iseseisvalt;
kommenteerib ülesannete täitmist õpetaja juhendamisel;
loeb ja saab aru pabeil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, tingmärkidest;
leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, kirjanäidesest, tööraamatust;
osaleb õppediaaloois, hindab kommunikatiivse ülesande täitmist ja tulemust.

Tekst (10 tundi)

Tekst kui kommunikatiivne üksus. Teksti sidusus. Pealkiri. (15 tundi)

Põhimõisted: tekst, teksti tunnused: terviklikkus, sidusus; teema, pealkiri.

Õpilane:

teab teksti tunnuseid (teema, lausete järgnevus, pealkiri);
mõistab erinevusilausetegruppide vahel; eristab tekstieraldilausetest ja sõnadest; seletab erinevusi teksti, lause ja sõna vahel praktilisel tasemel;
mõistab ja määrab teksti teemat (millest?) kuulmise põhjal;
jätab teksti sisu meelde ja täidab põhilisi tekstiülesandeid õpetaja juhendamisel;
määrab kuulmise põhjal lausete arvu tekstis, edastab teksti graafiliselt;
loeb tekstiteadlikult, määrab teksti teemat, suhestab teksti ja pealkirja, valib pealkirja;
vastab küsimustele loetud teksti sisu põhjal;
jutustab lühikest teksti ümbersüzeepiltide, märksõnade, küsimuste alusel;
määrab lausete arvu iseseisvalt loetud tekstis;
kirjutab ümber trüki- ja käsikirjalist teksti vastavalt pakutud algorütmile ja hüdiennorme järgides;

hoiab vestlust ülal oma elu sündmustest, loetud, nähtud teemal; jutustab endast, oma huvidest ja hobidest, lähiümbruses toimuvast; elementaarselt kirjeldab esemet, nähtust, situatsiooni;

koostab jutte süzeepiltide järgi;

täidab ülesandeid õpetaja juhendamisel ja iseseisvalt;

kommenteerib ülesannete täitmist õpetaja juhendamisel;

loeb ja saab aru pabeil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, tingmärkidest;

leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, kirjanäidesest, tööraamatust;

osaleb õppedialoogis, hindab kommunikatiivse ülesande täitmist ja tulemust.

7. Õigekiri: ortograafia ja interpunktsioon (10 tundi)

Suurtähe kasutamine lause alguses. Interpunktsioon: kirjavahemärgid lause lõpus. (4 tundi)

väike- ja suurtähe kasutamine. Suurtäht inimeste, loomade nimede kirjutamisel. (5 tundi)

täishäälikute kirjutamine silpides: ЖИ-ШИ, ЧА-ЩА, ЧУ-ЩУ. (4 tundi)

ЧК, ЧН õigekiri.(2 tundi)

Ъ kasutamine.(1 tund)

Põhimõisted: reegel, õigekiri, väike- ja suurtäht, nimi, perekonnanimi, loomanimi; ühendid жи-ши, ча-ща, чу-щу, чк, чн; hääldamine, kirjutamine, Ъ kaashääliku palatalisatsiooni näitaja;

lause, kirjavahemärgid lause lõpus (punkt, küsi- ja hüüdmärk), loetelu, kirjavahemärgid loetelu puhul – koma; teksti ümberkirjutamine (kontroll), töö sõnaraamatuga, etteütlus.

Õpilane:

teab kirjutamise hügieenireegleid;

oskab kirjutada suur- ja väiketähti, seostada neid õigesti;

õigesti kirjutab sõnu жи-ши, ча-ща, чу-щу, чк, чн ühenditega;

teab suurtähe kasutamise reegleid kirjalikus kõnes; kirjutab õigesti pärisnimesid (inimeste nimed ja perekonnanimed, loomanimed);

mõistab Bfunktsiooni sõnas, õigesti kirjutab B tähega sõnu: sõna lõous ja keskel;
kirjutav eesõnu eraldi, seletab õigekirja reeglit;
teab lausevormistamise reegleid kirjalikus kõnes; kasutab suurtähti sõna alguses; vormistab lause lõppu õigesti;
paneab kirjavähemärke õigesti sõnade loetelu puhul;
kirjutab etteütlemise järgi tähti, silpe, sõnu, lauseid, lühimaid tekste, mis sisaldavad õpitud ortogramme ja punktogramme;
kirjutab ümber trüki- ja käsikirjalist tekstivastavalt pakutud algorütmile ning hügieeninorme järgides; eristab lauseid tektis, sõnu – lauses;
täidab grammatikaülesandeid teksti kohta (kriipsutab alla, piirjoonestab, märkib, värvib);
täidab ülesandeid, milles tuleb valikuselt lugeda sõnu vastavalt õpitud reeglitele;
kirjutab valikuselt tähti, silpe, sõnu, lauseid;
teebenesekontrollinäidisejärgitehtud kirjaliku töö kontrollimisel;
parandab oma kirjalikke täid;
loeb ja saab aru pabeil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, tingmärkidest;
leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, kirjanäidesest, tööraamatust.

Aabitsajärgne periood

1. Üldandmed vene keelest (2 tundi)

Keele roll inimese elus. Keel kui peamine suhtlusvahend. (1 tund)

Keel ja kõne. Kõne liigid. (1 tund)

Põhimõisted: keel on suhtlusvahend, emakeel, võõrkeel, kõne, kirjalik kõne, viisakas kõne, kõne liigid: kuulamine, rääkimine, kirjutamine.

Õpilane:

teab, et igal rahvasel on oma keel (eest, saksa, inglise, itaalia, leedu jne), et kirjatark inimene peab valdama ka teist keelt;

teab, et keel on inimeste peamine suhtlusvahend;

teab, et kõne on suuline ja kirjalik;

eristab suulist ja kirjalikku kõnet, tuuneb nende seost;

teab, et rääkimine ja kuulamine on suuline kõne, kirjutamine ja lugemine on kirjalik kõne;

toob suulise ja kirjaliku kõne näiteid;

oskab suhestada pilte kõnetegevuse eriliikidega;

tunneb mõisteid: keel, vene keel, võõrkeel; suuline kõne, kirjalik kõne; kõneliigid: lugemine, kirjutamine, kuulamine, rääkimine;

teab, et kõne koosneb lausetest, laused – sõnadest; mõistab seost: kõne-lause-sõna;

oskab määrata lausete arvu tekstis kuulmise põhjal ja lugemisel;

tunneb viisakusvälendeid;

oskab õpetajat kuulata ja kuulda, täita tema käsklusi;

oskab kuulata klasiikaaslaste vastuseid ja reageerida nendele;

vastab küsimustele õigesti;

osaleb kollektiivses suhtlemises, kõnereegleid järgides.

2. Graafika. Foneetika. Ortoeepia. (10 tundi)

häälikud ja tähed. Tähestik.

täis- ja kaashäälikud.

silp.

rõhk.

tähtede e, ё, ю, я funktsioonid

palataliseeritud kaashäälikud.

Ь kasutamine palatariseerimiseks.

Põhimõisted: häälik, häälikumudel (skeem), ühendid, täht (hääliku tingmärk), suur- ja väiketäht, kirjatäht, trükitäht; häälikud, sõna, sõnarähk, rähumärk, sõnatähendus, intonatsioon, sõna vahetamine tähega ja vastupidi; tähesti (Аабits), tähestiku tähendus, täht ja tema koht tähestikus (järjekord); kaashäälikute tunnused (iseloomustus): kaashäälik – rõhurõhuline ja rõhutu; kaashäälikute tunnused (iseloomustus); kaashäälik – palataliseeritud ja palatariseerimata, heline ja helitu, paaris- ja paaritu: alati palataliseerimata kaashäälikud ([ж] ja [ш]), alati palatariseeritud kaashäälikud ([ч'] ja [ш']); kaashäälikud ([ж] и [ш], [ч'] и [ш']); tähed („kavalad tähed“) Е, Ё, Ю, Я; tähed kaashäälikute palatariseerimiseks kirjas (ь, е, ё, и, ю, я); avatud silp, kinnine silp, sõna jagamine silpideks, rõhuline ja rõhutu silp, ühendatud silpid, ühendatud silpide mudel (skeem); häälda,one, kirjutamine, sõna häälikuskeem.

Sõnastamine: palatariseeritud häälikute märgistamine kirjas.

Õpilane:

tunneb põhilisi valdkonnalasi mõisteid;

oskab eristada kuulmise põhjal häälikut, silpi, foneetilist sõna;

teab, et sõnad koosnevad silpidest, silbid – häälikutest, häälikuid märgistatakse tähega;

mõistab häälikute ja kõnehäälikute vahelisterinevusi;

oskab eristada häälikuid ja tähti;

mõistab, et häälikute ja tähtede kasutamine sõnas on seotud sisuga;

tunneb täis- ja kaashäälikute hääldamise eripärasusi;

oskab hääldada täis- ja kaashäälikuid selgelt: eristada ja võrrelda neid;

teab, et знает, tähed е, ё, ю, яväljendavad kaks häälikut [й'э], [й'о], [й'у], [й'а] sõna alguses ja pärast täishäälikut; teeb sõnade häälikuanalüüsi antud häälikutega; jagab sõnu häälikutega е, ё, ю, я silpideks;

teab ja tunneb Ь jaЪ funktsiooni; jagab sõnu tähtedega ЬjaЪsilpideks;

teabpalatariseeritudja palatariseerimata häälikute funktsioonidest; palataliseerimise

märkimisest kirjas tähtede Ъ, е, ё, ю, я abil;

teab, et [ж] ja [ш] on alati palatariseerimata häälikud;

teab, et [ч] ja [щ] on alati palataliseeritud häälikud;

teab, et on helised ja helitu kaashäälikud;

teab et kaashäälikud on paarilised: helitu ja helised, oskab neid paare nimetada;

suhestab hääliku vastava tähega;

määrab nimetatud hääliku kohta sõnas (alguses, keskel, lõpus);

iseloostab nimetatud häälikut (täis- või kaashäälik); nimetab hääliku tunnusi;

nimetab häälikute arvu ja järjekorda sõnas;

modellerib häälikute järjekorda sõnas häälikuskeee (värviliste skeeme) kasutades, seletab värvi valikku hääliku märkimiseks; oskab võrrelda oma mudelit näidiselega; leiab ja parandab vigu häälikuanalüüsi tegemisel;

teab häälikute tingmärke; analüüsib sõnade tähemudelied; suhestab tähemudelit sõnadega;

oskab valida sõnu nimetatud häälikuga;

mõistab sõna nimetava funktsiooni; mõistab sõna sisu ja rõhu seost;

oskab hääldada sõnu hääliku intonatsioonilise häälikutõstmisega ilma õpetaja näidisele toetuseta;

oskab määrata silpide arvu sõnas, rõhulised ja rõhutud silbid;

oskab leida rõhulist silpi;

oskab jagada sõnu silpideks ja seletada silpide arvu sõnas;

oskab võrrelda häälikuid, leida erinevaid ja samasuguseid häälikuid;

oskab koostada sõna häälikumudelit;

taebkaas- jataishäälikutearvuvenekeeles;

tunneb vene keele tähestikku, tähtede arvu;

seletab, kus saab kasutada tähestiku teadmisi, nimetab tähti õigesti, paneb tähti õigesse

järjekorda; määrab tähe järjekorda tähestikus, nimetab naabertähti, paneb pakutavaid sõnu tähestukulisse järjekorda;
esristab suur- ja väiketähti;
täidab ülesandeid õpetaja juhendamisel ja iseseisvalt;
kommenteerib ülesannete täitmist õpetaja juhendamisel;
loeb ja saab aru pabeil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, tingmärkidest;
leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, kirjanäidesest, tööraamatust;
osaleb õppedialoogis, hindab kommunikatiivse ülesande täitmist ja tulemust;
osaleb probleemsete küsimuste arutelus, väljendab oma arvamust, põhjendab seda.

3. Leksikoloogia ja fraseoloogia(2 tundi)

Sõna kui keeleühik. Sõna tähendus.(1 tund)

Ühe- ja mitmetähenduslikud sõnad. (1 tund)

Põhimõisted: sõna, sõna leksikaalne tähendus, seletamine, ühetähenduslik sõna, mitmetähenduslik sõna, sõnad, mis nimetavad esemet, tunnust, tegevust.

Õpilane:

teab mõisteid: sõna, sõna leksikaalne tähendus, seletamine, ühetähenduslik sõna, mitmetähenduslik sõna;

tunneb sõna rolli keeles;

mõistab sõna nimetavat tähendust, selle eristused lausetest ja tekstist;

oskab seostada sõna ja selle leksikaalset tähendust;

seletab sõna leksikaalset tähendust; mõistab sõna sisu ja rõhu seost;

kirjeldab objekti elementaarselt: edastab objekti välisesiseloostusi;

seletab sõna leksikaalset tähendust kontekstile toetades;

teab, kuidas kasutatakse kõnes mitmetähenduslikke sõnu;

eristab ühe- ja mitmetähenduslikke sõnu.

4. Morfeemika (sõna koostis) ja morfoloogia (5 tundi)

Samatüvelised sõnad. Sõnatüvi. (5 tundi)

Põhimõisted: sõna leksikaalne tähendus, ühetüvelised sõnad, ühetüveliste sõnade rühm, juur, sõnavorm.

Õpilane:

teab, et sõna juur on tähtis morfeem;

teab, mis on ühetüvelised sõnad;

tunneb mõistet „ühetüvelised sõnad”, leiab neid teiste sõnade hulgast, tunneb ühetüveliste sõnade tähtsamaid omadusi;

moodustab ühetüvelisi sõnu;

toob ühetüveliste sõnade näiteid pakutud juurega (näiteks: слон, лес jne.);

oskab eristada juurt ühetüvelistes sõnades;

suhestab juurte kirjutamist ja hääldamist ühetüvelistes sõnades;

eristab ühetüvelisi sõnu sama sõna vormidest;

moodustab sõnavorme;

täidab ülesandeid õpetaja juhendamisel ja iseseisvalt;

kommenteerib ülesannete täitmist õpetaja juhendamisel;

loeb ja saab aru pabeil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, tingmärkidest;

leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, kirjanäidesest, tööraamatust;;

osaleb õppediaaloois, hindab kommunikatiivse ülesande täitmist ja tulemust.

5. Morfoloogia (8 tundi)

sõnaliikide üldiseloostus. Sõnad, mis nimetavad esemeid, esemete tunnusi ja tegevusi.

nimisõna (ilma mõiste kasutamiseta). Üldiseloostus. Elisolendeid ning elutuid esemeid ja nähtusi märkivad nimisõnad. Pärinimed. Ainsuse ja mitmuse vormid.

omadussõna (ilma mõiste kasutamiseta). Üldiseloostus.

teigusõna (ilma mõiste kasutamiseta). Üldiseloostus.

eessõna (ilma mõiste kasutamiseta). Üldiseloostus.

Põhimõisted: sõna, küsimused(кто? что?, какой? какая? какое? какие?, что делает? что делают?), eseme, tuunuse, tegevuse nimetavad sõnad, pärinimed, sõnade rühm, eessõna, eraldi kirjutamine, sõna mudel (skeem).

Õpilane:

on ettekujutused eseme, omaduse, tegevuse nimetavast sõnadest;

tunneb esemete nimetavate ja tunnuste ning tegevuste nimetavate sõnade erinevusi;

suhetab eseme, omaduse, tegevuse nimetavaid sõnu vastavate küsimustega;

rühmitab sõnu, esitab küsimusi;

eristab eseme, omaduse, tegevuse nimetavaid sõnu üldtäenduse või küsimuse põhjal, koostab skeeme;

täidab ülesandeid, milles tuleb valikuselt lugeda eseme, omaduse, tegevuse nimetavaid sõnu;

nimetab eessõnu;

leiab nimisõnu tekstist ja lausetest; kirjutab eessõnu eraldi;

täidab nimisõnade valimisega seotud ülesandeid õpetaja juhendamisel ja iseseisvalt;

kommenteerib ülesannete täitmist õpetaja juhendamisel;

loeb ja saab aru pabeil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, tingmärkidest;

leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, kirjanäidesest, tööraamatust;

osaleb õppedialogis, hindab kommunikatiivse ülesande täitmist ja tulemust rühmitab sõnu üldise tähenduse ja kõsimuste järgi;

toob esemeid, tunnusi, tegevusi nimetavate sõnade näiteid;

leiab üleliigset sõna esemeid, tunnusi, tegevusi nimetavate sõnade reast;

rühmitab sõnu leksikaalse tähenduse põhjal;

kasutab õogesti nimisõnu, omadussõnu ja tegevussõnu kirjalikus ja suulises kõnes;

eristabsõnu, mis vastavad кто? küsimustele sõnadest, mis vastavad что? küsimustele,

toetades sõnade tähendusele;

teab ja kasutab pärisnimesid;

teab, kuidas kirjutatakse pärisnimed;

teab ja kasutab esemeid nimetavate nimisõnade ainsuse ja mitmuse vorme;

määrab nimisõnade ainsuse ja mitmuse vorme;

kasutab kõnes antonüümse ja sünonüümse tunnusi märkivaid sõnu

nimetab eessõnu;

mõistab eessõna rolli lauses;

leiab eessõnu tekstist ja lausetest;

kirjutab eessõnu eraldi;

täidab ülesandeid õpetaja juhendamisel ja iseseisvalt;

kommenteerib ülesannete täitmist õpetaja juhendamisel;

loeb ja saab aru paberil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, tingmärkidest;

leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, kirjanäidesest, tööraamatust;

osaleb õppedialogis, hindab kommunikatiivse ülesande täitmist ja tulemust.

6. Süntaks ja tekst (9 tundi)

Lause

Lause kui süntaksi põhiühik ja kui minimaalne kommunikatiivne ühik. Lause põhitunnused.

Lauseliigid suhtluseesmärgi järgi: väit-, hüüd- ja küsilauseid.

Põhimõisted: sõna, lause, lõpetatud mõte, tähenduslikult seotud sõnad, lausete eesmärk (teatus, küsimus), jutustav lause, küsi-, hüüdlause, intonatsioon, hüüd- ja mittehüüdintonatsioon, lause skeem.

Õpilane:

mõistab seoseid: kõne-lause-sõna-lause-tekst;

oskab eristada sõna, lauset, teksti;

oskab eristada lauseid kõnest: määrata lause piiri kuulmise põhjal; märgistada lause piiri kirjas;

oskab märgistada laused skeemi abil;

jskab määrata sõnade arvu lauses, kui õpetaja hääldab selgelt ja korrektselt paussidega sõnade

vahel; koostab kuulnud lause skeemi;

oskab valida vastavaid skeemile lauseid;

tunneb lausete vormistamisreegleid kirjalikus kõnes (suurtähe kirjutamine lause alguses,

kirjavahemärkide kasutamine sõna lõpus vastavalt intonatsioonile ja suhtluseesmärgile); oskab õigesti vormistada lauseid kirjas;

eristab jutustavaid, küsi- hüüdlauseid kirjalikus ja suulises kõnes; õpib lugema teadlikult ja

ilmekalt;

kirjutab kalligraafiliselt ümber trüki- ja käsikirjalist teksti;

saab aru suulistest ja kirjalikutest küsimustest, vastab nendele, kasutades kõnes nii lühi- kui ka täislauseid;

koostab lauseid sõnadest, kirjutab neid; leiab seoseid sõnade vahel küsimuste järgi;

jagab lauseid sõnadeks;

eristab lauseid tekstist;

moodustab lauseid pakutud sõnaga, laiendab seda;

täidab ülesandeid õpetaja juhendamisel ja iseseisvalt;

kommenteerib ülesannete täitmist õpetaja juhendamisel;

loeb ja saab aru paberil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, tingmärkidest;

leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, kirjanäidesest, tööraamatust;

parandab oma kirjalikke töid;

Tekst (5 tundi)

Tekst kui kommunikatiivne ühik. Teksti sidusus. (3 tundi)

Pealkiri, teksti põhimõte. Lõik. (2 tundi)

Põhimõisted: tekst, teksti tunnused: terviklikkus, lõpetatus, sidusus; teema, pealkiri, põhimõte, lõik.

Õpilane:

tunneb teksti tunnusi (teema, lausete järjekord, pealkiri);

mõistab lausete gruppi ja teksti vahelisi erinevusi; oskab eristada seotud teksti sõnadest ja

lausetest; seletab erinevusi sõna, lause ja teksti vahel praktilisel tasemel;

saab aru teemadest, nimetab teemat ja audioteksti põhimõtet (о чем?) (с какой целью? для чего? зачем?);

jätab meelde teksti sisu ja täidab põhilisi tekstiülesandeid õpetaja käsklusel;

oskab määrata kuulmise põhjal lausete arvu tekstis; kirjutada teksti graafiliselt;

loeb teksti teadlikult, määrab teksti teemat ja põhimõtet (о чем? о ком?);

oskab suhestada teksti ja pealkirja, valida pealkirja;

vastab küsimustele loetud teksti sisu järgi;

teeb lihtsamaid järeldusi tekstis sisaldava informatsiooni alusel;

jutustab teksti ümber süzeepiltide, küsimuste järgi, märksõnadele toetudes;

tunneb lause piiri tekstis; oskab määrata lausete arvu tekstis;

kirjutab kalligraafiliselt ümber trüki- ja käsikirjalist teksti;

oskab jutustada endast, oma huvidest ja hobidest ning lähiümbruses toimuvast;
oskab kirjeldada eset, olendit ja olukorda;
koostab juttu süzeepiltide järgi;
täidab ülesandeid õpetaja juhendamisel ja iseseisvalt;
kommenteerib õppeülesannete täitmist õpetaja juhendamisel;
loeb ja saab aru paberil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, tingmärkidest;
leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, kirjanäidesest, tööraamatust;
parandab oma kirjalikke töid;

7. Õigekiri: ortograafia ja interpunktsioon (18 tundi)

Ortogrammi mõiste. Suurtähe kasutamine lause alguses. Interpunktsioon: kirjavahemärgid sõna lõpus.

Väike- ja suurtähe kasutamine. Suurtähe kasutamine inimeste ja loonimedes ning inimeste perekonnanimedes.

Täishäälikute kasutamine susisevate järel: ЖИ-ШИ, ЧА-ЩА, ЧУ-ЩУ. ЧК, ЧН õigekirjutamine.

Ь kasutamine.

Poolitamisreeglid.

Täishäälikute õigekiri sõna juurmorfeemis (elementaarsed juhtumid)

Heliliste ja helitute täishäälikute õigekiri sõna juurmorfeemis (elementaarsed juhtumid)

Eessõnade kirjutamine.

Põhimõisted: reegel, õigekiri, suur- ja väiketäht, pärisnimed, nimi, perekonnanimi, loomanimi, täheühendid жи-ши, ча-ща, чу-щу, чк, чн; häälik, täht, hääldamine, juur, täishääliku või kaashääliku tugev ja nõrk positsioon juurmorfeemis, rõhuline ja rõhutu täishäälik, ühetüvelised sõnad, sõnavorm, sõna leksikaalne tähendus, juurortogramm, kontroll ja kontrollitav sõna, sõnaraamatu sõna, rõhutud täishäälikud, helilised ja helitud täishäälikud, ь on kaashäälikute palatariseerimise näitaja, ь kasutamine, sõnaraamat; lause, kirjavahemärgid sõna lõpus (punkt, küsi, hüüdmärk), loetelu, koma

kasutamine loetelu puhul, poolitamisreeglid, poolitamismärk – mõttekriips; kontrollkirjutamine, sõnaraamatutöö, etteütlus.

Õpilane:

tunneb hügieenireegleid kirjutamisel;

oskab kirjutada vaike- ja suurtähti, ühendada neid sõnas;

kasutab omandatud kalligraafilisi oskusi;

mõistab, mis on ortograafiam;

laiab õpitud ortogramme sõnadest; teab ortograafiareeglit;

rühmitab sõnu vastavalt õpitud ortograafiareeglitele;

oskab õigesti kirjutada sõnu silpidega: жи-ши, ча-ща, чу-щу ja tähtedega чк, чн;

teab suurtähe kasutamise reegleid kirjalikus kõnes; oskab kirjutada õigesti pärisnimesid: inimeste nimed, perekonnanimed, loomanimed;

mõistab Ъ funktsiooni sõnas; oskab õigesti kirjutada sõnu Ъ-ga sõna lõpus ja keskel;

mõistab Ъ ja ъ funktsiooni sõnas; kirjutab Ъ ja ъ-ga sõnu õigesti; tunneb sõnade Ъ ja ъ-ga

poolitamisreeglid;

teab, et juurmorfeemi sama sõna erinevates vormides kirjutatakse samamoodi;

võrdleb samasuguseid täishäälikuid samatüvelistes sõnades;

tunneb kontrollsõna valiku viise samatüvelise sõna leidmise või sõnavormi muutmise teel;

leiab rõhutu täishäälikut sõna juurmorfeemis; leiab kontrollsõnu sõnade rõhutu täishäälikuga

juurde; seletab rõhutu täishääliku kirjutamist juurmorfeemis;

eristab kuulmise ja hääldamise põhjal paarilisi kaashäälikuid sõnade lõpus, teab, et helilist

kaashäälikut sõnade lõpus hääldakse kui helitu, mõistab sõnade paariliste kaashäälikutega

kirjutamiskontrolli vajadust; leiab paarilisi kaashäälikuid ja märgistab neid õigesti;

tunneb kontrollsõna leidmiseviise sõnavormimuutmise või ühetüvelise sõna valimise teel nii, et kontrollitava kaashääliku järel oleks täishäälik;

valib kontroll sõnu sõnade paariliste kaashäälikutega sõna lõpus;
oskab poolitada sõnu, poolitamisreegleid järgides;
tunneb lause kirjutamise reegleid;
piirustab lauseid õigesti, lause alguses kirjutab suurtähti,
lause lõpus paneb punkti, hüüd- või küsimärki.
õigesti panna kirjavahemärke sõnade loetelu juhul;
kirjutab etteütlemise järgi sõnu, lauseid ja lühemaid tekste, mis on seotud õpitud ortogrammide ja punktogrammide kasutamisega; loeb kirjutatud ja mõistab selle sisu;
kirjutab kalligraafiliselt ümber trüki- ja käsikirjalist teksti vastavalt pakutud algorütmile ja hügieennorme järgides;
oskab eristada lauseid tekstis ja sõnu lauses;
täidab grammatikaülesandeid teksti kohta (kriipsutab alla, piirjoonestab, märkib, värvib);
täidab ülesandeid, milles tuleb valikuselt lugeda õpitud reeglitega seotud sõnu;
kirjutab valikuselt välja pakutud tähti, silpe, sõnu, lauseid;
kontrollib kirjaliku töö täitmist ise näidise järgi;
parandab oma kirjalikke töid;
loeb ja saab aru paberil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, tingmärkidest;
leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, kirjanäidesest, tööraamatust;

8. Tekst. Kirjanduslik lugemine (18 tundi)

Tekstide mitmekesisus; mõistatus, vanasõna, kõnekäänd, muinasjutt, juttu luuletus, valm, näidend ja nende iseärasused. Tekstide otsing inrentetist õpetaja juhendamisel.

Eri tüüpi ja žanris kirjandusteosed on esindatud õppekirjanduse tekstidena ning valitakse vabaks lugemiseks vene, eesti ja välisautorite teoste seast, arvestades järgmisi teemasid:

Kirjandusliku lugemise temaatika 1.klassis:

Minu perekond

Mina ja mu pereliikmed.

Otsi sõpra ja hoia teda.

Õppida on alati kasulik.

Aastaajad.

Loodusimedest fantastikani.

Headusest, mis võidab kurjuse.

Aususest ja õiglusest.

Tõsiselt ja naljaga pooleks.

Töö raamatuga

Ettekujutused raamatu elementidest: kaas, kaaneselg, tiitelleht, sisukord, lehed, illustratsioonid.

Tähtsamad andmed lastekirjanduse klassikutest seoses õpitud teostega. Vene, eesti, väliskirjanduse eri žanris valitud teosed (autorid: A. Fet, A. Pleštšev, I.Surikov, L. Tolstoi, S. Maršak, K. Ušinski, N. Nosov, S. Mihhalkov, L. Pantelejev, G. Skrebitski, I. Sokolov-Mikitov, A. Pervik, E. Niit ja teised).

Praktiline tutvus järgmiste mõistetega:

raamatu elemendid: kaas, kaaneselg, tiitelleht, sisukord, leht, illustratsioon.

luuletus. Riim ja luuletuse tuju;

jutustus. Jutu tegelased ja autor.

kirjeldamine jutudes ja luuletustes;

suuline rahvalooming. Muinasjutt, mõistatus, vanasõna, kõnekäänd, laste laulumängud (poteška, zaklitška) kui rahvaluule žanrid.

rahva ja kunst- (autori) muinasjutt.

rahva ja kunstmuinasjutu tegelased;

valm. Valmi tegelased. Moraal.

Näidend ja näidendi einevused. Rollilugemine.

Teose teema ja põhimõte.

Õpilane:

kasutab tiitellehte ja sisukorda (õpetaja juhendamisel);

tunneb mõnda lastekirjanikke;

tunneb vene, eesti, väliskirjanike eri žanris teoseid;

omandab mõisteid: autor, pealkiri, tegelane, sisu, kunstnik (illustreerija);

kuulab tähelepanelikult vastavaid eale lühitekste õpetaja esitamisel; määrab teemat; jätab sisu

meelde ja täidab testiülesandeid õpetaja käklusel;

eristab kuulmise põhjal eri žanris tekste (luuletus, jutt, muinasjutt, mõistatus, vanasõna);

teab õpitud vanasõnu ja kõnekäände, nenede tähendusi;

kuulab õpetaja ja kaaslaste eakohast teksti ning toimib saadud sõnumi kohaselt;

kuulab klassikaaslaste ettelugemist, annab iseseisvaid hinnanguid õpetajaga pakutud skeemide ja põhimõtete alusel;

loeb lüüsal jöukohase keerukusega teksti (selgelt ja täpselt);

järgib õiget intonatsiooni lugemisel, teeb pause;

omandab rollilugemist õpetaja juhendamisel;

leiab tundmatu sõnade seletusi sõnaraamatust õpetaja abiga;

loeb eakohast eri žanris ilukirjandust iseseisvalt (luuletus, jutt, muinasjutt, mõistatus, vanasõna, kõnekäänd, valm);

mõistab häälega lugedes loetu sisu;

vastab teksti kohta käivatele küsimustele;

täidab ülesandeid, milles tuleb valikuselt lugeda sõnu, lauseid;

nimetab teose peategelasi;

iseloomustab tegelasi, nende tegusid õpetaja juhendamisel;

annab edasi luuletuse, jutu, muinasjutu sisu (loodusest, eakaaslastest, headusest ja kurjusest);

annab loetule hinnangu (tõsine, lõbus jne);

mõtleb jutule sisu pealkirja, illustratsioonide, sõnade, eelnevate katkendite alusel;

mõtleb jutule jätku;

annab edasi loetud teksti sisu iseseisvalt;

täidab tekstiülesandeid õpetaja käsklusel;

kommenteerib ülesannete täitmist; arutab neid paarides;

koostab lihtsamaid jutustavaid ja kirjeldavaid tekste süžeepiltide, märksõnade ja küsimuste järgi õpetaja abil;

jutustab pildiseeria järgi või küsimuste toel;

vestleb loetust, nähtust ja õpetaja poolt pakutud teemadel; peab kõnet oma elu sündmustest;

esitab küsimusi, palub abi, tänab;

väljendab oma mõtteid ja tundeid täislausetega;

loeb ja saab aru paberil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, diagrammidest, tingmärkidest;

leiab ilukirjanduslikku teksti internetist õpetaja abil; õpib pähe ja esitab luuletust peast.

Hindamine 1.klassis

Õpitulemused on kindlaks määratud kooliastmeti kahel tasemel: üldised õpitulemused ja õppevaldkondade õpitulemused.

Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste) ning kirjalike tööde alusel,

arvestades teadmiste ja oskuste vastavust taotletavatele õpitulemustele. Hindamisel on võimalik arvestada ka õpilase individuaalseid iseärasusi. Sel juhul hinne väljendab õpilase individuaalset edasijõudmist õppekavas ettenähtud oskuste ja vilumuste omandamisel.

Õpitulemuste hindamisel lähtutakse PRÕK ja teistes õigusaktides esitatud põhimõtetest.

Hoiakutele (nt huvitatus, tähtsuse mõistmine, väärtustamine, vajaduste arvestamine, kokkulepitud reeglite järgimine) antakse hinnanguid.

Hindamise kriteeriumid ja viiepallisüsteemist erinev hindamise korraldus täpsustakse kooli õppekavas.

Vene keele õppimise tulemusi kokku võtva hindamise vormiks võib olla kompleksne töö.

I kooliastmes hinnatakse õpilase:

- 1) suulist keelekasutust, s.o kõnelemist ja kuulamist,
- 2) lugemist, s.o lugemistehnikat, teksti mõistmist ja vabalugemist,
- 3) kirjutamist, s.o kirjatehnikat, õigekirja ja kirjalikku tekstiloomet.

Esimeses klassis antakse sõnalist hinnangut.

Esimese klassi õpilastele hinnangute andmisel kasutatakse kujundavat ja kokkuvõtlikku hindamist. Kokkuvõtlikuks hindamiseks kasutatakse sõnalisi kirjeldavaid hinnanguid, mis ei vaja numbrilist vastet, neid antakse mitte vähem kui 2 korda aastas. Kokkuvõtliku hinnega hinnatakse nõutavate õpitulemuste saavutatust, teadmiste ja oskuste omandatust.

Kujundav hindamine 1.klassis

Vene keele tundides kasutatakse kujundavat hindamist.

Kujundav hindamine on info õpilaste arengu kohta süstemaatiline kogumine, selle info analüüsimine ja tagasiside andmine; on edasise õppeprotsessi planeerimise põhi.

Esimese klassi õpilaste edusammude näitaja on õpilase suhtumine õppimisse, tema hoolsus õpetaja ülesannete täitmisel, edasijõudmine teadmiste, oskuste, vilumuste omandamisel ja

õppematerjali omandamise tase. Lapse tegevuse hinnangut 1. klassis antakse suuliselt, positiivse sõnumi kaudu. See aga annab võimaluse märgata ka lapse õppimise negatiivseid jooni ning suunata last edasisele tööle. Igal juhul hinnangut antakse heatahtliku tooniga.

Suulise hindamise eesmärgiks on:

motiveerida õpilast sihikindlalt õppima;

soodustada õpilase positiivse enesehinnangu arendamist;

suunata õpetaja tegevust iga õppija õppimise protsessil ja iga õpilase võimaluste arendamisel;

esitada kooli juhtkonnale, õpilasele, vanematele teavet õpilase edasijõudmise ja arengu kohta.

Hindamise vorme valides, õpetaja peab arvestama iga õpilase individuaalseid iseärasusi.

Õppeaasta jooksul õpetaja peab iga õpilasega kursuse materjali omandamise süstemaatilist arvet, valides arve pidamise vorme oma äranägemise järgi.

Kujundav hindamine on esitatud erinevates vormides:

1) Õpetaja hindamistegevus.

Kujundava hindamise dokumentatsiooni pidamine:

- jälgimislehed,
- individuaalsed edasijõudmislehed,
- diagnoosikaardid;
- õpilase portfoolio ja teised.

2) Õpilaste enesehindamine õpetajaga pakutud skaalade ja põhimõtete põhjal (enese kontroll ja enesehinnang).

- eri tüüpi klassitööde enesehindamine
- töö enesehindamine paaris
- teised vormid

3) Õpilaste vastastikune hindamistegevus (vastastiku kontroll, eri liiki klassitööde vastastikune hindamine).

Vastastikusel hindamisel ja enesehindamisel on võimalik kasutada teadmiste omandamise

kontrolli erinevaid vorme:

- 1) erinevad sümbolid,
- 2) joonlauad (G. Trukerman)
- 3) ja teised.

1. klassi õpilaste õppetulemuste hindamisnormid ja kriteeriumid vene keeles.

Lugemine

Lugemistehnika, loetud teksti sisu arusaamine. Luuletuse ilmekas lugemine.

Lugemist esimeses klassis hinnatakse alates teisest poolaastast.

Lugemisoskuse kõrgtase – õpilane loeb ladusalt, sõnade kaupa (raskeid sõnu – silpide kaupa),

lugemistempo on umbes 30 sõna minutis (teine poolaasta), vastab õpetaja küsimustele õigesti, annab edasi süzeejutu, muinasjutu ja illustratsiooni teksti kohta sisu, teab luuletuse teksti hästi ja loeb seda peast ilmekalt.

Lugemisoskuse hea tase - teises poolaastas õpilane loeb ladusalt silpide kaupa, hakkab lugena

sõnade kaupa (lugemistempo – 25-30 sõna minutis), lugemisel teeb 1-2 viga, jutustab ümber ja vastab õpetaja küsimustele õigesti, on üksikuid ebatäpsusi, teab peast luuletust, lugemisel teeb üksikuid vigu, parandab neid ise.

Lugemisoskuse keskmine tase – teises poolaastas loeb aeglaselt silpide kaupa (lugemistempo 20-24 sõna minutis), teeb 3-5 viga, mis on seotud tähe vahelejätmise, vahetamisega, teab luuletust peast kuid selle lugemisel on ebatäpsustusi.

Lugemisoskuse madal tase – õpilane loeb tähtede kaupa (lugimistempo vähem kui 20 sõna minutis), ei saa loetud sisust aru, ei vasta õpetaja küsimustele, peast lugemisel on rohkesti eksimusi ja suuri puudujääke, saab halvasti tekstist aru.

Kirjutamine

Kirjutamise maht vene keele tundides 1. klassis

Tunnis	kontrolletteütlus
1 – poolaasta – 10 – 15 sõna	10 – 15 sõna
2 – poolaasta – 20 – 25 sõna	20 – 25 sõna

Kontrolltööde liigid: etteütlus (sõnaraamatu-, tekstitöö), grammatiline ülesanne, kontroll ära kirjutamine, test)

Etteütlus

Etteütlus on vahend õpilaste õigekirja ja interpunktsioonioskuste ja vilumuuste kontrollimiseks.

Sõnaline hinnang „väga hea”- Etteütlust tehakse vaid õpitud materjali põhjal. Töö on veatu (ei ole õigekirja- ja puntuatsiooni vigu). 1 puudus peetakse võimalikuks: kirjavahemärgi puudumine sõna lõpus, kui järgmine lause algab suurtähega. Töö on kirjutatud korralikult, vastavalt kalligraafia nõudmistele.

Sõnaline hinnang „hea”- töös mitte rohkem kui 2 viga ja 1 parandus. Töö on korralik, kuid on olemas kalligraafilised puudused.

Sõnaline hinnang „rahuldav”- töös on 3-5 ortograafia viga. Töö on tehtud hooletu.

Sõnaline hinnang „puudulik”- töös on 5-7 ortograafiaviga, töö on korratu.

Sõnaline hinnang „nõrk”- töös on üle 8 ortograafiavea.

Etteütlemise veaks arvestatakse:

- ortograafiareeglite rikkumine sõnade kirjutamisel;
- tähtede vahelejäätmise ja vahetamise sõnades;

- sõnade vahetus;
- kirjavahemärkide puudumine (antud klassi kava piires);
- sõnade vale kirjutamine.

Tööde hindamisel ei arvestata veaks:

- vead veel õppimata interpunktsiooni- ja ortograafiareeglite osas;
- ühekorraline punkti vahelejätmine lause lõpus, kui järgmise lause esimene sõna on kirjutatud suurtähega;
- ühekorraline sõna vahetus kui mõtet ei moonuta);
- ühes sõnas korduvad tähed (например, «шкоола»);
- lõpuni kirjutamata sõna;
- kaks korda kirjutatud sõna.

Üheks veaks arvestatakse:

- kaks parandust;
- kaks punktisiooniviga;
- ühes sõnas korduvad vead.

Mittejämeks veaks arvestatakse:

- ühes sõnas korduvad tähed;
- lõpuni kirjutamata sõna;
- sõna poolitamine (sõna esimene osa on kirjutatud ühel real aga teine osa puudub);
- kaks korda lauses kirjutatud sõna.

Grammatilised ja testiülesanded

Grammatiline analüüs on õpilastega õpitud grammatiliste reeglite arusaamise, lausete ja sõnade lihtsama analüüsi tegemise oskuse kontroll.

Sõnaline hinnang „väga hea” – kui õpilane sooritas õigesti 9/10 ülesannet.

Sõnaline hinnang „hea” – kui õpilane sooritas õigesti 3/4 ülesannet.

Sõnaline hinnang „rahuldav” – kui õpilane sooritas õigesti 1/2 ülesannet.

Sõnaline hinnang „puudulik” – kui õpilane ei sooritanud õigesti enamikku grammatilisi

ülesandeid.

Sõnaline hinnang „nõrk” – kui õpilane ei sooritanud ainukestki ülesannet.

Testiülesanded – dünaamiline kontrollimise vorm, mille eesmärgiks on välja selgitada, kuidas õpilane oskab kasutada oma teadmisi ebastandardsetes õppeolukordades.

Testiülesannete hindamisel juhitudakse järgmisest protsendiskaalast:

90 - 100% - sõnaline hinnang „väga hea”

75 - 89% - sõnaline hinnang „hea”

50 - 74% - sõnaline hinnang „rahuldav”

25 - 49% - sõnaline hinnang „puudulik”

0 - 24% - sõnaline hinnang „nõrk”

Kontrollkirjutamine

Kontrollkirjutamine - ortograafiliste ja interpunktsioonireeglite omandamise, oskuste ja vilumuste kujundamise kontroll. Kontrollitakse ka trükiteksti ümberkirjutamise oskust, ortogrammide, lausepiiri leidmise, teksti osadeks jagamise, tekstiosa ärakirjutamise oskusi jne.

Tekstide maht ärakirjutamiseks 1.klassis:

I poolaasta - 10 – 18 sõna

II poolaasta – 20 – 30 sõna

Sõnaline hinnang „väga hea”

- kui töö on veatu, parandused puuduvad;
- Töö on kirjutatud korralikult, vastavalt kalligraafia nõudmistele.

Sõnaline hinnang „hea”

- Töös on 1 viga ja 1 parandus.

Sõnaline hinnang „rahuldav”

- Töös on 2 viga ja 1 parandus.

Sõnaline hinnang „puudulik”

- Töös on 3 viga ja 1-2 parandust.

Sõnaline hinnang „nõrk”

- Vigu on rohkem hinnangu „puudulik” panemiseks.

Ärakiirjutamise vahele jäänud ortogrammidega vastavad etteütluse hindamise normidele.

Sõnavara- ja terminoloogiaetteütlus

Sõnavara ja terminoloogia etteütlus on seotud õpitud ortogrammidega, ebareeglipäraselt kirjutatavate sõnade kirjutamisega.

Sõnavaraetteütluse maht esimeses klassis on 6 – 8 sõna.

Sõnaline hinnang „väga hea”:

- Töös ei ole viga ja parandusi;
- Töö on kirjutatud korralikult; vastavalt kalligraafiareeglitele.

Sõnaline hinnang „hea”:

- Töös on 1 viga ja 1 parandus;

Sõnaline hinnang „rahuldav”:

- Töös on 2 viga ja 1 parandus.

Sõnaline hinnang „puudulik” :

- Töös on 3 viga ja 1-2 parandust.

Sõnaline hinnang „ nõrk” :

- Vigu on rohkem hinnangu „puudulik” panemiseks.

Füüsiline õpikeskkond 1. klassis

1. Tegevusi viiakse läbi klassis, kus saab mööblit ümber paigutada liikumistegevusteks (nt

dramatiseeringud, õppemängud, mis vajavad vaba ruumi) ning rühmatöoks ja vestlusteks;

2. Vene keele õpetamisel kool võimaldab kasutada õpikuid, töövihikuid 1.klassile vastavalt põhikooli õppekavale ja õppekavas sätestatule.

3. Koolis kasutatakse vene keele ortograafiliseid sõnaraamatuid algkoolile.

4. Vene keele tundides kasutatakse IKT-vahendeid:

DVD- mängija, teler;

interaktiivne tahvel;

personaalsed arvutid;

projektorid, ekraan;

personaalsed tahvelarvuti.

5. Tundides on loodud õppekeskkond, õppematerjalid ja vahendid, mis baseeruvad tänapäevatel info- ja kommunikatsioonitehnoloogiatel, sh e-sõnaraamatud.

6. Tunnid viiakse läbi arvutiklassis (vajadusel), kooliraamatukogus ja väljaspool kooli.

Vene keel. 2.klass (140 tundi)

Õppe- ja kasvatuseesmärgid

Aine õppimise käigus õpilane:

1) Mõistab keele ja kõne olulisust inimeste elus, jälgib kõne omapärasust, analüüsib seda,

kasutab keelt teadlikult;

2) suhtub lugupidavalt teiste rahvaste keeltesse ja kultuuridesse;

3) omandab põhiteadmised keelest ning oskab neid igapäevaelus ja õppetöös kasutada,

järgides vene kirjakeele norme;

4) arendab õpetaja abil keeleoskust kui eneseväljendus- ja suhtlusvahendit, arvestades

väljakujunenud keelenorme, suhtlusolukorda ja -eesmärki;

- 5) õpib õpetaja juhendamisel asjakohaselt kasutama erinevaid suhtluskanaleid ning leidma ja kasutama sihipäraselt medias ja internetis pakutavat teavet ;
- 6) loeb ja kuulab mõtestatult vastavaid eale eri tüüpi tekste ning koostab elementaarseid jutustavaid ja kirjeldavaid tekste suuliselt märksõnade, piltide, küsimuste ja plaani järgi;
- 7) õpib (õpetaja abil) mõtelda kriitiliselt, väljendama oma arvamust, põhjendama seda, toetudes suulistele ja kirjalikele tekstidele;
- 8) kasutab sõnastikke, (sh e-sõnastikke) teatmeteoseid õpikus ja interneti, et täiendada oma vene keele teadmisi.

Õpitulemused

2.klassi lõpetaja:

- 1) mõistab suulisi ja kirjalikke küsimusi ning vastab nendele, kasutades kõnes ja kirjas sobivaid lühivastuseid ning terviklauseid;
- 2) kirjeldab olukorda, eset, olendit piltide, märksõnade, plaani järgi;
- 3) jutustab endast, oma huvidest ning oma lähiümbruses toimunud küsimuste järgi;
- 4) loeb vastavaid eale tekste selgelt, mõtestatult, ilmekalt, vigadeta ja õige intonatsiooniga ning vastavuses vene kirjakeele hääldusnormidega;
- 5) jutustab teksti ümber lihtsa plaani, süžeepliltide, märksõnade, küsimuste järgi ja vastab küsimustele teksti sisu puhul;
- 6) määrab teksti teema ja põhiideed;
- 7) loeb ja täidab ülesandeid vastavalt juhendile iseseisvalt või õpetaja abil; kasutab elementaarseid teadmisi foneetika, graafika, ortoepia, morfeemika, morfoloogia, süntaksi, ortograafia ja interpunktsiooni valdkondadest eri liiki õppeülesannete täitmisel;
- 8) kirjutab kalligraafiliselt ümber trüki- ja käsikirjalist teksti;
- 9) eristab kuulmise põhjal häälikut, silpi, foneetilist sõna ja lauset, kirjutab etteütlu järgi

sõnu, sõnaühendeid, lihtsamaid lauseid, lühemaid tekste, mis on seotud õpitud

ortogrammide ja punktogrammidega:

- 10) koostab lihtsamaid kirjeldavaid ja jutustavaid tekste (pildisarja, pildi, märksõnade, küsimuste järgi) eelneva ettevalmistamisega;
- 11) koostab ja kirjutab elementaarseid tekste arutlemise elementidega näidise järgi või õpetaja juhendamisel;
- 12) koostab tekste kirjalikus vormis (kuulutused, kutse, õnnesoov) ,näidise järgi või õpetaja juhendamisel;
- 13) kirjutab ümberjutustusi küsimuste ja märksõnade järgi;
- 14) kirjutab õigesti õpitud ortogramme ja punktogramme;
- 15) saab aru lihtsast plaanist, tabelist, diagrammist ja kaardist;
- 16) leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, sõnastikust, teatmeteosest ja internetist; kasutab sõnastikke eakohaselt;
- 17) kommenteerib algoritmi järgi õppeülesannete täitmist, arutleb neid paaris/rühmas.

Kuulamine

2.klassi lõpetaja:

- 1) eristab kuulmise põhjal häälikut, silpi, foneetilist sõna, lauset;
- 2) oskab määrata häälikute järjekorda sõnades, sõna häälikuse koostis, täis- ja kaashäälikud nii tugevas kui ka nõrgas positsioonis, palataliseerimata ja palataliseeritud ning helituid ja helilisi kaashäälikuid;
- 3) määrab foneetilise sõna piiri, liigendab sõna silpideks, eristab rõhutu ja rõhulise silpi;
- 4) määrab lause grammatilise põhja;
- 5) määrab sõnaliigid (nimisõna, omadussõna, tegusõna, eessõna),

- 6) liigitab lauseid suhtluseesmärgi (väit-, küsi- ja käsklauseid) ning tundevärvingu (hüüd- ja mittehüüdlauseid) põhjal, eristab lausetüüpe intonatsiooni järgi;
- 7) eristab kõneforme (dialog, monoloog), kõnetüüpe (kirjeldus, jutustus, arutlus) ning žanre (luuletus, jutustus, muinasjutt), mõistatus, vanasõna);
- 8) määrab audioteksti teema ja peamise mõtte, jätab meelde teksti sisu ning täidab õpetaja korraldusel tekstipõhiseid ülesandeid;
- 9) oskab kuulata klassikaaslaste ja õpetaja teateid ning käituda vastavalt nendele;
- 10) oskab kuulata klassikaaslaste lugemist, anda kuulatud infot hinnangut ülesanne põhjal;
- 11) tajub audiotekstide sisu kriitiliselt.

Rääkimine

2.klassi lõpetaja:

- 1) hääldab õigesti ja selgelt häälikuid ning häälikuühendeid sõnades, vene ortoopia reegleid järgides;
- 2) teab vene tähestikku, nimetab tähti;
- 3) seletab ühe- ja mitmetähenduslike sõnade tähendusi, iseseisvalt ja sõnaraamatu abil, leiab sünonüüme, antonüüme, homonüüme sõnade reast ja tekstist;
- 4) koostab ning hääldab õige intonatsiooniga väit-, küsi- ja käsklauseid;
- 5) vestleb loetust, oma elu juhtunust, nähtust õpetaja poolt pakutud teemadel; arendab vestlust oma elu sündmustest;
- 6) koostab õpetaja abil lihtsaid jutustavaid ja kirjeldavaid tekste süžee-piltide, märksõnade, küsimuste, lihtsa plaani abil;
- 7) võrdleb nähtusi, esemeid, sündmusi, tegelasi, oskab liigitada neid 1-2 tunnuste alusel;
- 8) jutustab pildiseeria või küsimuste abil, mõtleb teksti algust ja lõppu;

9)oskab väljendada oma mõtteid korrektselt erinevates suhtlussituatsioonides: küsida, paluda, tänada, vabandada;

10)väljendab oma mõtteid ja tundeid täislausega;

11)edastab iseseisvalt loetud teksti, filmi, etenduse sisu;

12)väljendab ja seletab oma arvamust;

13)väljendab oma suhtumist korrektselt, kuulab jutukaaslast püüab jõuda ühisele arvamusele;

14)loeb peast luule- ja proosatekste.

Lugemine

2.klassi lõpetaja:

1) loeb ette eale vastavaid tekste ladusalt, selgelt (raskeid sõnu-silphaaval), teadlikult, ilmekalt; ise parandab vigu;

2) eristab tekstis lauseid suhtluseesmärgi põhjal, loeb õige intonatsiooniga;

3) loeb rollide kaupa;

4) saab aru ette ja endamisi loetust ;

5) määrab teksti tüüpe (jutustav, kirjeldav, arutlev tekst);

6) oskab vastata küsimustele teksti järgi ning lihtsamatele probleemküsimustele;

7) täidab ülesandeid, kus tuleb valikuliselt lugeda sõnu, sõnaühendeid, lauseid, tekstikatkeid;

8) oskab jagada teksti mõtteosadeks, koostada lihtsama plaani loetud põhjal;

9) loeb tabelleid, diagramme, skeeme ja tingtähiseid paberilt ning arvutist, saab neist aru;

10) loeb iseseisvalt eri žanris tekste ning saab neist aru;

11) leiab isesesvalt teabetekstist vastusi konkreetsetele küsimustele, tegutseb vastavalt juhendile;

12) loeb iseseisvalt mitmes žanris tekste ning saab neist aru(luuletus, jutt, muinasjutt,

mõistatus, vanasõna);

13) kasutab raamatu tiitellehte, sisukorda, viiteid sihipäraselt;

14) tunneb lastekirjanikke;

15) leiab õpetaja abil kirjanduslike tekste internetist, loeb neid.

Kirjutamine

2.klassi lõpetaja:

1) oskab kirjutada suuri ja väikeseid kirjatähti ning seostada neid sõnas; jälgib proportsioone (ühtlane kirjarida);

2) kirjutab ümber tahvlilt ja õpikust, väldib tähtede kaupa kirjutamist;

3) kirjutab etteütluse järgi sõnu, lühemaid lauseid, tekste õpitud ortogrammide ja punktogrammidega;

4) koostab tekste kirjalikus vormis (teadaanne, kutse, õnnesoov) näidise järgi või õpetaja juhendamisel;

5) kirjutab ümberjutustusi (tekstlähedased) küsimuste ja tugisõnade toel;

6) mõtleb jutu algu ja lõppu;

7) väljendab oma mõtteid täislausetega loovtööde, detailste ümberjutustuste kirjutamisel, jutu täiendamisel (algu ja lõpu mõtlemisel);

8) jälgib teksti ehitust (teksti algus, põhiosa, lõpp);

9) oskab kirjutada sõnu sõnaühenditega ЖИ-ШИ, ЧА-ЩА, ЧУ-ЩУ, ЧК, ЧН, ЩН, НЧ, НЩ; rõhutatud täishäälikutega (lihtsad juhtumid); paariliste kaashäälikutega; Ъ и Ь sõna lõpus ja keskel);

10) oskab kirjutada suurtähe lause alguse, inimeste nimedes, perekonnanimedes, isanimedes, loomanimedes, kohanimedes;

11) oskab kasutada ortograafiasõnaraamatut;

- 12) paneb kirjavahemärke õigesti väit-, küsi-, hüüdlause lõpus;
- 13) oskab eristada ühetüvelisi sõnu ja sõnavorme; moodustada tegusõnade, nimisõnade, omadussõnade vorme;
- 14) oskab teha häälikuanalüüsi;
- 15) oskab teha morfoloogilist analüüsi;
- 16) oskab määrata lause grammatilise põhja;
- 17) vormistab grammatilisi ülesandeid õigesti;
- 18) vormistab vajalikku teavet vihikus, päevikus korralikult ja selgelt;
- 19) parandab vigu korralikult.

Õppesisu 2. klassis

Vene keel (140 tundi)

1. Üldandmed vene keelest (4 tundi)

Keele roll inimeste elus. Keel kui pähisuhtlusvahend. Suuline kõne (kuulamine, rääkimine) ja kirjalik kõne (lugemine, kirjutamine). (1 tund)

Kõne- ja suhtlemiskultuur. (1 tund)

Dialoog ja monoloog. (1 tund)

Sõnastik kui teatmekirjanduse liik. Tutvumine sõnastike tüüptidega. (1 tund)

Põhimõisted: keel kui suhtlusvahend, kõne, suuline kõne (kuulamine, rääkimine), kirjalik kõne (lugemine, kirjutamine), jutukaaslased, suhtlemine, suhlemiseesmärk, zestid, miimika, kõnekultuur, viisakuväljendid: tänamine, hüvastijätmine, teretamine, viisakus, kultuurkäitumine, monoloog, dialoog, vestlus, repliik, autorisõnad, kahekõne eesmärk, vene keele seletussõnastik. Vene keele antonüümide sõnastik, vene keele sünonüümide sõnastik, vene keele homonüümide sõnastik, fraseoloogiasõnastik, vanasõnade ja kõnekäändude seletusõnaraamat, ortograafiasõnastik, e-sõnastikud.

Õpilane:

- Tunneb valdkonna põhimõisteid:
- teab, et kõne on suuline ja kirjalik; eristab suulise ja kirjaliku kõne liike;
- saab aru kõne ja keele tähtsust inimese elus;
- teab, et kahekõne on argikeele vorm;
- tunneb dialoogiteksti tunnusi, dialoogi moodustamise reegleid; eristab dialoogiosalejate repliike;
- kuulab ja saab aru repliikide teavest;
- vormistab kirjas dialoogi õigesti; parandab vigu korralikult;
- teeb dialoogi ja monoloogi vahet, osaleb õppedialoogis;
- saab aru kõnesituatsioonist, õpib adekvaatselt valida suulise kõne vahendeid, viisakuväljendeid vastavalt kõnesituatsioonile;
- eristab koolis, kodus ja õues suhtlemiseripärasid; tuttavate ja võõrastega, sugulaste ja sõpradega, eakaaslaste ja täiskasvanute ning väikelastega;
- leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, teatmikutest, sõnastutest, internetist); kasutab eakohaseid sõnaraamatuid;
- loeb ja saab aru pabeil ja elektroonkandjatel olevatest tabelitest, skeemidest, tingmärkidest, diagrammidest;
- on ettekujutusi keeleliste sõnaraamatute tüüpidest: ene keele seletussõnastik, vene keele antonüümide sõnastik, vene keele sünonüümide sõnastik, vene keele homonüümide sõnastik, fraseoloogiasõnastik, vanasõnade ja kõnekäändude seletussõnaraamat, ortograafiasõnastik, e-sõnastikud;
- jälgib kirjalikus ja suulises kõnes õpitud kirjakeele (ortograafia, interpunktsiooni, leksika, ortoepilisi, morfoloogia) norme.

2. Graafika. Foneetika. Ortoeepia. (12 tundi)

Tähe ja hääliku suhe. Häälikute mõtte eristav funktsioon. (1 tund)

Tähestik. Sõnastikud ja nende kasutamine. (2 tundi)

Täis- ja kaashäälikute süsteem: rõhulised ja rõhutud täishäälikud, helilised ja helitud

kaashäälikud, palatariseeritud ja palatariseerimata kaashäälikud. Paaris- ja paaritud

kaashäälikud: helilised ja helitud. Kaas- ja täishääliku mõtte eristav funktsioon; (2 tundi)

Tähtede е, ё, ю, я funktsioonid. Е, Ё, Ю, Я sõna alguses, Ъ ja Ы järel, täishäälikute järel. (2 tundi)

Paaris- ja paaritud, palataliseeritud ja palataliseerimata kaashäälikud. а Tähtede Ъ, е, ё, ю, я funktsioonid. (1 tund)

Rõhk. Täishääliku kui sõlbimoodustaja roll sõnas. Sõna jagamine silpideks, rõhutud silbi leidmine. Intonatsioon. (2 tundi)

Paaris- ja paaritud kaashäälikud: helilised ja helitud. (1 tund)

Häälikuanalüüs. Analüüsi kord. (1 tund)

Põhimõisted:

häälik, häälikumudel (skeem), ühendid, täht (hääliku tingmärk), suur- ja väiketäht, kirjatäht, trükitäht; häälikud, sõna, sõnarähk, rähumärk, sõnatähendus, intonatsioon, sõna vahetamine tähega ja vastupidi; tähesti (Aabits), tähestiku tähendus, täht ja tema koht tähestikus (järjekord); kaashäälikute tunnused (iseloomustus): kaashäälik – rõhurõhuline ja rõhutu; kaashäälikute tunnused (iseloomustus); kaashäälik – palataliseeritud ja palatariseerimata, heline ja helitu, paaris- ja paaritu: alati palataliseerimata kaashäälikud ([ж] ja [ш]), alati palatariseeritud kaashäälikud ([ч'] ja [ш']); kaashäälikud ([ж] и [ш], [ч'] и [ш']); tähed („kavalad tähed“) Е, Ё, Ю, Я; tähed kaashäälikute palatariseerimiseks kirjas (ь, е, ё, и, ю, я); sõna jagamine silpideks, sõna foneetiline transkriptsioon, häälikuanalüüs, sõna häälikuanalüüsi kord.

Sõnastus: kaashäälikute palatariseerimise märgistamine kirjas.

Õpilane:

oskab eristada kuulmise põhjal häälikut, silpi, foneetilist sõna;

teab, et sõnad koosnevad silpidest, silbid – häälikutest, häälikuid märgistatakse tähega;

mõistab häälikute ja kõnehäälikute vahelist erinevusi;

oskab eristada häälikuid ja tähti;

mõistab, et häälikute ja tähtede kasutamine sõnas on seotud sisuga;

tunneb täis- ja kaashäälikute hääldamise eripärasusi;

tunneb häälikute tingmärke; jälgib sõnade häälikumudeleid, analüüsib neid; teab vene transkriptsiooni elementaarseid reegleid; transkribeerib sõnu, mille hääldamine ja kirjutamine on sarnane/erinev; transkribeerib sõnu vene ortograafiareegleid järgides;

tunneb vene keele tähestikku, tähtede arvu;

seletab, kus saab kasutada tähestiku teadmisi, nimetab tähti õigesti, paneb tähti õigesse

järjekorda;

määrab tähe järjekorda tähestikus, nimetab naabertähti, paneb pakutavaid sõnu tähestikulisse järjekorda oskab hääldada täis- ja kaashäälikuid selgelt: eristada ja võrrelda neid; seletada täis- ja kaashääliku rolli sõnas;

teab, et знает, tähed е, ё, ю, я väljendavad kaks häälikut [й'э], [й'о], [й'у], [й'а] sõna alguses ja pärast täishäälikut;

teeb sõnade häälikuanalüüsi antud häälikutega; jagab sõnu häälikutega е, ё, ю, я silpideks;

teab ja tunneb Ь ja ъ funktsiooni; jagab sõnu tähtgeda Ь ja ъ silpideks;

teab kaashäälikute ja täishäälikute arvu vene tähestikus;

teab palatariseeritud ja palatariseerimata häälikute olemasolust; palataliseerimise märkimisest

kirjas tähtede ь, е, ё, ю, я abil;

teab sõna silpideks jagamise poolitamiseks erinevusest ja sarnasusest; oskab jagada sõnu

silpideks poolitamise jaoks;

teab, et [ж] ja [ш] on alati palatariseerimata häälikud;

teab, et [ч'] ja [ш'] on alati palataliseeritud häälikud;

teab, et on helised ja helitu kaashäälikud;

oskab määrata silpide arvu, rõhutud ja rõhulised silbid sõnas;

oskab iseloomustada kaas- ja täishäälikuid;

tunneb häälikuanalüüsi korda; oskab teha häälikuanalüüsi, võrrelda häälikukoosseisu sõnades,

eristada sarnaseid ja erinevaid häälikuid;
mõistab sõna nimetava funktsiooni; mõistab sõna sisu ja rõhu seost;
teab et kaashäälikud on paarilised: helitu ja helised, oskab neid paare nimetada;
suhestab hääliku vastava tähega;
määrab nimetatud hääliku kohta sõnas (alguses, keskel, lõpus);
iseloomustab nimetatud häälikut (täis- või kaashäälik); nimetab hääliku tunnusi;
nimetab häälikute arvu ja järjekorda sõnas;
loeb ja täidab ülesandeid iseseisvalt;
täidab grammatilisi ülesandeid õigesti;
kommenteerib ülesannete täitmist vastavalt algoritmile, arutleb neid rühmas/paaris;
loeb ja saab aru pabeil ja elektroonkandjatel olevatest tabelitest, skeemidest, tingmärkidest, diagrammidest;
leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, teatmikutest, sõnastutest, internetist); kasutab eakohaseid sõnaraamatuid;

3. Leksikoloogia ja fraseoloogia (10 tundi)

Leksika ehk keele sõnavara. Sõna kui keeleühik. Sõna tähendus. Rõhk ja sõna tähendus. Vene keele seletussõnastik. (1 tund)

Ühe- ja mitmetähenduslikud sõnad. Vene keele seletussõnastik. (1 tund)

Sõna otsene ja ülekantud tähendus. Vene keele seletussõnastik. (1 tund)

Fraseologismid. Vene keele fraseologismide sõnastik. (1 tund)

Sünonüümid. Vene keele sünonüümide sõnastik. (2 tundi)

Antonüümid. Vene keele antonüümide sõnastik. (2 tundi)

Homonüümid. Vene keele seletussõnastik. (1 tund)

Vanasõnad, kõnekäänud. Vene keele vanasõnade ja kõnekäändude seletussõnastik. (1 tund)

Põhimõisted: leksika, sõna ja selle tähendus, rõhk, sõna leksikaalne tähendus, seletus, ühe- ja mitmetähenduslikud sõnad, sõna otsene ja ülekantud tähendus, sünonüümid (lähedase tähendusega sõnad), antonüümid (vastandtähdendusega sõnad), homonüümid, fraseologismid (sõnade pidev ühend), vanasõnad ja kõnekäänud, seletussõnastik, fraseoloogiasõnastik, sünonüümide sõnastik, antonüümide sõnastik, etümoloogiasõnastik, vene keele vanasõnade ja kõnekäändude seletussõnastikud, e-sõnaraamat.

Õpilane:

teab mõisteid: sõna, sõna leksikaalne tähendus, seletamine ühetähenduslik sõna, mitmetähenduslik sõna, sõna otsene ja ülekantud tähendus, homonüümid, fraseologismid (sõnade pidev ühend), vanasõnad, kõnekäänud, sünonüümid (lähedase tähendusega sõnad), antonüümid (vastandtähdendusega sõnad);

tunneb sõna kui leksika põhiüksust, sõnarolli keeles;

mõistab sõna nimetatavat tähendust, selle eristused lausetest ja tekstist;

on tutvunud seletus-, etümoloogia-, fraseoloogiasõnastikuga ning vene keele vanasõnade ja kõnekäändude, sünonüümide ja antonüümide sõnastikutega, nende eripärasustega;

oskab seostada sõna ja selle leksikaalset tähendust;

oskab seletada sõna leksikaalset tähendust iseseisvalt ja sõnastiku abil, mõistab sõna sisu ja rõhu seost, kirjeldab objekti elementaarselt: edastab objekti väliesiseloostusi;

seletab sõna leksikaalset tähendust kontekstile toetades;

eristab ühe- ja mitmetähenduslikke sõnu oskab sõna ühe- või mitmetähenduslikkust seletada;

eristab sõnu otseses ja ülekantud tähenduses;

eristab homonüüme (lihtsad juhtumid);

tunneb õpitud fraseologisme, vanasõnu ja kõnekäände;

eristab fraseologisme, vanasõnu ja kõnekäände; oskab seletada fraseologismide, vanasõnade ja kõnekäändude tähendusi iseseisvalt ja sõnastiku abil;

eristab ja valib sünonüüme ja antonüüme;

toob sünonüümide, antonüümide, homonüümide, fraseologismide, vanasõnade ja kõnekäändude, ühe- ja mitmetähenduslike sõnade, sõnade otsese või ülekantud tähendusega

näiteid;

koostab lauseid pakutud homonüümide, fraseologismide, ühe- ja mitmetähenduslike sõnade, otsese või ülekantud tähendusega sõnadega;

kasutab õpitud sünonüüme, antonüüme, homonüüme, fraseologisme, vanasõnu ja kõnekäände, ühe- ja mitmetähenduslike sõnu, otsese või ülekantud tähendusega sõnu õigesti nii suulises kui ka kirjalikus kõnes;

töötab iseseisvalt: loeb ja täidab ülesandeid, tegutseb vastavalt juhendile;

kommenteerib ülesannete täitmist vastavalt algoritmile, arutleb neid rühmas/paaris;

loeb ja saab aru pabeil ja elektroonkandjatel olevatest tabelitest, skeemidest, tingmärkidest,

diagrammidest;

täidab grammatilisi ülesandeid õigesti;

parandab oma kirjalikke töid.

4. Morfeemika (sõna koostis) ja sõnamoodustus (21 tund)

Morfeem kui keeleühik. Morfeemide liigid: juur. Samatüvelised sõnad. Ühetüveliste sõnade

ja homonüümsete tüvedega sõnade erinevused (ilma terminoloogiata). Kaashäälikute vaheldus sõna juures. (3 tundi)

Rasked sõnad (üldine ettekujutus). (1 tund)

Sõnamuutemorfeemid. Morfeemide liigid: muutelõpp (esemeid, omadusi, tegevusi nimetavates sõnades). Sõnade lõpu õigekiri. Sõna tüvi. (4 tundi)

Sõnamoodustusmorfeemid. Morfeemide liigid: sufiks. Sufiksides tähendus: hellitusliide, augmentatiivne sufiks, sufiksid loomadepoegade nimetamiseks, sufiksid inimeste elukutsete nimetamiseks. Samatüveliste sõnade moodustamine sufiksides abil. (5 tundi)

Sõnade sufiksides -ик, -ек õigekiri. (1 tund)

Sõnade sufiksiga -н- õigekiri. НН sõnades sufiksiga -Н-. (1 tund)

Sõnamoodustusmorfeemid. Morfeemide liigid: eesliide. Täis- ja kaashäälikud eesliidetes: до-, по-, под-, про-, от-, о-; за-, на-, над-, с-, в-; об-, от-, над-, под-. Eessõnade ja eesliidete eristamine. (5 tundi)

Sõnamoodustus- ja sõnamuutemorfeemid. Sõna morfoloogilise koostise analüüs. Sõnamoodustussõnastik. (1 tund)

Põhimõisted: sõna leksikaalne tähendus, ühetüvelised sõnad (sugulassõnad), sugulassõnade rühm, sõnavorm, kaashäälikute vaheldus sõna juures; morfeemide liigid: juur, eesliide, sufiks, muutelõpp; sufiksides tähendus (hellitusliide, augmentatiivne sufiks) eesliidetes tähendused (läheduse ja kauguse tähendus); uute sõnade moodustamine, sõna morfoloogiline koostis, sõna morfoloogilise koostise analüüs (algoritm), sõna skeem, sõnamoodustussõnastik.

Õpilane:

teab, mis on sõna juur, sugulassõnad;

tunneb mõiste „sugulassõnad” tähendust, leiab sugulassõnu teiste sõnade hulgast, eristab sugulassõnade (samatüveliste) tunnusi;

eristab, võrdleb samatüvelisi sõnu ja sünonüüme, homonüümsete juurtega sõnu, samatüvelisi sõnu ja ühe sõna vorme;

oskab moodustada samatüvelisi sõnu;

oskab määrata juure erinevates, sugulassõnades ning vahelduva kaashäälikutega sõnades;

suhestab juurte kirjutamist ja hääldamist sugulassõnades; teab juure ühesugusest kirjutamisest samatüvelistes sõnades;

teab ja saab aru, et muutelõpp on muutuv sõnaosa, selle roll on lause sõnade seostamine;

teab, et on olemas sõnad ilma muutelõputa, sõnad juurmorfeemiga;

oskab moodustada nimisõna, omadussõna, tegusõna vorme, märgistada sõna tüve ja muutelõppu;

teab, et sufiks on tähtis sõnaosa;

taeb sufiksi rollist sõna sisu määramisel, saab aru ülesannetes antud sufiksides tähendusest;

leiab ja märgistab õpitud sufikseid;

kirjutab sõnu õpitud sufiksidesega õigesti, sh sufiksidesega –ИК, -ЕК и –Н-, seletades ortogramme;

teab, et eesliide on tähtis sõnaosa, saab aru eesliite rollist uute sõnade moodustamisel;

leiab ja märgistab eesliiteid, määrab eesliite tähenduse;

teab, kuidas eristada eesliidet ja eessõna;

oskab eristada eesliidet eessõnast;

kirjutab sõnu õpitud eesliidetega õigesti, eristab sõnade hääldamist ja kirjutamist, seletab ortogramme;

tunneb morfoloogilise analüüsi algoritmi, samatüveliste sõnade leidmise võtteid, uute sõnamoodustusviise eesliidete ja sifiksides abil;

arutleb morfoloogilise analüüsi algoritmi, planeerib õppetegevusi sõna morfoloogilise koostise määramisel;

töötab „Sõna morfoloogiline analüüs” meespeaga iseseisvalt;

oskab teha morfoloogilist analüüsi, moodustada samatüvelisi sõnu eesliidete ja sufiksides abil, suhestada sõna ja selle skeemi;

analüüsib, koostab morfoloogilise analüüsi mudeleid ja valib sõnu vastavalt koostatud mudelile;

sõnastab ja tunneb mõisteid: samatüvelised sõnad, juur, muutelõpp, sõnatüvi, eesliide, sufiks;

suudab töötada iseseisvalt;

loeb ja saab aru pabeil ja elektroonkandjatel olevatest tabelitest, skeemidest, tingmärkidest, diagrammidest;

täidab grammatilisi ülesandeid õigesti;

parandab oma kirjalikke töid, leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, teatmikutest,

sõnastutest, internetist); kasutab eakohaseid sõnaraamatuid;

leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, teatmikutest, sõnastutest, internetist);

kasutab eakohaseid sõnaraamatuid;

5. Morfoloogia (21 tund)

Sõnaliigid, üldiseloomustus. (21 tund)

Põhimõisted: sõnaliik, sõna, küsimused, eseme, eseme tunnus, tegevus, sõnade rühm, üldtäendus (eseme, tunnus, tegevus), üldised küsimused, eessõna.

Õpilane:

suhestab eseme, tunnuse, tegevuse nimetavaid sõnu vastavate küsimustega;

määrab, mida nimetab sõna (eseme, tunnus, tegevus), esitab küsimusi;

rühmitab sõnu üldise tähenduse ja küsimuste järgi;

rühmitab sõnaliike leksikaalse tähenduse ja küsimuse põhjal (eseme, tunnus, tegevus);

toob esemeid, tunnusi, tegevusi nimetavate sõnade näiteid;

loeb ja täidab ülesandeid iseseisvalt vastavalt juhendile;

täidab ülesandeid, milles tuleb valikuselt lugeda eseme, omaduse, tegevuse nimetavaid sõnu;

leiab üleliigset sõna esemeid, tunnusi, tegevusi nimetavate sõnade reast;

leiab tekstist eseme, tunnuse ja tegevuse nimetavaid sõnu;

kommenteerib õppeülesannete täitmist, arutleb neid paaris/rühmas;

vormistab grammatilisi ülesandeid õigesti, parandab oma kirjalikke töid; leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, teatmikutest, sõnastutest, internetist);

kasutab eakohaseid sõnaraamatuid;

loeb ja saab aru paberil ja elektroonkandjatel olevatest tabelitest, skeemidest, tingmärkidest, diagrammidest.

Nimisõna (9 tundi)

Nimisõna üldiseloomustus. Elusolendeid ning elutuid esemeid ja nähtusi märkivad

nimisõnad. Nimisõna põhilised süntaktilised tunnused lauses. (2 tundi)

Üld- ja pärisnimed. (2 tundi)

Nimisõnade ainsus ja mitmus. (1 tund)

Nimisõnade sugu. (2 tundi)

Nimisõnade käänamine. Vene keele nimisõnade käänete süsteem (kolm tüüpi). (2 tundi)

Õpilane:

teab ja määrab nimisõna mõned grammatilised tunnused: elusolendit või elutuid esemeid märkivad nimisõnad, üld- või pärisnimi, ainsus või mitmus, sugu, kääne;

leiab nimisõnu tekstist ning teiste sõnaliikide hulgast;

täidab ülesandeid, milles tuleb valikuselt lugeda nimisõnu;

leiab üleliigset sõna nimisõnade reast;

toob üld- ja pärisnimede näited;

tunneb pärisnimede kirjutamisreegleid;

teab, et nimisõnad esinevad nii ainsuses kui ka mitmuses, ainsuse ja mitmuse näitaja on muutelõpp;

eristab ainsuses ja mitmuses nimisõnu, moodustab mitmuse ainsusest ja ainsuse mitmusest;

teab, et nimisõnad võivad olla mees-, nais- ja kesksost;

teab mees-, nais- ja kesksos nimisõnade algvormi lõpud;

teab, kuidas määrata nimisõna sugu algvormis (Nim., ainsus) ning nimisõna mitmuses;

tunneb, milleks on vaja määrata nimisõna sugu;

tunneb nimisõnade käänamise tunnuseid;

1, 2, ja 3-käände tunnuseid;

nimisõnade muutelõpusüsteemi;

teab algvormis nimisõna käände määramise algoritmi (Nim., ainsus) ning nimisõna mitmuses;

rühmitab nimisõnu vastavalt soole, arvule, käändele ning nimisõnade teistele grammatilistele tunnustele (Üld- ja pärisnimed. Elusolendeid ning elutuid esemeid ja nähtusi märkivad nimisõnad);

teab ja määrab nimisõna rolli lauses (alus või kõrvalliige);

mõistab nimisõnade tähtsust kõnes;

kommenteerib õppeülesannete täitmist, arutleb neid paaris/rühmas;

vormistab grammatilisi ülesandeid õigesti;

loeb ja täidab ülesandeid iseseisvalt vastavalt juhendile, parandab oma kirjalikke töid;

leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, teatmikutest, sõnastutest, internetist); kasutab

eakohaseid sõnaraamatuid;

loeb ja saab aru paberil ja elektroonkandjatel olevatest tabelitest, skeemidest, tingmärkidest, diagrammidest.

Omadussõna (5 tundi)

Omadussõna üldiseloostus. (1 tund)

Omadussõna sugu. Omadussõna ühildumine nimisõnaga soovormis. (2 tundi)

Omadussõna arv. Omadussõna ühildumine nimisõnaga arvus. (2 tundi)

Õpilane:

teab ja määrab omadussõna mõned grammatilised tunnused: arv, sugu;

toob omadussõnade näited;

leiab üleliigset sõna omadussõnade reast;

leiab omadussõnu tekstist ning teiste sõnaliikide hulgast;

mõistab omadussõna sõltuvust nimisõnast;

leiab tekstist omadussõna, mis on ühildatud nimisõnaga;

esitab küsimusi nimisõnalt omadussõnale; seletab seost nimisõna ja omadussõna vahel;

määrab nimisõna, millega ühildab omadussõna;

teab mis küsimustele vastab nais-, mees- ja kesksõo omadussõna; (mees. – какой?, nais. –
какая?, kesk. – какое?);

teab nais-, mees- ja kesksõo omadussõnade muutelõppe; (mees. -ой, -ый, -ий; nais. -ая, -яя;
kesk. -ое, -ее);

võrdleb rõhutuid ja rõhutu nais-, mees- ja kesksõo omadussõnade muutelõppe, teeb

elementaarseid kokkuvõtteid, kontrollib ennast õpiku alusel;

teab, mis küsimustele vastavad ainsuses ja mitmuses omadussõnad (ains. – какой? какая?
какое?; mitm. – какие?);

teab ainsuses ja mitmuses omadussõnade muutelõppe (ains. -ой, -ый, -ий, -ая, -яя, -ое, -ее;
mitm. -ые, -ие);

teab, kuidas määrata omadussõna sugu ja arvu;

määrab omadussõna arvu ja sugu (ainsuses), toetades nimisõnadega ühildumisele ning nende
grammatiliste tunnuste teadmistele;

teab omadussõnade muutelupude kirjutamise algoritmi;

paneab omadussõnu õigesse arvu- või soovormi;

kirjutab omadussõna (nimetavas) muutelõppu õigesti, toetades näidisele;
mõistab omadussõnade tähtsus kõnes;
kommenteerib õppeülesannete täitmist, arutleb neid paaris/rühmas;
vormistab grammatilisi ülesandeid õigesti;
loeb ja täidab ülesandeid iseseisvalt vastavalt juhendile, parandab oma kirjalikke töid;
leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, teatmikutest, sõnastutest, internetist); kasutab
eakohaseid sõnaraamatuid;
loeb ja saab aru paberil ja elektroonkandjatel olevatest tabelitest, skeemidest, tingmärkidest,
diagrammidest.

Tegusõna (5 tundi)

Tegusõna üldiseloostus. Tegusõna põhilised süntaktilised funktsioonid lauses.. (1 tund)

Tegusõna ajavormid. (2 tundi)

Tegusõnade ainsus ja mitmus.. (2 tundi)

Õpilane:

esitab tegusõnale küsimusi, leiab tegusõnu teiste sõnaliikide hulgast lausest, tekstist;

toob tegusõnade näited;

teab ja määrab tegusõnade mõned grammatilised tunnused: arv, ainsus, mitmus;

teab olevikus, tulevikus ja minevikus tegusõnade olevikus, tulevikus ja minevikus

tegusõnadele;

esitab küsimusi olevikus, tulevikus ja minevikus tegusõnadele;

eristab tegusõna ajavorme;

esitab küsimusi ainsuses ja mitmuses tegusõnadele, määrab küsimuste abil tegusõna arvu;

rühmitab tegusõnu küsimuste, aja, arvu järgi;

mõistab tegusõnade tähtsus kõnes;

teab ja määrab tegusõna rolli lauses (öeldis), märgistab graafiliselt;
kommenteerib õppeülesannete täitmist, arutleb neid paaris/rühmas;
vormistab grammatilisi ülesandeid õigesti;
loeb ja täidab ülesandeid iseseisvalt vastavalt juhendile, parandab oma kirjalikke töid;
leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, teatmikutest, sõnastutest, internetist);
kasutab eakohaseid sõnaraamatuid;
loeb ja saab aru paberil ja elektroonkandjatel olevatest tabelitest, skeemidest, tingmärkidest, diagrammidest.

Eessõna(1 tund)

Üldiseloostus.

Põhimõisted: eessõna on sõnaliik, eesliide on sõnaosa; kokku- ja lahkukirjutamine;

Õpilane:

nimetab eessõnu;

mõitab eessõna rolli lauses;

leiab eessõnu tekstist, eristab neid eesliidetest;

võrdleb eessõnu ja eesliiteid, leiab sarnasusi ja erinevusi;

oskab valida eessõnu lause mõte edatamiseks;

määrab lauses nimisõna mille alla käib eessõna;

oskab kirjutada eessõnu sõnadest lahku;

kommenteerib õppeülesannete täitmist, arutleb neid paaris/rühmas;

vormistab grammatilisi ülesandeid õigesti;

loeb ja täidab ülesandeid iseseisvalt vastavalt juhendile, parandab oma kirjalikke töid;

loeb ja saab aru paberil ja elektroonkandjatel olevatest tabelitest, skeemidest, tingmärkidest,

diagrammidest;

parandab oma kirjalikke töid;

kasutab eesõnu kõnes õigesti.

6. Süntaks ja tekst (27 tundi)

Lause (9 tundi)

Lause kui süntaksi põhiühik ja kui minimaalne kommunikatiivne üksus Lause põhitunnused. (1 tund)

Lauseliigid suhtluseesmärgi järgi: väit-, käsk- ja küsilauseid. (3 tundi)

Lauseliigid tundevärvingu järgi: mittehüüd- ja hüüdlauseid. (1 tund)

Lause pealiikmed. Lause grammatiline põhi. Lause kõrvalliikmed (üldandmed). (2 tundi)

Liht- ja laiendatud laused. (2 tundi)

Põhimõisted: sõna, lause, lõpetatud mõte, tähenduslikult seotud sõnad, lause pealiikmed. lause grammatiline põhi, alus, öeldis, lause kõrvallikkmed; lausete eesmärk (teadaanne, küsimus, käsu andmine), väit-, küsi-, hüüdlauseid, intonatsioon, hüüd- ja mittehüüdlauseid, liht- ja laiendatud laused, grammatilise põhja leidmine, lause laiendamine, lause skeem, lause iseloomustus.

Õpilane:

mõistab erinevused lause ja sõnade vahel;

oskab eristada lauset sõnade grupist;

iseloomustab sõna, lauset, teksti õpitud meterjali piires;

seletab sõna, lause ja teksti vahelisi erinevusi praktilisel tasemel, toetades õpikus ja vihikus

antud ülesannetele;

teab lausete vormistamisreegleid kirjas (suurtähe kasutamine lause alguses, kirjavahemärkide

kasutamine sõna lõpus vastavalt intonatsioonile ja suhtluseesmärgile); vormistab lauset õigesti;

teab Lauseliigid tundevärvingu ja suhtluseesmärgi järgi, vormistab lauselõppu õigesti vastavalt intonatsioonile ja suhtluseesmärgile; analüüsib lauset suhtluseesmärgi ja tundevärvingu järgi, omandab teadliku ja ilmeka lugemise oskusi;

oskab määrata lauseliigi suhtluseesmärgi järgi (väit-, käsk- ja küsilauseid) ja tundevärvingu järgi: mittehüüd- ja hüüdlauseid; eristada lauseliike intonatsiooni järgi;

saab aru kirjalikest ja suulistest küsimustest; vastab küsimustele, kasutades nii liht kui ka laiendatud lauseid;

teab liht- ja laiendatud lausetest, oskab neid eristada;

oskab määrata lauseliike kõrvalliikmete järgi;

oskab koostada ja kirjutada lauset sõnadest, määrata sõnade seosed küsimuste järgi ning määrata grammatilised ja leksikaalsed seosed sõnade vahel (lause koostamisel);

oskab jagada lauset sõnadeks;

oskab määrata lausepiirid tekstis;

oskab koostada teksti lausetest (määrata loogilised seosed lausete vahel teksti koostamisel);

leida teksti algust, põhiosa ja lõppu), oskab määrata teksti põhiidee ja toetada sellele pealkirja valimisel;

teab, mis küsimustele vastab alus ja öeldis, eristab alust ja öeldist;

teab tegevuste järjekorda pealiikmete märgistamisel;

oskab leida liht- ja laiendatud lausetest grammatilist põhja (lause pealiikmeid), märgistada alust ja öeldist õigesti;

kasutab termineid: alus ja üeldis, lause pealiikmed, lause grammatiline põhi;

teab, mis sõnaliigiks on alus (nimisõna), öeldis (tegusõna), mida nad tähendavad ja mis küsimustele vastavad;

oskab laiendada, täpsustada teavet, mis on edastatud lause pealiikmete abil;

teab lihtlause süntaktilise analüüsi korda õpitud materjali raames ning skeemile toetudes;

teeb lihtlause süntaktilist analüüsi skeemi toel või õpetaja abil;

loeb ja täidab juhendeid iseseisvalt;

täidab ülesandeid, millises tuleb valikuselt lugeda sõnu, lauseid;

vormistab grammatilisi ülesandeid õigesti;

kirjutab vajalikku teavet vihikusse, päevikusse, tahvlile; kommenteerib ülesannete täitmist, arutleb neid rühmas/paaris;

loeb ja saab aru paberil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, tingmärkidest;

leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, kirjanäidesest, tööraamatust;

parandab oma kirjalikke töid.

Tekst (18 tundi)

Tekst kui kommunikatsiooniüksus. Teksti sidusus. (1 tund)

Teksti pealkiri. (1 tund)

Teksti põhiidee. (1 tund)

Teksti pealkiri ja põhiidee. (1 tund)

Teksti ülesehitus. Lõik . Teksti plaan (tava; nimetav, küsimus). (4 tundi)

Tekstide tüübid: jutustus, kirjeldus, arutlus). (1 tund)

Teksti tüüp: jutustav (oma elu sündmustest, nähtust). (2 tundi)

Teksti tüüp: kirjeldus (inimeste, loomade, esemete kirjeldus). (2 tundi)

Teksti tüüp: arutlus (loetutest). (1 tund)

Testide tüübid. Tekstide eristamine (jutustus, kirjeldus, arutlus). (1 tund)

Tekstide mitmekesisus: teadaanne. Tekstide otsimine internetist. (1 tund)

Tekstide mitmekesisus: kutse. Tekstide otsimine internetist. (1 tund)

Tekstide mitmekesisus: õnnesoov. Tekstide otsimine internetist. (1 tund)

Põhimõisted: tekst, teksti tunnused; tervilikkus, lõpetatus, sidusus; teema ja põhiidee, pealkiri; teksti osad: algus, põhiosa, lõpp; lõik, suurtäht; deformeerunud tekst; teksti koostamine pakutud osada abil; teksti jägamine mõteosadeks; teksti plaan, teksti tüübid: jutustus, kirjeldus, arutlus; pildi reproduktsioon, ühendavad sõnad, võtisonad ja väljendid; kunstilise väljendusrikkuse võted: võrdlemine, isikustamine, epiteet; ümberütlus, kirjand; teadaanne, kutse, õnnesoov, pöördumine.

Õpilane:

tunneb teksti tunnuseid (teema, põhimõte, osade järgnevus, pealkiri);

teksti ülesehitust (sissejuhatus, põhiosa, kokkuvõte), lihtsa plaani koostamise võtteid, teksti paranduse võtteid;

mõistab erinevusi lausete gruppi ja teksti vahel; eristab teksti eraldi lausetest ja sõnadest;

seletab erinevusi teksti, lause ja sõa vahel praktilisel tasemel;

mõistab ja määrab audioteksti teemat (millest?) ja põhimõtet (mille jaoks?) kuulmise põhjal;

jätab teksti sisu meelde ja täidab põhilisi tekstiülesandeid õpetaja käsklusel;

loebtekstiteadlikult, määrab teksti teemat, suhestab teksti ja pealkirja, valib pealkirja;

jagab teksti osadeks, eristades algust, põhiosa, lõppu); määrab osade järgnevuse tekstis;

kostab plaani (tava ja küsimustejärgse);

taastab deformeeritud teksti: eristab lauseid terviktekstist, koostab teksti

lausetest/deformeeritud lausetest, lühendatud lausetest; suudab töötada iseseisvalt;

kirjutabümber trüki- ja käsikirjalist teksti kalligraafiliselt õigesti;

teab tekstide tüüpe (kirjeldus, jutustus, arutlus);

teab, mis küsimusele vastab jutustustekst (mida teeb?), kirjeldustekst (missugune?), arutlustekst (miks?);

teab jutus-, kirjeldus-, arutlusteksti struktuuri; nendes tekstides kasutavaid seose- ja

keelevahendeid;

eristab elementaarset jutus-, kirjeldus-, arutlusteksti;

koostab jutus-, kirjeldus-, arutlusteksti pakutud teemale pildi, süžeeplottide järgi ning tava- või

küsimustejärgse plaani, märksõnade toel; eristab teksti osi ning seletab osade eristamist;

jutustab lühikest teksti lihtsa plaani, märksõnade, küsimuste alusel; õpib kirjutama

ümberjutustust;

hoiab vestlust ülal oma elu sündmustest, loetud, nähtud teemal;

jutustab endast, oma huvidest ja hobidest, lähiümbruses toimuvast; kirjeldab esemet, nähtust, situatsiooni;

õpib kirjutama lühikest kirjandit;

oskab määrata leksikaalsed ja grammatilised seosed sõnade vahel lause koostamisel, ning

loogilised seosed teksti koostamisel;

vormistab kirjeldis-, jutustustekste korrektselt, eristab iga tekstiosa suurtähe abil;

tunneb tekstide mitmekesisust (teadaanne, õnnesoov, kutse), nende struktuuri;

oskab koostada kuulutust, kutset, õnnesoovi näidise järgi;

kommenteerib ülesannete täitmist; arutleb neid paaris/rühmas;

leiab õpetaja abil vajalikku teavet õpikust, kirjanäideseist, tööraamatust; kasutab eakohaseid sõnaraamatuid;

loeb ja saab aru pabeil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, tingmärkidest.

7. Õigekiri: ortograafia ja interpunktsioon (45 tundi)

Suurtähe kasutamine lause alguses. Interpunktsioon: kirjavahemärgid sõna lõpus. (1 tund).

Ortogrammi mõiste. Väike- ja suurtähe kasutamine. Suurtähe kasutamine inimeste ja

loomanimedes, muinasjutu tegelaste nimedes, inimeste perekonnanimedes ja isanimedes,

kohanimes (4tundi);

õ kasutamine sõna lõpus ja keskel; (1 tund)

Täishäälikute kasutamine susisevate järel: ЖИ-ШИ, ЧА-ЩА, ЧУ-ЩУ (3 tundi)

ЧК, ЧН, НЧ, НЩ, ЩН. õigekiri. (2 tundi)

Poolitamisreeglid. (3 tundi)

Täishäälikute ja kaashäälikute õigekiri sõna juurmorfeemis (25 tundi):

- rõhutatud täishäälikud (7 tundi),
- paarilised kaashäälikud (7 tundi),
- helitud kaashäälikud (7 tundi),
- kaksikkonsonandid (4 tundi).

Sõnaraamat kui teatmeteose liik, Vene keele ortograafiasõnastik ja selle kasutamine (4 tundi);

ъ ja ь kasutamine (4 tundi);

eessõnade kirjutamine. (2 tundi).

Põhimõisted: ortogramm, reegel, õigekiri, pärisnimed, suur- ja väiketäht, poolitamisreeglid, poolitamine; sisisevad kaashäälikud, täheühendid жи-ши, ча-ща, чу-щу, чк, чн, щн, нч, нщ; häälik, täht, hääldamine, kirjutamine, transkriptsioon, juur, täishääliku või kaashääliku tugev ja nõrk positsioon juurmorfeemis, rõhuline ja rõhutu täishäälik, ühetüvelised sõnad, sõnavorm, sõna leksikaalne tähendus, juurortogramm, kontroll ja kontrollitav sõna, veaohklik sõna, paarilised helilised ja helitud kaashäälikud, rõhutatud täishäälikud, kaksikkonsonandid, ь

(kaashäälik ei sulandu täishäälikuga), ortograafiasõnastik, ortogramm sõna eesliies, sufiksis; Ъ (kaashäälik ei sulandu täishäälikuga); eesliide ja eessõna, kokku- ja lahkukirjutamine,

kirjavahemärgid sõna lõpus (punkt, küsi, hüüdmärk), loetelu, koma kasutamine loetelu puhul,

poolitamismärk – mõttekriips; kontrollkirjutamine, sõnaraamatutöö, etteütlus.

Õpilane:

mõistab mis on ortogramm, seletab mõiste „ortogramm” tähendust; kasutab terminit

„ortogramm”;

leiab õpitud ortogramme sõnadest; sõnastab ortograafiareeglit;

rühmitab sõnu vastavalt õpitud ortograafiareeglitele;

oskab õigesti kirjutada sõnu silpidega: жи-ши, ча-ща, чу-щу ja tähtedega чк, чн, щн, нч, нщ;

teab suurtähe kasutamise reegleid kirjalikus kõnes; oskab kirjutada õigesti pärisnimesid: inimeste nimed, perekonnanimed, isanimed, loomanimed, tänava- jõe- linnanimed jne;

teab alementaarseid poolitamisreegleid, saab aru sõna silpideks jagamise ja poolitamise vahel erinevusest, oskab jagada sõnu silpideks poolitamise jaoks;

mõistab Ъ funktsiooni sõnas; oskab õigesti kirjutada sõnu Ъ-ga sõna lõpus ja keskel; kasutab sõnade Ъ-ga poolitamisreeglit;

eristab Ъ ja Ь-ga sõnu, mõistab Ъ ja Ь funktsiooni sõnas; kirjutab Ъ ja Ь-ga sõnu õigesti;

tunneb sõnade Ъ ja Ь-ga poolitamisreegleid, seletab Ъ ja Ь kirjutamist, kasutab sõnade Ъ ja Ь-ga poolitamisreegleid;

teab, et juurmorfeem sama sõna erinevates vormides ja ühetüvelistes sõnades kirjutatakse samamoodi;

võrdleb samasuguseid kaas- ja täishäälikuid samatüvelistes sõnades ja sama sõna vormides, kontroll- ja kontrollitavas sõnas;

teab kontrollsõna valimise viise sõnavormi muutmise või samatüvelise sõna leidmise teel;

leaib rõhutu täishäälikut sõna juurmorfeemis; leiab kontrollsõnu sõnade rõhutu täishäälikuga juurde; seletab rõhutu täishääliku kirjutamist juurmorfeemis;

eristab kuulmise ja hääldamise põhjal paarilisi kaashäälikuid sõnade lõpus, teab, et helilist kaashäälikut sõnade lõpus hääldakse kui helitu, mõistab sõnade paariliste kaashäälikutega kirjutamiskontrolli vajadust; leiab paarilisi kaashäälikuid ja märgistab neid õigesti;

tunneb kontrollsõna leidmiseviise sõnavormimuutmise või ühetüvelise sõna valimise teel nii, et kontrollitava kaashääliku järel oleks täishäälik; valib kontrollsõnu sõnade paariliste

kaashäälikutega sõna lõpus ka keskel;

tunneb helituid kaashäälikuid sõna juurmorfeemis (л, д, т, в); eristab sõnu helitu kaashäälikuga; oskab leida sõnadest helituid kaashäälikuid ja märgistada neid õigesti; oskab leida kontrollsõnu helitu täirhäälikuga sõnatüves; jälgib kaksikkonsonantidega sõnu hääldamist ja kirjutamist; oskab õigesti kirjutada sõnu kaksikkonsonantidega (õpitud materjali piires); kasutab kaksikkonsonantidega sõnade poolitamisreegleid; kasutab „Ortograafilist sõnastikku”, omandab raskemate ortogrammide kirjutamisoskusi, oskab õigesti kirjutada õpitud veaohlikuid sõnu; eristab eesliidet eesõnadest; teab eesõnade lahkukirjutamisest, seletab õigekirja reeglit; tunneb lause kirjutamise reegleid; lause alguses kirjutab suurtähti, lause lõpus paneb kirjavehemärki vastavalt lause tundevärvingule ja suhtluseesmärgile; mõistab kirjavahemõrkide funktsioone, õigesti paneb kirjavahemärke sõnade loetelu juhul; oskab korralikult ja korrektselt kirjutada sõnu, lauseid ja õpitud ortogramme ja punktogramme sisaldavaid lühikesi tekste etteütlemise järgi (35 – 45 sõnu); kirjutab kalligraafiliselt ümber trüki- ja käsikirjalist teksti; loeb ja täidab ülesandeid ja juhendeid iseseisvalt; täidab ülesandeid, milles tuleb valikuselt lugeda õpitud reeglitega seotud sõnu; loeb ja saab aru paberil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, diagrammidest, tingmärkidest; kommenteerib õppeülesannete täitmist, arutleb neid paaris/rühmas; vormistab grammatilisi ülesandeid õigesti; kirjutab vajalikku teavet vihikusse, päevikusse, tahvlile ja vormistab seda korrektselt; teeb täidetud kirjaliku töö vastastikuse ja enesekontrolli; parandab oma kirjalikke töid;

oskab kirjutada vaike- ja suurtähti, ühendada neid sõnas;

kasutab omandatud kalligraafilisi oskusi;

leiab õpitud ortogramme sõnadest; teab ortograafiareeglit.

7. Tekst. Kirjanduslik lugemine (70 tundi)

Tekstide mitmekesisus; mõistatus, vanasõna, kõnekäänd, liisusalm, mäng, laul, muinasjutt, legend, poeem, jutustus, luuletus, valm, teadusartikkel ja nende iseärasused. Tekstide otsing inrentetist. Eri tüüpi ja žanris kirjandusteosed on esindatud õppekirjanduse tekstidena ning valitakse vabaks lugemiseks vene, eesti ja välisautorite teoste seast, arvestades järgmisi teemasid:

Kirjandusliku lugemise temaatika 2.klassis:

Minu perekond

Mina ja mu pereliikmed.

Otsi sõpra ja hoia teda.

Õppida on alati kasulik.

Aastaajad.

Loodusimedest fantastikani.

Headusest, mis võidab kurjuse.

Aususest ja õiglusest.

Tõsiselt ja naljaga pooleks.

Töö raamatuga

- Ettekujutused raamatu elementidest: kaas, kaaneselg, köide, tiitelleht, eessõna, sisukord,
- lehed, viited ja illustratsioonid;
- algteadmised kataloogist. Raamatute otsimine raamatukogust kataloogi abil õpetaja juhendamisel;
- ettekujutus eesti ja vene ajakirjandusest. Eesti ajakirjad lastele «Täheke» ja «Hea Laps» (trükitud ja elektroonsed). Vene lasteajakirjad Eestis.

Tähtsamad andmed lastekirjanduse klassikutest seoses õpitud teostega.

Vene, eesti, väliskirjanduse eri zanris valitud teosed (autorid: A. Puškin, N. Nekrassov, K. Balmont, I. Krõlov, V. Odojevski, V. Dal, V. Bianki, I. Sokolov-Mikitov, N. Sladkov, A. Kuprin, K. Ušinski, S. Maršak, N. Nosov, V. Dragunski, V. Ossejeva, B. Zahhoder, E. Švarts, E. Raud, A. Pervik, A. Lindgren ja teised).

Praktiline tutvus järgmiste mõistedega:

- raamatu elemendid: kaas, kaaneselg, köide, tiitelleht, eessõna, sisukord, leht, viide, illustratsioon. Kataloog.
- Autor, kirjanik, luuletaja, helilooja, kunstnik, illustreerija. Andmed autorist. Autor-jutustaja.
- Kunstiteos, teose nimetus.
- Huumor, humoristlikud teosed (luuletused, muinasjutud, jutud).
- Teose teema, põhiidee, teksti osad, teksti plaan, lõik, fragment, katkend, tugisõnad; ilmekas lugemine, helijäljendus, rollilugemine, intonatsioon (hüüd- ja mittehüüd), poolal häälel lugemine, lugemine lõikude kaupa, ümberjutustamine, peast lugemine, dramatiseering.
- Dialoog ja monoloog. Diskussioon, arutele, probleem.
- Jutustus-, kirjeldus, arutlustekst.
- Klaster, võrdlev diagramm, tabel jne.
- Suuline rahvalooming (folkloor), rahvas. Muinasjutt, mõistatus, vanasõna, kõnekäänd, kiirkõne, liisusalm, mäng, laul, luiskelugu, rahvamuinasjutt (loomadest, ime-, olustikumuinajutud), legend, nende eripärasused. Muinasjutu alg, lõpp, kolmekordsed kordused. Väljamõeldis. Rahvamuinasjutud: vene, eesti, välismuinasjutud. Muinasjutud luiskelood, muinasjutud-mõistatused.

Praktiline tutvus järgmiste mõistedega:

luuletus. Riim ja luuletuse tuju;

jutustus. Jutu tegelased ja autor.

kirjeldamine jutudes ja luuletustes;

laste laulumängud kui rahvaluule žanrid.

rahva ja kunst- (autori) muinasjutt.

rahva ja kunstmuinasjutu tegelased;

valm. Valmi tegelased. Moraal.

Näidend ja näidendi erinevused. Rollilugemine.

Teose teema ja põhimõte.

Autorimuinasjutt (proosa- ja luulevormis); jutustus-muinasjutt. Muinasjutu ja jutustuse erinevused.

Jutustus, jutustuse tunnused. Kunstiteoste keel, kunstiteoste ja teadusjutustuse erinevused.

Loodusjutustus, kirjanik-naturalist.

Pikem lugu ja jutustuse erinevused. Teoseplaan: jutustuse osad. Sisukord, osade nimetused.

Luuletus (autori mõtet, meeleolu, intonatsioonid, keele kasutamise eripärasused). Riim, rütm je meeleolu luuletuses.

Luuletused loodusest, looduse kirjeldus, portree, natüürmort, pildi reproduktsioon.

Valm (moralistlik luuletus), moraal. Valmide tegelased. Valmide keel.

Poeem (pikk või keskmine luuletus)

Rahva- ja kunstmuinasjutude tegelased. Imetegelane ja sündmused. Humoristlikute teoste tegelased. Peategelane, tegelane, kuju. Tegelaste tegud, nende põhjused. Tegelaste tegudele hinnangu andmine. Tegelase iseloom, kuidas kirjanik loob tegelase iseloomu: tegelase portree, tema kõned (mida ja kuidas tegelane räägib), käitumine, tegelase mõtet; autori suhtumine tegelasse. Peategelase kirjeldus. Autoridega väljamõeldud muinasjutude tegelased. Tegelane-jutustaja.

Rahvamuinasjutude keel. Autorimuinasjutude ja luuletuste keel (kirjeldus, sõnade kasutamine). Humoristlikute muinasjutude ja luuletuste keel.

Kunstilise väljendusrikkuse viisid: võrdlemine, isikustamine, epiteet.

Õpilane:

Kasutab tiitelhte, eessõna, sisukorda, viiteid;

tunneb lastekirjanikke;

tunneb vene, eesti, väliskirjanike eri liiki ja zanris valitud teoseid;

omandabjärgmisi mõisteid: autor, pealkiri, tegelane, sisu, kunstnik (illustreerija), viide;

loeb lühikesi teaduslikke artikleid õppekirjandusest ja saab neist aru; leiab iseseisvalt informatiivsetest tekstidest vastuseid konkreetsetele küsimustele ja tegutseb vastavalt juhendile;

loeb jõukohase keerukusega teksti ladusalt, selgelt ja täpselt (raskemaid sõnu –silpide kaupa);

parandab oma vigu iseseisvalt;eristab tekstist lauseid vastavalt suhluseemärgile;

edastab teksti sisu intonatsiooni abil;

loeb rollide kaupa, oskab märgistada lühikest teksti (leiab ja märgistab, tegelaste- ja autorisõnad ning leiab ja kriipsutab alla neid sõnu, mis tähistavad tegelaste repliikide intonatsiooni);

eristab ühe- ja kahekõnet;

eristab tekstide liike: jutustus, kirjeldus, arutlus;

loeb eri zanris tekste (mõistatused, vanasõnad, kõnekäänud, kiirkõned, liisusalmid, mängud, laulud, muinasjutud, legendid, poemid, jutustused, pikemad jutustused, luuletused, valmid) ja saab neist aru;

mõistab ettelõetud või poole häälega loetud sisu;

vastab teksti kohta käivatele küsimustele, ning lihtsamatele probleemsetele küsimustele;

täidab ülesandeid, milles tuleb valikuselt lugeda sõnu, sõnaühendeid, lauseid, tekstiosi;

eristab teose pea- ja kõrvaltegelasi;

iseloomustab tegelasi; koostab klastereid, sinkveine, võrdlevaid diagramme;

annab edasi luuletuse, jutu, muinasjutu sisu ; oskab määrata selle iripärasused (loodusest, eakaaslastest, headusest ja kurjusest, tõsine, lõbus jne);

mõtleb jutule sisu pealkirja, illustratsioonide, sõnade, eelnevate katkendite alusel;

osab jagada teksti mõteosadeks, koostada plaani (tava- ja küsimusjärgse) loetud alusel;

oskab ümberjutustada eri zanris tekste lihtsama plaani/märksõnade/küsimuste järgi;
koostab suulisi ja kirjalikke küsimusi lotud põhjal;
peab kõnet oma elu sündmustest , loetust, nähtust;
mõtleb jutule algu või lõppu;
väljendab oma mõtteid ja tundeid täislausetega loovtööde kirjutamisel, ümberjutustamisel,
teksti täiendamisel (lõpu või algu mõtlemisel);
täidab tekstiülesandeid õpetaja käsklusel;
kommenteerib ülesannete täitmist; arutab neid paarides/rühmas;
orienteerub mahuka sisuga teostes;
teab tekstide liike: kuulutus, õnnesoov, kutse, nende eripärasusi;
loeb ja saab aru paberil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, diagrammidest, tingmärkidest;
leiab tekste internetist õpetaja abil;
õpib pähe ja esitab luule- või proosateksti peast ilmekalt;

Hindamine 2. klassis

Õpitulemused on kindlaks määratud kooliastmeti kahel tasemel: üldised õpitulemused ja õppevaldkondade õpitulemused.

Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste) ning kirjalike tööde alusel, arvestades teadmiste ja oskuste vastavust taotletavatele õpitulemustele. Hindamisel on võimalik arvestada ka õpilase individuaalseid iseärasusi. Sel juhul hinne väljendab õpilase individuaalset edasijõudmist õppekavas ettenähtud oskuste ja vilumuste omandamisel.

Õpitulemuste hindamisel lähtutakse PRÕK ja teistes õigusaktides esitatud põhimõtetest.

Hoiakutele (nt huvitatus, tähtsuse mõistmine, väärtustamine, vajaduste arvestamine, kokkulepitud reeglite järgimine) antakse hinnanguid.

Hindamise kriteeriumid ja viiepallisüsteemist erinev hindamise korraldus täpsustakse kooli

õppekavas.

Vene keele õppimise tulemusi kokku võtva hindamise vormiks võib olla kompleksne töö.

I kooliastmes hinnatakse õpilase:

- 1) suulist keelekasutust, s.o kõnelemist ja kuulamist,
- 2) lugemist, s.o lugemistehnikat, teksti mõistmist ja vabalugemist,
- 3) kirjutamist, s.o kirjatehnikat, õigekirja ja kirjalikku tekstiloomet.

Loovtööde hindamisel võib virgutada õpilast lisahindega tema töö esteetilise aspekti eest.

Teise klassi õpilastele hinnangute andmisel kasutatakse kujundavat ja kokkuvõtlikku hindamist. Kokkuvõtlikuks hindamiseks kasutatakse numbrilisi hinnanguid.

2. klassi õpilaste õppetulemuste hindamisnormid ja kriteeriumid vene keeles.

Lugemine

Lugemistehnika, loetud teksti sisu arusaamine. Luuletuse ilmekas lugemine.

Hinne "5":

- õpilane saab aru loetud teksti sisust aru, loeb õigesti, sõnade kaupa, lugemistempo – umbes 40 sõna minutis (esimene poolaasta), umbes 50 sõna (teine poolaasta);
- paneb rõhu õigesti, jälgib intonatsiooni vastavalt kirjavahemärkidele lausete lõpus;
- vastab õpetaja küsimustele õigesti, annab edasi süzeejutu, muinasjutu ja illustratsiooni teksti kohta sisu;
- teab luuletuse teksti hästi ja loeb seda peast ilmekalt.

Hinne "4":

- õpilane saab aru loetud teksti sisust aru, loeb õigesti sõnade kaupa (raskemaid sõnu – silpide kaupa);
- lugemistempo – 35 - 40 sõna minutis (esimene poolaasta), 40 - 50 sõna (teine poolaasta);
- lugemisel teeb 1-2 viga (sõnade kordamine, sõnade vahetamine jne), õiget intonatsiooni sõna lõpus jälgides;

- jutustab teksti ümber õigesti, on üksikuid kõneebatäpsusi, parandab neid ise või õpetaja abil;
- teab peast luuletust, lugemisel teeb üksikuid vigu, parandab neid ise.

Hinne "3":

- saab aru loetud teksti sisust ainult õpetaja küsimuste abil; lugemistempo – 30-34 sõna minutis (esimene poolaasta), 40-44 sõna (teine poolaasta);
- teeb 3-5 viga, mis on setud sõnade ja häälikute vahelejätmise, vahetamisega, ei tee pause sõnade ja lausete vahel, teksti ümber jutustamisel ei jälgi järgnevust, teeb kõnevigu, parandab neid ainult õpetaja abil;
- teab luuletust peast kuid selle lugemisel on ebatäpsustusi.

Hinne "2":

- õpilane loeb silpide kaupa, lugemistempo vähem kui 30 sõna (esimene poolaasta) ja vähem kui 40 sõna (teine poolaasta);
- ei saa loetud sisust aru;
- ei vasta õpetaja küsimustele;
- edastab loetud teksti osaliselt;
- teksti peast lugemisel ei jälgi järgnevust;

Hinne "1":

- õpilane ei loe silpide kaupa;
- ei saa lugeda peast lühikest luuletust.

Eelnevalt ettevalmistatud teksti lugemine

Eelmiselt ettevalmistatud teksti lugemistempo on 20-30 sõna rohkem võrreldes tundmatu teksti lugemisega.

Hinne "5":

- õpilane loeb õigesti, sõnade kaupa, loeb eri žanris tekste;
- tajub teksti sisu;
- oskab määrata teksti tüüpi, žanri, leida tõendeid;
- oskab jagada teksti struktuuriliselt tähtsadeks osadeks.

Hinne "4":

- loeb õigesti, sõnade kaupa, kuid vähem ilmekalt;

- saab aru tähtsamat teksti sisust;
- oskab määrata teksti tüüpi, žanri, kuid pole alati leiab tõendeid;
- tunneb raskusi teksti jagamisel struktuuriliselt tähtsadeks osadeks.

Hinne "3":

- loeb konarlikult, ilmetult;
- saab üldjoontes tekstist aru;
- ei oska määrata teksti tüüpi ja žanri;
- pole alati jagab teksti struktuuriliselt tähtsadeks osadeks.

Hinne "2":

- loeb aeglaselt, ei jägi intonatsioonilisi norme;
- saab halvasti tekstist aru;
- ei saa määrata teksti tüüpi ja žanri;
- ei oska jagada teksti struktuuriliselt tähtsadeks osadeks.

Hinne "1":

- loeb suurte raskustega;
- ei saa aru loetust;
- ei oska määrata teksti tüüpi ja žanri;
- ei pööra tähelepanu teksti struktuurile.

Luuletuse ilmekas lugemine

Luuletuse ilmekase lugemise hindamisel võetakse aluseks:

1. Sõnade loogiline rõhutamine.
2. Pauside tegemine.
3. Tempo õige valik.
4. Vajaliku intonatsiooni jälgimine.
5. Vigadeta lugemine.

Hinne «5» - kõik nõuded on täidetud.

Hinne «4»- 1-2 nõuet on jäänud täitmata.

Hinne«3» - 3 nõuetes on tehtud vigu;

Hinne «2» - rohkem kui 3 nõuetes on tehtud vigu.

Rollilugemine

Nõuded rollilugemisele:

1. Oma sõnade õigeaegne lugemine.
2. Sobiva intonatsiooni valimine.
3. Vigadeta lugemine.
4. Ilmekas lugemine.

Hinne «5»- kõik nõuded on täidetud.

Hinne «4»- 1 nõue on jäänud täitmata.

Hinne «3»- 2 nõuetes on tehtud vigu.

Hinne «2»- 3 nõuetes on tehtud vigu.

Kirjutamine

Kirjutamise maht vene keele tundides 2. klassis

Tunnis	Kontrolletteütlus
1 – poolaasta – 30 – 35 sõna	30 – 35 sõna
2 – poolaasta – 40 – 45 sõna	40 – 45 sõna

Kuulmisetteütlus

Orienteeriv sõnade arv lausetes

September	4 sõna
Oktoober	4 - 5 sõna
November	5 sõna
Detsember	5 sõna
Jaanuar	5 - 6 sõna
Veebruar	5 - 6 sõna
Märts	6 sõna
Aprill	6 sõna
Mai	6 - 7 sõna

Kontrolltööde liigid: etteütlus (sõnaraamatu-, tekstitöö), grammatiline ülesanne, kontrollära kirjutamine, test).

Etteütlus.

Etteütlus on vahend õpilaste õigekirja ja interpunktsioonioskuste ja vilumuuste kontrollimiseks.

Hinne „5”- töös ei ole interpunktsiooni- ja ortograafiavigu. 1 puudus peetakse võimalikuks: kirjavahemärgi puudumine sõna lõpus, kui järgmine lause algab suurtähega. Töö on kirjutatud korralikult, vastavalt kalligraafia nõudmistele.

Hinne „4”- töös mitte rohkem kui 2 viga ja 1 parandus. Töö on korralik, kuid on olemas kalligraafilised puudused.

Hinne „3”- töös on 3-5 ortograafia viga. Töö on tehtud hooletu.

Hinne „2”- töös on üle 5 ortograafiavea, töö on korratu.

Hinne „1”- töös on üle 8 ortograafiavea.

Etteütlemise veaks arvestatakse:

ortograafiareeglite rikkumine sõnade kirjutamisel;

tähtede vahelejäätmise ja vahetamise sõnades;

sõnade vahetus;

kirjavahemärkide puudumine (antud klassi kava piires);

sõnade vale kirjutamine.

Tööde hindamisel ei arvestata veaks:

vead veel õppimata interpunktsiooni- ja ortograafiareeglite osas;

ühekorraline punkti vahelejätmine lause lõpus, kui järgmise lause esimene sõna on kirjutatud suurtähega;

ühekorraline sõna vahetus kui mõtet ei moonuta);

ühes sõnas korduvad tähed (например, «школа»);

lõpuni kirjutamata sõna;

kaks korda kirjutatud sõna.

Üheks veaks arvestatakse:

kaks parandust;

kaks punktsiooniviga;

ühes sõnas korduvad vead.

Mittejämeiks veaks arvestatakse:

ühes sõnas korduvad tähed;

lõpuni kirjutamata sõna;

sõna poolitamine (sõna esimene osa on kirjutatud ühel real aga teine osa puudub);

kaks korda lauses kirjutatud sõna.

Grammatilised ja testiülesanded

Grammatiline analüüs on õpilastega õpitud grammatiliste reeglite arusaamise, lausete ja sõnade lihtsama analüüsi tegemise oskuse kontroll.

Hinne „5” – kui õpilane sooritas õigesti 9/10 ülesannet.

Hinne „4” – kui õpilane sooritas õigesti 3/4 ülesannet.

Hinne „3” – kui õpilane sooritas õigesti 1/2 ülesannet.

Hinne „2” – kui õpilane ei sooritanud õigesti enamikku grammatilisi ülesandeid.

Hinne „1” – kui õpilane ei sooritanud ainukestki ülesannet.

Testiülesannet – dünaamiline kontrollimise vorm, mille eesmärgiks on välja selgitada, kuidas õpilane oskab kasutada oma teadmisi ebastandardsetes õppeolukordades.

Testiülesannete hindamisel juhitudakse järgmistest protsendiskaalast:

90 - 100% - hinne „5”

75 - 89% - hinne „4”

50 - 74% - hinne „3”

25 - 49% - hinne „2”

0 - 24% - hinne „1”

Kontrollkirjutamine

Kontrollkirjutamine - ortograafiliste ja interpunktsioonireeglite omandamise, oskuste ja vilumuste kujundamise kontroll. Kontrollitakse ka trükiteksti ümberkirjutamise oskust, ortogrammide, lausepiiri leidmise, teksti osadeks jagamise, tekstiosa ära kirjutamise oskusi jne.

Tekstide maht ära kirjutamiseks 2. klassis:

I poolaasta – 35 - 40 sõna

II poolaasta – 40 – 50 sõna

Hinne „5”

kui töö on veatu, parandused puuduvad;

Töö on kirjutatud korralikult, vastavalt kalligraafia nõudmistele.

Hinne „4”

Töös on 1 viga ja 1 parandus.

Hinne „3”

Töös on 2 viga ja 1 parandus.

Hinne „2”

Töös on 3 viga ja 1-2 parandust.

Hinne „1”

Vigu on rohkem hinnangu „puudulik” panemiseks.

Ära kirjutamise vahele jäänud ortogrammidega vastavad etteütluse hindamise normidele.

Sõnavara- ja terminoloogiaetteütlus

Sõnavara ja terminoloogia etteütlus on seotud õpitud ortogrammidega, ebareeglipäraselt kirjutatavate sõnade kirjutamisega, neid tuleb meelde jätta.

Sõnavaraetteütluse maht teises klassis on 10 – 12 sõna.

Hinne „5”:

Töös ei ole vigu ja parandusi;

Töö on kirjutatud korralikult; vastavalt kalligraafiareeglitele.

Hinne „4”:

Töös on 1 viga ja 1 parandus;

Hinne „3”:

Töös on 2 viga ja 1 parandus.

Hinne „2”:

Töös on 3 viga ja 1-2 parandust.

Hinne „1”:

Vigu on rohkem hinnangu „puudulik” panemiseks.

Ümberjutustused

Ümberjutustused I kooliastmes kasutatakse õppetöena (kontrollümberjutustused viiakse läbi alates II kooliastmest), seepärast mitterahuldavat hinnangut ei pea panna ning klassipäevikusse kanda. Tehtud töö analüüsimise kokkuvõtteks antakse suulist hinnangut, mis kajastab töö positiivseid ja negatiivseid jooni ning vigade ja puudutuste kõrvaldamise viise.

Ümberjutustamise abil kontrollitakse: kirjakõne kujundamist, teksti arusaamise ja edasiandmise (ilma tähtsate momentide vahelejätamiseta) oskuse arendamist, kirjaliku ümberjutustuse vormistamise oskust (emakeele reegleid jälgides). Ümberjutustusele antakse mitte vähem kui 1 tund.

Teises klassis õpilased kirjutavad ümberjutustusi:

küsimuste ja märksõnade toel (ilma märksõnadeta);

lihtsa valmisplaani ja märksõnade toel (ilma märksõnadeta);

lihtsa kollektiivselt koostatud plaani ja märksõnade toel (ilma märksõnadeta).

Ümberjutustuste liigid 2. klassis

1) mahu järgi:

tekstilähedane (põhjalik).

2) sisu järgi:

täistekst,

lisaülesandega.

3) struktuuri järgi:

jutustus;

kirjeldus.

4) vormi järgi:

nägemis-/ tahvlilt ärakirjutamine

kuulmise ümberjutustus/etteütlemise järgi

Tekstide maht ümberjutustusteks: 40-60 sõna.

I veerand – 40 – 45 sõna

II veerand – 45 – 50 sõna

III veerand – 50 – 55 sõna

IV veerand – 55 – 60 sõna

Kirjand

Kirjandid I kooliastmes kasutatakse õppetöödena, seepärast mitterahuldavat hinnangut ei pea panna, klassipäevikusse kanda. Tehtud töö analüüsimise kokkuvõtteks antakse suulist hinnangut, mis kajastab töö positiivseid ja negatiivseid jooni ning vigade ja puudutuste kõrvaldamise viise.

Kirjandite liigid 2.klassis

1) allikate järgi:

Kirjandid õpilaste kogemuse alusel (vaatlemise alusel) – kirjandid õilastega nähtust ja

kuuldust:

- tugisõnade toel,
- teksti laiendamisega,
- jutujätk,
- grammatilise ülesandega,
- nähtust;

analoogia põhjal (analoogiline jutustus) – sisuks on õpilaste seas tuntud juhtum;

raamatu põhjal või õpetaja jutustuse põhjal ning elementaarne loetud taamatu arvustus;

pildi või pildisarja toel – õpilaste kujutlusvõime alusel:

- pildi süžee ümberjutustamine,
- looduse kirjeldamine,
- grammatilise ülesandega.

2) iseseisvuse taseme alusel, kirjutamiseks ettevalmistamise meetodite alusel:

Kollektiivsed kirjandid ühele teemale, mis vajavad suurel määral terve klassi osalemist.

Kirjandite kirjutamine:

- küsimuste ja võtmesõnade toel (ilma võtmesõnadeta),
- valmisplaani ja võtmesõnade toel; no
- kollektiivselt koostatud lihtsama plaani ja võtmesõnade toel.

3) struktuuri alusel:

jutustav kirjand,

kirjeldav kirjand (eseme, looma, aastaaja, pildi kirjeldamine),

kirjand etteantud struktuuriga.

4) kirjutamise koha alusel:

klassikirjand.

Kirjandi teksti maht: 30-45 sõna (6-9 lauset).

Rääkimine

Luule- ja lühikese proosateksti peast lugemine

Hinne «5» - teab hästi ja loeb luule-, proosateksti peast, loeb ilmekalt

Hinne «4» - teab teksti peast, kuid lugemisel vahetab sõnu, parandab vigu ise.

Hinne «3» - loeb peast, kuid tekst ei ole piisavalt omandatud.

Hinne «2» - lugemisel rikub järgnevust, esitab teksti osaliselt.

Ümberjutustus

Hinne «5» - jutustab ümber loetud teost või teose osa iseseisvalt, järjekindlalt (tekstilähedaselt või plaani toel); vastab küsimusele õigesti, seletab küsimusele vastust vastavate katkendite lugemisega.

Hinne «4» - teeb 1-2viga, ebatäpsustust, parandab neid ise.

Hinne «3» - jutustab teksti ümber õpetaja küsimuste abil, ei oska edastada järjekindlalt loetud teksti sisu; teeb kõnevigu.

Hinne «2» - ei oska edastada loetud teksti sisu.

Suulised ülesanded

Keeleteadmiste hindamisel võetakse aluseks:

vastuse õigsuse terviklikkuse arvestamine;

lingvistiliste faktide ja nähtuste mõistmise aste;

kõne vormistamise korrektsus.

Hinne «5»:

õpilane edastab grammatilist materjali täielikult, sõnastab keelemõisteid õigesti (teab

mõisteid ja reegleid);

seletab oma arvamusi, toob näiteid ja seletab neid (väljendab materjali mõistmist);

edastab materjali järjekindlalt;

jälgib kirjakeele norme.

Hinne «4»

õpilase vastus vastab eelnimetatud (hinne „5”) nõudmistele, kuid õpilane teeb järjestuse ja keelevormistamise üksikuid eksimusi.

Hinne «3» - õpilane teab ja mõistab õpitud teemat, kuid:

esitab materjali osaliselt, teeb eksimusi mõistete määramisel ja reeglite sõnastamisel;

ei oska seletada oma arvamusi ja tuua näiteid;

ei esita materjali järjekindlalt, teeb keelevormistamise vigu.

Hinne «2»

õpilane ei tea õpitud materjali suuremat osa, ei tea mõisteid, reegleid, esitab materjali segamini.

Hinne «1»

õpilane ei tea, ei mõista materjali.

Rääkimine. Kuulamine. Lugemine. Kirjutamine.

Hinne «5»:

õpilane väljendab oma arvamust, jutukaaslasega nõusolekut kaalukalt, korrektselt;

edastab loetud, nähtud vastavalt püstitatud eesmärgile;

esitab oma kõnet korrektselt, ilmekalt vastavalt püstitatud kommunikatiivsele eesmärgile,

kasutab keelevahendeid adekvaatselt.

Hinne «4»:

põhjendab oma arvamust, kuid ei ole piisavalt kaalukalt;

edastab loetud, kuuldud, kuid ei arvesta püstitatud eesmärke piisaval määral.

Hinne «3»:

õpilane põhjendab oma arvamust, nõusolekut pealiskaudselt;

mõistab loetud, kuuldud ja edastab seda, kuid arvestab püstitatud eesmärke osaliselt;

esitab oma kõnet, kuid ei ole piisavalt loogiliselt ja kaalukalt; teeb keelevigu.

Hinne «2»:

õpilasel on väga raske oma arvamust põhjendada;

mõistab loetud ja kuuldud, väljendab oma arvamust ühesõnaga, ei arvesta püstitatud eesmärki;

esitab oma kõnet ebakaalukalt, ebaloogiliselt, teeb jämedaid kõnevigu.

Hinne «1»:

õpilane ei põhjenda oma arvamust;

ei mõista loetud, kuuldud;

ei oska vormistada oma kõnet.

Vene keel. 3. klass (140 tundi)

Õpitulemused I kooliaste

Õpilane:

- 1) osaleb aktiivselt ja mõtestatult õppeprotsessis;
- 2) kuulab eesmärgistatult ja väljendab oma mõtteid;
- 3) kasutab suhtlemisel eakohast ja sobivat kõne- ja kirjakeelt, arvestab suhtlemisel partneriga;
- 4) eristab helisid, hääli ja häälikuid;
- 5) omandab lugemistehnilise vilumuse ja teadliku lugemisoskuse;
- 6) tunneb joonis- ja kirjatähti, kasutab õigeid tähekujusid, kirjutab loetava käekirjaga;
- 7) sooritab kirja eelharjutusi, arvestab etteantud juhendi ja juhendamisega;

- 8) kirjutab mõtestatud lauseid, jutustavaid ja kirjeldavaid tekste; 9) kirjutab õpitud keelendite ja keelereeglite piires õigesti ning loetava käekirjaga, vormistab kirjaliku töö korrektselt;
- 10) vormistab lihtsama kirjaliku töö arvutis, järgib õpitud keelereegleid;
- 11) jutustab kuuldust, nähtust ja loetust, vajaduse korral kasutab juhendi abi;
- 12) loeb ja eristab eri liiki tekste, analüüsib teksti ülesehitust, keelekasutust ja sisu, avaldab selle kohta arvamust;
- 13) sõnastab teksti kohta küsimusi ja esitab vastuväiteid, teeb teksti põhjal märkmeid, võrdleb tekste omavahel;
- 14) valib ja loeb sobivaid tervikteoseid nii eesti kui ka maailma lastekirjandusest, kasutab raamatukogu infosüsteemi;
- 15) kujundab lugemise kaudu nii mõtte- kui ka tundemaailma, jagab lugemiskogemusi;
- 16) rikastab lugemise kaudu oma sõnavara, kasutab sõnaraamatuid ja leiab sõnaartiklist vajalikku teavet.

Kuulamine

3. klassi lõpetaja:

- 1) oskab määrata häälikute järgnevust sõnas ja sõna häälikulist koostist, eristab täis- ja kaashäälikuid, helituid ja helilisi ning kaashäälikuid;
- 2) määrab foneetiliste sõnade piirid, liigendab sõna silpideks, eristab rõhulisi ja rõhutuid silpe;
- 3) määrab lause grammatilise põhja ning sõnade seose lauses;
- 4) määrab sõnaliigid;
- 5) liigitab lauseid suhtluseesmärgi (väit-, küsi- ja käsklused) ning tundevärvingu (hüüd- ja mittehüüdlused) põhjal, eristab lausetüüpe intonatsiooni järgi;
- 6) eristab kõneforme (dialoog, monoloog), kõnetüüpe (kirjeldus, jutustus, arutlus) ning žanre (luuletus, jutustus, muinasjutt);
- 7) eristab stiililt ja žanrilt erinevaid suulisi tekste;

8) määrab audioteksti teema ja peamise mõtte, jätab meelde teksti sisu ning täidab õpetaja korraldusel tekstipõhiseid ülesandeid.

Rääkimine

3. klassi lõpetaja:

- 1) hääldab õigesti ja selgelt häälikuid ning häälikuühendeid sõnades, järgides vene ortoopia reegleid;
- 2) teab peast vene tähestikku;
- 3) seletab sõna tähendust iseseisvalt ja sõnastike abil, oskab leida vastavat sünonüümi/antonüümi;
- 4) koostab ja hääldab õige intonatsiooniga väit-, küsi- ja käsklauseid;
- 5) arendab vestlust igapäevaelus juhtunu, loetu ja nähtu kohta;
- 6) koostab lihtsaid jutustavaid, kirjeldavaid ja ka arutlevaid tekste küsimuste, märksõnade ning lihtsa plaani abil;
- 7) kommenteerib õppeülesannete täitmist, kasutades arutlusalgoritmi; arutleb õppeülesannete täitmist rühmas/paaris;
- 8) jutustab ümber eri stiilis ja žanris tekste;
- 9) loeb peast luule- ja proosatekste.

Lugemine

3. klassi lõpetaja:

- 1) loeb tekste häälega silphaaval ja ladusalt;
- 2) täidab ülesandeid, milles tuleb valikuliselt lugeda sõnu, sõnaühendeid, lauseid, tekstikatkeid;
- 3) loeb iseseisvalt eri žanris tekste ning saab neist aru;
- 4) kasutab sihipäraselt raamatu tiitellehte ja viiteaparatuuri;
- 5) loeb tabelleid, diagramme, skeeme ja tingtähiseid paberilt ning arvutist;
- 6) teab nimetada lastekirjanikke.

Kirjutamine

3. klassi lõpetaja:

- 1) kirjutab vajaliku info vihikusse, päevikusse ja tahvlile ning vormistab selle korrektselt;
- 2) vormistab grammatikaülesanded õigesti;
- 3) kirjutab etteütlemise järgi sõnu, lauseid ja lühemaid tekste õigesti;
- 4) kirjutab ümberjutustusi plaani ja märksõnade järgi;
- 5) kirjutab kirjeldavaid ja jutustavaid tekste ning vormistab need korrektselt;
- 6) oskab oma kirjalikke töid parandada.

Õppesisu 3. klassis

Vene keel (140 tundi)

1. Üldandmed vene keelest (4 tundi)

Keele roll inimeste elus. Keel kui põhisuhtlusvahend. Suuline kõne ja kirjalik kõne, sisekõne, (kuulamine, rääkimine, lugemine, kirjutamine kui kõnetegevuse liigid. (1 tund)

Kõnevormid: monoloog, dialoog. Kõnestiilid: argikeel ja kirjakeel. (1 tund)

Argikeel, dialoog. Suhtlemiskultuur. (1 tund)

Sõnastik kui teatmekirjanduse liik. sõnastike tüübid. (1 tund)

Põhimõisted: keel, kõne, suuline kõne, kirjalik kõne, sisekõne, kõnevormid (monoloog, dialoog), jutukaaslased, vaidlemine, diskussioon, argikeel, kirjakeel, suhtlemine, kõnekultuur, suhlemiseesmärk, suulise ja kirjaliku kõne reeglid, repliik, sõnastike tüübid: vene keele seletussõnastik, vene keele antonüümide sõnastik, vene keele sünonüümide sõnastik, morfeemide- ja sõnamoodustussõnastik, vanasõnade ja kõnekäändude seletussõnaraamat, ortograafiasõnastik, etümoloogiasõnastik, e-sõnastikud.

Õpilane:

mõistab keele tähtsust inimeste vahelise kontaktileidmise vahendina, inimeste vahel suhtlusvahendina;

eristab kõnevorme: dialoog, monoloog;

omandab kahekõne pidamise vilumusi; osaleb kahekõnes arutlemisel; hindab jutukaaslaste

kõnet;

koostab kahekõnega teksti;

eristab dialoogi vaidlusest;

leiab vajalikku teavet õpikust, teatmikutest, sõnastutest, internetist); kasutab eakohaseid sõnaraamatuid;

loeb ja saab aru pabeil ja elektroonkandjatel olevatest tabelitest, skeemidest, tingmärkidest,

diagrammidest;

on ettekujutusi keeleliste sõnaraamatute tüüpidest: ene keele seletussõnastik. vene keele antonüümide sõnastik, vene keele sünonüümide sõnastik, vene keele homonüümide sõnastik, fraseoloogiasõnastik, vanasõnade ja kõnekäändude seletussõnaraamat, ortograafiasõnastik, e- sõnastikud;

jälgib kirjalikus ja suulises kõnes õpitud kirjakeele (ortograafia, interpunktsiooni, leksika, ortoepilisi, morfoloogia) norme;

on ettekujutusi kõnestiilidest, määrab tekstide stiilid, koostab etteantud stiilis tekste.

Õpilane teab:

valdkonna põhimõisteid;

keele rolli inimese elus;

et kõne on suuline, kirjalik, sisene; suulise ja kirjaliku kõne like;

kõnevorme (dialog, monoloog);

kõnestiile (argikeel, kirjakeel), kus antud stiili ja milliseid keelevahendeid kasutatakse;

et kahekõne on argikeele vorm;

dialoogi pidamise põhinõudeid;

dialoogiteksti tunnusi, dialoogi moodustamise reegleid;

suulise ja kirjalikukõne reegleid;

käitumsreegleid diskussioonis, vaidluses osalemisel;

sõnaraamatute tüüpe: vene keele seletussõnastik, vene keele antonüümide sõnastik, vene keele sünonüümide sõnastik, fraseoloogiasõnastik, morfeemide ja sõnamoodustussõnastik, vanasõnade ja kõnekäändude seletussõnaraamat, etimoloogiasõnastik, grammatikasõnastik,

ortograafiasõnastik;

Õpilane oskab:

tajuma suulist ja kirjalikku kõnet, mõista sõnade sisu;

kuulata ja saada kahekõnest aru;

orienteerida kõe- ja suhtussituatsioonides (kellega räägin, kellele räägin, millises olukorras);

püstitada kommunikatiivseid eesmärke (teavitada, teada saada, küsida, ergutada, nõustuda, keelduda, paluda, õnnitleda), tunda kõne eesmärki (milleks räägin);

tunda normidele vastavat suhinimeste kõnet;

vormistada dialoogi õigesti (kirjas);

lugeda ja täida ülesandeid iseseisvalt;

vormistada õppeülesandeid õigesti;

kommenteerida õppeülesannete täitmist ja arutleda neid rühmas/paaris;

parandada oma kirjalikke töid;

loeb tabelleid, diagramme, skeeme ja tingtähiseid paberilt ning arvutist;

kirjutada vajalikku teavet vihikusse, päevikusse, tahvlile ja vormistada seda korrektselt.

2. Graafika. Foneetika. Ortoeepia. (6 tundi)

Tähed ja häälikud. Häälikute mõtte eristav funktsioon. Rõhk. Sõna häälikuanalüüs. (1 tund)

Tähtede e, ё, ю, я häälikutähendus (1 tund)

Sõna ja silp (0,5 tundi)

Vene keele täishäälikute süsteem: paaris ja paaritud, palataliseeritud ja palataliseerimata. Palatalisatsiooni märgistamise viisid kirjas: е, ё, ю, я, и, ъ. (1 tund)

Vene keele täishäälikute süsteem: paaris ja paaritud, helitud ja helimata, palataliseeritud ja palataliseerimata. Sisihäälikud, nende iselooming. Tähe ja hääliku suhe (0,5 tundi).

Vene keele kaashäälikute süsteem: rõhulised ja rõhutud täishäälikud. Hääliku ja tähe suhe. Sõnarõhu rasked juhud. Intonatsioon ja loogiline rõhk (0,5 tundi);

Vene keele täishäälikute süsteem: paaris ja paaritud, helitud ja helimata. Hääliku ja tähe suhe. (0,5 tundi)

Tähestik. Sõnastikud ja nende kasutamine. (1 tund)

Põhimõisted: häälik, täht, tähestik; täishäälik – rõhuline ja rõhutu; kaashäälik – palataliseeritud, palataliseerimata, heline ja helitu, paariline ja paaritu; alati palataliseerimata kaashäälik, alati palataliseeritud kaashäälik; sisihäälikud, joteeritud täishäälikud (märgistavad kaks häälikut), sõna, silp, sõnarõhk, intonatsioon, foneetiline transkriptsioon, foneetiline analüüs, ortoepia sõnastik.

Õpilane teab:

ja mõistab hääliku ja tähe suhet ortograafiateadmise põhina; korrektselt kõlava kõne esteetilist tähtsust;

mille poolest erinevad häälikud ja tähed;

kaas- ja täishäälikute tunnuse; mille poolest erinevad kaas- ja täishäälikud;

ja mõistab häälikute mõtte- ja sõnavormistava rolli;

ja nimetab täis- ja kaashäälikuid; palataliseeritud ja palataliseerimata, helilised ja helitud kaashäälikud;

palataliseeritu ja palataliseerimata, paarilised ja paaritud;

alati palataliseerimata/palataliseeritud; sisihäälikud;

täis- ja kaashäälikute-tähtede arvu vene keeles;

palatalisatsiooni märgistamise viise kirjas;

ja nimetab täishäälikuid, mis märgistavad kaashääliku palataliseerimist;

ja nimetab täishäälikuid, mis märgistavad 1 või 2 häälikut;

tähtede E, Ё, Ю, Я funktsiooni;

ja nimetab tähti, mis ei märgista häälikuid;

tähtede Ъ ja Ь funktsioonid;

vene tähestikku, tähtede nimetusi, tähtede arvu;

vene foneetilise transkriptsiooni reeglid;

häälikuanalüüsi korda.

Õpilane oskab:

hääldada õigesti ja selgelt häälikuid ning häälikuühendeid sõnades, vene ortoepiareegleid järgides;

eristada kuulmise põhjal häälikut, silpi, sõna;

määrata häälikute järgnevust sõnas ja sõna häälikulist koostist, eristab täis- ja kaashäälikuid,

helituid ja helilisi ning kaashäälikuid;

eristada joteeritud täishäälikute häälikukoostist;

määrab foneetiliste sõnade piirid, liigendab sõna silpideks, eristab rõhulisi ja rõhutuid silpe;

märgistada häälikuid tähtede abil;

eristada, võrrelda häälikuid ja tähti;

märgistada kaashäälikute palatalisatsiooni tähtede И, Е, Ё, Ю, Я, Ъ abil;

kirjutada sõnade, mille kirjutamine on hääldusega sarnane/erinev transkriptsiooni, vene

foneetilise transkribeerimisreegleid;

kirjutada transkriptsiooni alusel sõnu vene ortograafiareegleid järgides;

teha häälianalüüsi, suhestada sõna häälikute ja tähtede arvu; määrata hääldamise vastavust/mittevastavust kirjutamisele;

panna sõnu tähestikjärjestusse;

kasutada tähestikku praktiliselt erinevates olukordades (raamatukogus, nimekirjade koostamine, kataloog);

vormistada õppeülesandeid õigesti;

kommenteerida õppeülesannete täitmist ja arutleda neid rühmas/paaris;

parandada oma kirjalikke töid;

lugeda tabeleid, diagramme, skeeme ja tingtähiseid paberilt ning arvutist;

kirjutada vajalikku teavet vihikusse, päevikusse, tahvlile ja vormistada seda korrektselt;

leida vajalikku teavet erinevatest allikatest, kasutada eale vastavaid ortoepia sõnaraamatuid.

3. Leksikoloogia ja fraseoloogia (6 tundi)

Leksika ehk keele sõnavara. Sõna kui keeleühik. Sõna tähendus. Ühe- ja mitmetähenduslikud sõnad. Tutvus seletus- ja etümoloogia sõnaraamatutega. (1 tund)

Sõna otsene ja ülekantud tähendus. Homonüümid. Vene keele seletussõnastik. (1 tund)

Sünonüümid. Vene keele sünonüümide sõnastik.. (1 tund)

Antonüümid. Vene keele antonüümide sõnastik. (1 tund)

Fraseologismid. Vene keele fraseologismide sõnastik. (1 tund)

Vanasõnad, kõnekäänud. Vene keele vanasõnade ja kõnekäändude sõnastik. (1 tund)

Põhimõisted: leksika, sõna leksikaalne tähendus, seletamine, ühe- ja mitmetähenduslikud sõnad, sõna otsene ja ülekantud tähendus, sünonüümid, antonüümid, homonüümidfraseologismid, vanasõnad, kõnekäänud, seletussõnastik, fraseoloogiasõnastik, vene keele antonüümide sõnastik, vene keele sünonüümide sõnastik, etümoloogiasõnastik, vanasõnade ja kõnekäändude seletussõnastikud, online sõnastik.

Õpilane teab:

põhimõisteid: leksika, leksikaalne tähendus, seletamine, ühe- ja mitmetähenduslikud sõnad, sõna otsene ja ülekantud tähendus, homonüümid, sünonüümid, antonüümid, fraseologismid, vanasõna, kõnekäänud.

õpitud fraseologisme, vanasõnu, kõnekääne.

Õpilane oskab:

võrrelda sõna ja selle tähendust;

seletada sõnade, fraseologismide, vanasõnade ja kõnekäändude (ainekava raames) leksikaalset tähendust iseseisvalt ja sõnaraamatu abil;

määrata ja seletada sõna ühetähenduslikkust (ainekava raames);

eristada sõna otsest ja ülekantud tähendust;

eristada homonüüme (lihtsad juhud: соль 1 - соль 2, овсянка 1 – овсянка 2, ключ 1 – ключ 2 - ключ 3, коса 1 – коса 2 – коса 3, кран 1 – кран 2, очки 1 – очки 2, иголка 1 – иголка 2 jne);

eristada mõisteid „sõna otsene tähendus” „sõna õleksntud tähendus” ja „homonüümid”;

valida sünonüüme, antonüüme teiste sõnade reast;

rühmitada sünonüüme tähenduse alusel;

eristada termineid sünonüüm ja antonüüm; valida ühe sõna sünonüüme ja antonüüme;

rühmitada vanasõnu ja kõnekäände teemade alusel;

valida vanasõnu teksti juurde;

leida tekstist sünonüümeme, antonüüme, homonüüme, otsese- ja ülekantud tähendusega sõnu,

ühe- ja mitmetähenduslikuid sõnu, fraseologisme, vanasõnu ja kõnekäände; määrata antud sõnade tähendust konteksti abil;

valida sõnu, arvestades nende kommunikatiivset eesmärki;

tuua sünonüümide, homonüümide, antonüümide, ühe- ja mitmetähenduslikute, otsese- ja ülekantud tähendusega sõnade, fraseoligismide, vanasõnade ja kõnekäändude näiteidnäiteid;

valida sünonüüme ja antonüüme sõnadele ja fraseologismile iseseisvalt;

kasutada õpitud sünonüüme, antonüüme, homonüüme, ühe- ja mitmetähenduslikute, otsese- ja ülekantud tähendusega sõnu, fraseoloogisme, vanasõnu ja kõnekäände õigesti;

koostada väiksemaid teematilisi sõnastikke;

kasutada mitmetähenduslike sõnu, sünonüüme, antonüüme, homonüüme lausete moodustamisel;

koostada teksti ja kirjutada kirjandit vanasõna, kõnekääne teemal; määrata teksti teemet ja põhiideed;

töötada eri tüüpi sõnaraamatutega: vene keele seletussõnastik, vene keele antonüümide sõnastik, vene keele sünonüümide sõnastik, fraseoloogiasõnastik (õpetaja juhendamisel), vanasõnade ja kõnekäändude seletussõnaraamat, etümoloogiasõnastik, ortograafiasõnastik;

mõista oma sõnavara laiendamise vajadust;

lugeda ja täida ülesandeid iseseisvalt;

vormistada õppeülesandeid õigesti;

kommenteerida õppeülesannete täitmist ja arutleda neid rühmas/paaris;

parandada oma kirjalikke töid;

lugeda tabeleid, diagramme, skeeme ja tingtähiseid paberilt ning arvutist;

kirjutada vajalikku teavet vihikusse, päevikusse, tahvlile ja vormistada seda korrektselt.

4. Morfeemika (sõna koostis) ja sõnamoodustus (15 tundi)

Morfeem kui keeleühik. Morfeemide liigid: juur. Samatüvelised sõnad. Kaashäälikute vaheldus sõna juures. Rasked sõnad. (3 tundi)

Sõnamuutemorfeemid. Morfeemide liigid: juur. Samatüvelised sõnad. Kaashäälikute vaheldus sõna juures. Rasked sõnad. (3 tundi).

Sõnamuutemorfeemid. Morfeemide liigid: muutelõpp. Sõna tüvi. (2 tundi)

Sõnamoodustusmorfeemid. *Morfeemide liigid:* eesliide, suffiks. Sõnamoodustusviisid. Sõnamoodustussõnastik. (1 tundi); Täis- ja kaashäälikud eesliidetes: до-, по-, под- (подо-), про-, от-

(ото-), о-, за-, на-, над-, об- (обо-), над-, под-, с- (со-), в- (во-), вы-, пере- jne. Eessõnad: в, во, с, о, об, от, за, на, над, по, под, про. Eessõnad ja eesliide. (3 tundi)

Sõnamoodustumorfeemid. Morfeemide liigid: sufiks. Sufiksides tähendus. Sõnaliikide muutmine sufiksides к-, -б-, -ость- (-есть-), -н- jne abil; Sõnad mitmete sufiksides (4 tundi);

Sõna morfeemanalüüs (2 tundi).

Põhimõisted: samatüvelised sõnad, sõnavorm, täishäälikute vaheldumine; morfeemide liigid: juur, eesliide, sufiks; sufiksides ja eesliides tähendus; uute sõnade moodustamine, sõna morfeemanalüüs, sõnaskeem, sõnamoodustussõnastik.

Õpilane teab:

valdkonna põhimõisteid: tüvi, samatüvelised sõnad, muutelõpp, sõnavorm, muutelõpp, sõnapõhi, eesliide, sufiks, sõnavorm, sõnapõhi, eesliide, sõna kostis;

teab morfeeme; juur, muutelõpp, eesliide, sufiks, sõnatüvi;

sõnatüve, eesliite, sufiksi, muutelõpu leidmise viise;

samatüveliste sõnade tunnuseid;

mõistab ja nimetab, mis sõnast on moodustatud sõna;

kaashäälikute к//ч, х//ш, г//ж//з, д//ж//жд jne vaheldumine sõnajuures;

muutuva sõnaosa, mis seostab sõnu lauses ja sõnaühendis;

suudab seletada, mis on sõnavorm ja samatüvelised sõnad;

mõistab muutelõpu ja eessõnade rolli sõnaühendis ja lauses;

milliseid sõnaliike on vaja uute sõnade moodustamiseks; kuidas moodustuvad sõnad;

eesliides ja sufiksides mõtetähendus;

nimisõnade (-к-, -ик-, -чик- jne), omadussõnade (-н-, -ск-, -ов- jne), tegusõnade (-а-, -о-, -е-, -я-, -и-, -л-) põhilisi sufikseid; erinevate tähendusega sufikseid (augmentatiivne, pejoratiivne, hellitusliide jne); sufikseid, mis nimetavad inimest ja tema tegevusala, naissugu, linna, riigielanikku; sufikseid, mis nimetavad loomapoegi;

õpitud muutumatu eesliiteid;

kuidas eristada eesliidet ja eessõna;

mõistab ortograafiaülesande lahendamise viisi;

täishääliku „nõrga” positsiooni sõnajuures, eesliites, sufiksis, muutelõpus määramise algoritmi ja selle kontrollimise viise;

mida tähendab mõiste „morfeemanalüüs” ja selle tegemise viisi;

vene keele sõnamoodustussõnaraamatuid.

Õpilane oskab:

eristama ja mõrgistama sõnaosi ning leida seoseid sõna koostise, leksikaalse tähenduse ja sõna õigekirja vahel;

leida sõnatüve sugulas- ja mittesugulassõnadest; leida ja moodustada sugulassõnu;

leida ja valida sõnu vahelduvate kaashäälikutega sõnatüves, märgistada tüvesid vahelduvate kaashäälikutega sõnades;

ühilduda sõnu lauses ja sõnaühendites, muutuda nende lõppe;

muuta lause mõtet sõnade lõpu muutmise abil;

eristade sõnamoodustusviise;

eristada reast sõnu, mis on moodustatud prefiksaal, sufiksaal, prefiksaal-sufiksaal viisiga;

moodustada uusi sõnu eesliidete ja sufiksede abil;

nimetada õpitud eesliiteid ja tuua näiteid antud eesliidetega;

võrrelda, leida sarnasusi ja erinevusi eesliidete ja eessõnade vahel;

tunda eesliiteid ja eistada neid eessõnadest;

kirjutada sõnu õpitud eesliidete ja eessõnedega õigesti; eristada sünade hääldamist ja

kirjutamkist, seletada ortogramme;

nijmetada õpitud sufiksede rühmi ja tuua näiteid õpitud sufiksiga;

kirjutada sõnu õpitud sufiksede õigesti, sh –ок, –ек, –ик, –ек sisihäälikute järel ning

ortogramme seletades;

suhestada skeemi sõnaga;

teha sõnakoostise analüüsi, teha erinevate sõnade morfeemanalüüsi;

lugeda ja täida ülesandeid iseseisvalt;

vormistada õppeülesandeid õigesti;

kommenteerida õppeülesannete täitmist ja arutleda neid rühmas/paaris;

parandada oma kirjalikke töid;

lugeda tabeleid, diagramme, skeeme ja tingtähiseid paberilt ning arvutist;

kirjutada vajalikku teavet vihikusse, päevikusse, tahvlile ja vormistada seda korrektselt;

leida vajalikku teavet erinevatest allikatest ja kasutada eakohaseid sõnakoostise seletavaid sõnaraamatuid.

5. Morfoloogia (65 tundi)

Sõnaliigid, üldiseloostus (1 tund).

Põhimõisted: morfoloogia, sõnaliigid, sidesõna ja eessõna sõnaliikide süsteemis; üldiseloostus.

Õpilane teab:

teemaga seotud põhimõisteid;

sõnaliike: nimisõna, omadussõna, asesõna, tegusõna;

nimisõna, omadussõna, asesõna, tegusõna üldtähendus;

mis küsimustele vastab nimisõna, omadussõna, asesõna, tegusõna;

kuidas määrata sõnaliike;

eessõna, sidesõna;

eessõna, sidesõna rolli lauses.

Õpilane oskab:

nimetada erinevaid sõnaliike;

tuua erinevate sõnaliikide näiteid;

lugeda ja täita ülesandeid iseseisvalt vastavalt juhendile;

mõista sõna ültähendust;

mõista sõnade kuuluvust sõnaliikidele;

täita ülesandeid, millises tuleb valikuliselt lugeda nimisõnu, asesõnu, omadussõnu, tegusõnu, essõnu ja sidesõnu;

leida üleliigset sõna nimisõnade, omadussõnade, tegusõnade reast;

rühmitada sõnu üldtähenduse ja küsimuse alusel;

leida tekstist erinevaid sõnaliike;

valida 2-3 sünonüümi, antonüümi pakutud sõnaliikidele iseseisvalt ja sõnaraamatuid kasutades;

lugeda ja täida ülesandeid iseseisvalt;

vormistada grammatilisi ülesandeid õigesti;

kommenteerida õppeülesannete täitmist ja arutleda neid rühmas/paaris;

parandada oma kirjalikke töid;

lugeda tabelleid, diagramme, skeeme ja tingtähiseid paberilt ning arvutist;

kirjutada vajalikku teavet vihikusse, päevikusse, tahvlile ja vormistada seda korrektselt;

leida vajalikku teavet erinevatest allikatest ja kasutada eakohaseid sõnakoostise seletavaid sõnaraamatuid.

Nimisõna (25 tundi)

Nimisõna üldiseloomustus. Üld- ja pärisnimed. (1 tund)

Elusolendeid ning elutuid esemeid ja nähtusi märkivad nimisõnad. (1 tund)

Nimisõnade sugu. (2 tundi)

Nimisõnade ainsus ja mitmus. Nimisõnad, mis esinevad ainult ainsuse või mitmuse vormis. (2 tundi)

Nimisõnade käänamine. (2 tundi)

Vene keele käänete süsteem. (5 tundi)

Nimisõnade käändelõpud ainsuses ja mitmuses. (10 tundi)

Nimisõna põhilised süntakstilised funktsioonid lauses ja sõnaühendis. (1 tund)

Nimisõnade morfoloogiline analüüs. (1 tund)

Põhimõisted: nimisõna, sõnaliik, nimisõna grammatilised tunnused, nimisõna püsivad ja muutuvad tunnused, üld- ja pärisnimed, elusolendeid ning elutuid esemeid ja nähtusi märkivad nimisõnad, muutumata nimisõnad, nimisõnade sugu (nais, mees, kesk), nimisõnade käänamine (именительный, родительный, дательный, винительный, творительный, предложный), nimisõnade ainsus, mitmus, tugisõnad, nominatiiv, järgkäänded, käänama, käändelõpud, rõhuline ja rõhutu sõnalõpp, süntaktiline roll lauses (lause pealiige – alus, kõrvalliige – täiend, määrus), nimisõna morfoloogiline analüüs.

Õpilane teab:

põhimõisteid „Nimisõna” teemal;

nimisõnade grammatilisi tunnusi: eseme (kes/ mis see on?), Üld- ja pärisnimed, Elusolendeid ning elutuid esemeid ja nähtusi märkivad nimisõnad, nimisõnade sugu (nais-, mees-, kesk-), ainsus, mitmus, käändkond;

nimisõna püsivaid: Üld- ja pärisnimed, Elusolendeid ning elutuid esemeid ja nähtusi märkivad nimisõnad; sugu, kääne) ja muutuvaid: (arv, kääne) tunnusi;

mida tähendavad üld- ja pärisnimed;

pärisnimede kirjutamisreegleid;

elusolendeid ning elutuid esemeid ja nähtusi märkivad nimisõnu;

nimisõnade sugu (nais-, mees-, kesk-);

nimisõnade soolõpud;

kuidas määrata nimisõnade sugu, mis esinevad nominatiivis, järgkäändes;
miks on vaja osata määrata nimisõnade sugu;
et nimisõnad esinevad ainsuses ja mitmuses, sõnalõpp on ainsuse või mitmuse näitaja;
mõistab erinevust nimisõnade ja nimisõnade, mis esinevad ainult ainsuse või mitmuse vormis vahel;
nimisõnu, mis ei esine ainsuses või mitmuses;
nimisõnade käänamise tunnusi; 1, 2, ja 3 käände lõpusüsteemi;
mõistab, et nimisõna nimetav on nominatiiv;
nimisõna nominatiivis ja järgkäändes ning ainsuse ja mitmuse vormis käände määramise algoritmi;
tähe B sisihäälikute järel ja sõnalõpus kasutusreegleid (nimisõnades, mis esinevad 3 käändes);
mõistab, kuidas käänatakse nimisõna;
käänete nimetused ja küsimusi, eessõnade käändega kasutamist;
tunneb erinevusi käänete vahel;
nimisõna, mis esineb ainsuses ja mitmuses 1, 2, 3 käändes käändelõppe;
täishäälikute e-и, a-o valiku viise käändelõpus;
süntaktilist rolli lauses nominatiivis (lause pealiige – alus, kõrvalliige – täiend, määrus);
mõistab erinevusi pea- ja kõrvalliige vahel;
nimisõna morfoloogiaanalüüsi tegemise korda skeemi toel;
nimisõnade kasutusnorme kirjas ja suuliselt.

Õpilane oskab:

nimetada nimisõnade grammatilisi tunnusi;
leida nimisõnu erinevates käändes teiste sõnaliikide hulgast ning tekstist;
täita ülesandeid, millises tuleb valikuselt lugeda nimisõnu;

leida üleliigset sõna teiste nimisõnade reast;

tuua elusolendeid ning elutuid esemeid ja nähtusi märkivad nimisõnade näiteid;

kirjutada pärisimesid õigesti;

rühmitada nimisõnu soo, arvu, käände ja teiste grammatiliste tunnuste alusel;

määrata nimisõna sugu küsimuste ja asesõnade abil, ühilduda nimisõna teiste sõnadega;

kirjutada b sisihäälikute järel ja sõnalõpus;

eristada nimisõnu, mis esinevad ainsuses, mitmuses, moodustada mitmuse vormi ainsusest ja vastupidi;

määrata nimisõnu arvu; nimetada nimisõnu, mis esinevad ainult ainsuse või mitmuse vormis; määrata käändetüüpi nominatiivis soo ja muutelõpu alusel;

määrata nimisõnade, mis esinevad mitmuse vormis või järgkäändes käändetüüpi nominatiivi toel;

kirjutada 3 käändes nimisõnu b sisihäälikute järel ja sõnalõpus;

leida vigu nimisõnade käändevormides;

suhetada kääned ja käändeküsimusi, eessõnu;

tegutseda järjekindlalt käände määramisel;

esitada kõsimusi nimisõnale õigesti, määrata nimisõna kääned küsimuse ja eessõna alusel;

käänata pakutud nimisõna;

käänata nimisõnu ja märgistada käändelõppe;

tegutseda järjekindlalt, et nimisõna määrata rõhutu lõpu;

jätta meelde neid sõnalõppe, mille kirjutamisel saab teha vigu;

määrata rõhutu sõnalõpu igas konkreetses sõnas;

kirjutada ainsuses ja mitmuses 1, 2, 3 käändes nimisõnade rõhutuid lõppe õigesti; kontrollida sõnalõppu kirjautamist algoritmi järgi;

kirjutada nimisõnade raskemaid variante (mitmuses ja omastavas käänes) õigesti (апельсинов, бананов, помидоров, носков, чулок, килограммов, граммов);

määrata nimisõna rolli lauses;

teha nimisõna morfoloogilist analüüsi skeemi toel;

kasutada erinevaid nimisõnu kirjas ja suuliselt õigesti;

valida 2-3 sünonüümi, antonüümi pakutud nimisõnadele iseseisvalt ja sõnaraamatu abil; leida

tekstist otseses või ülekantud tähendusega nimisõnu;

lugeda ja täida ülesandeid iseseisvalt;

vormistada grammatilisi ülesandeid õigesti;

kommenteerida õppeülesannete täitmist ja arutleda neid rühmas/paaris;

lugeda tabeleid, diagramme, skeeme ja tingtähiseid paberilt ning arvutist;

kirjutada vajalikku teavet vihikusse, päevikusse, tahvlile ja vormistada seda korrektselt.

leida vajalikku teavet erinevatest allikatest ja kasutada eakohaseid sõnakoostise seletavaid sõnaraamatuid;

parandada oma kirjalikke töid.

Omadussõna (15 tundi)

Omadussõna üldiseloostus. Omadussõnad – sünonüümid, antonüümid. Omadussõna põhilised süntaktilised funktsioonid sõnaühendis ja lauses. (1 tund)

Omadussõna sugu. Omadussõna ühildumine nimisõnaga soovormis. (2 tundi)

Omadussõna arv. Omadussõna ühildumine nimisõnaga arvus. (2 tundi)

Omadussõna käänne. Omadussõna ühildumine nimisõnaga käändes. (2 tundi)

Omadussõna ühildumine nimisõnaga soovormis, arvus ja käändes. Omadussõna morfoloogiline analüüs. (1 tund)

Nais-, mees-, ja kesksoo omadussõna käändelõpud ainsuse vormis. (2 tundi)

Naissoost omadussõna käändelõpud ainsuse vormis (2 tundi)

omadussõna käändelõpud mitmuse vormis. (2 tundi)

Esmased teadmised omadussõna täis- ja lühivormide kohta. (1 tund)

Omadussõna. Omadussõna morfoloogiline analüüs. (1 tund)

Põhimõisted: omadussõna, sõnaliik, omadussõnad – sünonüümid/antonüümid; nimisõna süntaktiline roll lauses (kõrvalliige – määrus), sõltuv sõna sõnaühendis, muutuvad tunnused (kääne, arv, sugu), ühildumine, sugu (nais, mees, kesksugu), arv – ainsus/ mitmus, kääne, rühuline ja rühutu sõnalõpp, omadussõna täis- ja lühivorm, prossiivne omadussõna, omadussõna morfoloogiline analüüs.

Õpilane teab:

põhimõisteid „Omadussõna” teemal;

omadussõnadest kui sõnaliigest: omadussõnade leksikaalsest üldtähestusest, nende soost, arvust, lauses nimisõnast sõltuvusest;

omadussõnade morfoloogilisi tunnusi: eseme (arv, sugu, kääne);

omadussõnade rolli meie kõnes;

omadussõnade ja nimisõnadest sõltuvust;

mis kükimustele vastavad nais-, mees-, kesksõost omadussõnad;

nais-, mees-, kesksõost omadussõnade sõnalõppe;

mis küsimustele vastavad omadussõnad ainsuses ja mitmuses;

mis on omadussõnade lõpud ainsuses ja mitmuse vormis;

kuidas määrata omadussõna sugu, arvu, käänet;

nais-, mees- ja kesksõõ lõpud omadussõnade ainsuse ja mitmuse vormis;

omadussõna rõhutu lõpu kirjutamise algoritm;

mõistab, et meessoost omadussõna nimetavas käändes on nominatiiv;

omadussõna morfoloogiaanalüüsi tegemise korda skeemi toel;

omadussõnade kasutusnorme kõnes;

tunneb mõisteid omadussõnad antonüümid ja sünonüümid.

Õpilane oskab:

tuua omadussõnade näiteid;

leida üleliigset sõna teiste nimisõnade reast;

leida tekstist, lausest omadussõnu erinevas käändes teiste sõnaliikide hulgast;

leida lausest nimisõna ja temasse kuuluva omadussõna;

esitada küsimusi omadussõnale; seostada nimisõnu omadussõnadega;

määrata, mis nimisõnale kuulub omadussõna;

muuta omadussõnade arvu ja sugu;

kirjutada omadussõnade soolõppe õigesti;

määrata omadussõnade sugu (ainsuses), arvu, käänat, toetades nimisõnadega seosele ning nende grammatiliste tunnuste teadmistele;

suudab seletada tegevuste järjekorda omadussõna soo, arvu ja käände määramisel;

käänata nais-, mees- ja kesksõost omadussõnu ja omadussõnaga seotuid nimisõnu ainsuses ja mitmuses;

märgistada omadussõnade lõppe;

korrata tegevuste järjekorda omadussõna täisvormi rõhutu lõpu kirjutamiseks;

seletada omadussõna rõhutu lõpu õigekirja kontrolli reegleid;

rakendada omadussõna rõhutu käändelõpu kirjutamise reegleid;

kirjutada nais-, mees- ja kesksõost omadussõna täisvormi rõhutu käändelõpu ainsuses ja

mitmuses õigesti õppetabelite toel ja õppetabelita;

ühilduma omadus- ja nimisõnu soos, arvus ja käändes;

teha omadussõna morfoloogilist analüüsi skeemi toel;

eristada omadussõna täis- ja lühivormi;
seletada omadussõna täis- ja lühivormi erinevisi;
esitada küsimusi nimisõnalt omadussõnade lühivormidele;
leida tekstist ja kasutada omadussõnade lühivorme;
valida 2-3 sünonüümi pakutud omadussõnale;
leida tekstist omadussõna ja omadussõna rolli lauses;
valida sõnu, arvestades suhtluseesmärki;
kasutada omadussõnu sihipäraselt kõne ilmekuse loomiseks.

Asesõna (5 tundi)

Asesõna üldiseloomustus. Asesõna sõnaliikide süsteemis. (1 tund)

Isikulised asesõnad. (1 tund)

Isiklikuste asesõnade käänamine (esmased teadmised) 3. käände isiklikuste asesõnade kasutusnormid. (2 tundi)

Isikulised asesõnad kui sidususvahendid lauses ja tekstis. (1 tund)

Põhimõisted: asesõna, sõnaliik, isikulised asesõnad (1.kääne: я, мы; 2. kääne ты, вы; 3. kääne:

он, она, оно, они; arv (ansus: я, ты, он, она, оно, mitmus: мы, вы, они; sugu (mees- он, nais – она, kesk- оно; kääne, nominatiiv, järgkääne, süntaktiline roll lauses (lausepealiige – alus;

kõrvalliige – täiend, sihitis, määrus), isikuste asesõnade morfoloogiline analüüs.

Õpilane teab:

Põhimõisteid teemal „Asesõna”;

asesõnast kui sõnaliigist;

mõistab asesõna rolli lauses ja tekstis;

1.,2.,3. käände asesõnu ainsuses ja mitmuses;

1., 2., 3. käände asesõnade eripärasusi;

kuidas määrata isikulise asesõna käänet;

nimetab isiklikuste asesõnade käändeid: я, мы, ты, вы, он, она, оно, они;

asesõnade eesõnadega kirjutamise reegleid;

kõnes asesõnade kasutusreegleid;

isiklikuste asesõnade morfoloogilise analüüsi korda skeemi toel.

Õpilane oskab:

eristada asesõnu suulises ja kirjalikus kõnes;

laida isiklikke asesõnu teiste sõnaliihikde hulgast ning tekstist, moodustada nominatiivi;

määrata asesõnade süntaktilist rolli tekstis; kasutada isiklikke asesõnu suulises ja kirjalikus

kõnes;

loetleda 1., 2., ja 3. käände asesõnu ainsuses ja mitmuses;

määrata asesõnade käänet, arvu, sugu (3. käändes ainsuses), eristada asesõnu käände, arvu, soo alusel;

käänata isiklikke asesõnu ainsuses ja mitmuses;

loetleda ja tunda isiklikuste asesõnade käändeid;

määrata isiklikuste asesõnade nominatiivi käände vormi alusel;

kirjutada isiklikuste asesõnade käänevormi õigesti; parandada grammatilisi puudusi

tabelitoel;

kirjutada isiklikke asesõnu eesõnadega õigesti, laida vigu isiklikke asesõnu eesõnadega

kirjutamisel;

teha isiklikuste asesõnade morfoloogilist analüüsi skeemi toel.

Tegusõna (18 tundi)

Tegusõna. Tegusõna üldiseloostus. Tegusõnad-sünonüümid/ antonüümid. Tegusõna põhilised süntaktilised funktsioonid lauses.. (2 tundi)

Tegevusnimi (infinitiiv) (1 tund)

Tegusõna ajavormid. (2 tundi)

Tegusõna ajavormid. (1 tund)

Tegusõnade ainsus ja mitmus. (2 tundi)

Tegusõnade pööramine olevikus. Tegusõna isikulised vormid. Tegusõnade käänamine. (3 tundi)

Tegusõnad minevikus. Tegusõnade pööramine minevikus. (3 tundi)

Tegusõnad tulevikus. Tegusõna isikulised vormid. Tegusõnade pööramine tulevikus.

Tegusõna morfoloogiline analüüs. (4 tundi)

2. käanes tegusõnade lõppe õigekiri. (2 tundi).

Põhimõisted: tegusõna, sõnaliik, tegusõnad – sünonüümid/ antonüümid, tegusõnade otsene ja ülekantud tähendus; lauseliige (pealiige – öeldis), roll lauses – öeldis, lihtlaused (lause pealiikmed), laiendatud laused (lause pea- ja kõrvalliikmed); tegevusnimi (infinitiiv), küsimused (что делать? что сделать?), sufiks –ть-, -ти-, -чь-); tegusõnade ainsus ja mitmus; grammatilised tunnused, muutuvad grammatilised tunnused (arv, aeg, kääne, sugu); ainsuse vorm (ühe tegeja tegevused), mitmuse vorm (mitme tegijate tegevused), tegusõna ajavormid, tegusõna olevikus, minevikus (mineviku sufiks –л-); tegusõna isikulised vormid (minevikus ainsuses), nais-, mees-, kesksõst tegusõna, tegusõna lõpud minevikus ainsuses (meessugu – lõppu ei ole, naissugu. – lõpp –а, kesksugu – lõpp –о), tegusõna tulevikus, tegusõna буду, tegusõna tulevik, 1., 2., 3. kääne, tegusõna isikulised vormid, tegusõna ühildumine asesõnaga, tegusõna käänamine, tegusõna pööramine, isikulised lõpud, käänata, pöörata, ortogramm, abisõna НЕ, tegusõna morfoloogiline analüüs.

Õpilane teab:

põhimõisted teemal „Tegusõna”;

määrab ja mõistab tegusõna rolli lauses;

tunneb mõisteid : sünonüümid, antonüümid, ülekantud tähendus;

infinitiivi tunnusi;

infinitiivi määramise algoritmi;

et infinitiivis ч järel kirjutatakse Ъ;

tähtamatest tegusõnade tunnustest;

o tegusõnade koos nimisõnadega käänamist;

teigusõnade olevikus, tulevikus ja minevikus küsimusi;

teigusõnade pööramist minevikus (ainsuses);

2. käände tegusõnade lõpud on -ЕШЬ, -ИШЬ, sõnalõpus on Ъ;

abisõna не tegusõnadega kirjumise reegleid (eitav tähendust);

teigusõna morfoloogilisi tunnusi ja teigusõna morfoloogilise analüüsi korda skeemi toel.

Õpilane oskab:

esitada teigusõnale küsimusi, leiab teigusõnu teiste sõnaliikide hulgast lausest, tekstist;

tuua teigusõnade näited;

kasutada teigusõnu suulises ja kirjalikus kõnes õigesti;

kasutada teigusõnu vastavalt suhtlussituatsioonile;

graafiliselt märgistada öeldist lauses;

valida teigusõna sünonüümi/ antonüümi;

kasutada teigusõnu otseses ja ülekantud tähenduses;

nimetada teigusõnade grammatilisi tunnusi;

esitada küsimusi ainsuses ja mitmuses teigusõnadele, määrata küsimuste abil teigusõna arvu;

teab olevikus, tulevikus ja minevikus teigusõnade olevikus, tulevikus ja minevikus teigusõnadele;

esitada küsimusi olevikus, tulevikus ja minevikus teigusõnadele;

eristada teigusõna ajavormi ja kasutada neid õigesti kirjas ja suuliselt ;

esitab küsimusi ainsuses ja mitmuses tegusõnadele, määrab küsimuste abil tegusõna arvu;

kasutada tegusõnu õiges ajavormis suuliselt ja kirjas;

leida tekstist tegusõnu olevikus, tulevikus ja minevikus;

seletada olevikus, tulevikus ja minevikus tegusõnade erinevusi;

moodustada olevikus, tulevikus ja minevikus tegusõnu;

käänata tegusõnu;

rühmitada tegusõnu küsimuste, arvu, ja aja alusel;

leida infinitiivi teiste sõnade hulgast ja tekstist, esitada küsimust infinitiivile, märgistada infinitiivi sufikseid;

kirjutada tegusõnu sufiksiga –чь- õigesti;

moodustada infinitiivist vajalikku vormi tegusõna (olevikus, tulevikus, minevikus; ainsuses, mitmuses) ning kasutada tegusõna infinitiivis; märgistada eesliidet, lõppu ja sufiksi;

kasutada konkreetset tegusõna infinitiivis;

määrata tegusõna käänat ja arvu tegusõnaga koos kasutava asesõna abil;

käänata tegusõnu, märgistada lõppe isikulises vormis;

kasutada tulevikus ja olevikus tegusõnade vajalikku vormi lauses;

moodustada tegusõna liht- ja liitvormi tulevikus;

kirjutada ainsuse 2. käände tegusõnade lõppe õigesti;

määrata mineviku vormis tegusõnu küsimuste ja sufiksi –л- alusel, märgistada tegusõnade lõppe ja sufiksi –л- õigesti;

pöörata tegusõnu minevikus;

kirjutada minevikus tegusõnade lõppe õigesti vastavalt soole ja arvule;

kirjutada «не» tegusõnadega õigesti, märgata vigu «не» kirjutamisel;

teha tegusõna morfoloogilist analüüsi skeemi toel.

Eessõna (1 tund)

Üldiseloostus. Eessõnade lahkukirjutamine.

Põhimõisted: eessõna, sõnaliik.

Õpilane teab:

et eessõna on sõnaliik;

kuidas eristada eessõna ja eesliidet;

eessõnade rolli lauses.

Õpilane oskab:

nimetada eessõnu;

leida eessõnu tekstist, eristada neid eesliidetest; eristada eessõnaga seotud nimisõna;

võrrelda eessõnu ja eesliiteid, leida sarnasusi ja erinevusi;

valida eessõnu lause mõte edatamiseks;

kirjutada sõnu õpitud eessõnadega õigesti, parandada vigu, seletada ortogramme;

kommenteerida õppeülesannete täitmist, arutleb neid paaris/rühmas;

vormistada grammatilisi ülesandeid õigesti;

lugeda ja aru saada paberil ja elektroonkandjatel olevatest tabelitest, skeemidest, tingmärkidest, diagrammidest;

parandada oma kirjalikke töid;

kirjutada ja vajalikku teavet vihikusse, päevikusse, tahvlile ja vormistada seda korrektselt.

6. Süntaks ja tekst (23 tundi)

Sõnaühend (1 tund)

Sõnaühend ja lause kui süntaksi põhiühik. Sõnaühendi põhisõna ja laiend. (1 tund)

Lause (10 tundi)

Lause kui süntaksi põhiühik ja kui minimaalne kommunikatiivne üksus. Lause põhitunnused.. Lause pealiikmed. Lause grammatiline põhi. (1 tund)

Liht- ja laiendatud laused.(1 tund)

Lause kõrvalliikmed:täiend. (1 tund)

Lause kõrvalliikmed:sihitis (2 tundi)

Lause kõrvalliikmed:määrus (2 tundi)

Lauseliigid suhtluseesmärgi järgi: väit-, käsk- ja küsilauseid. (0,5 tundi)

Lauseliigid tundevärvingu järgi: mittehüüd- ja hüüdlauseid. (0,5 tund)

Lihtlause süntaktiline analüüs (1 tund)

Korduvad lauseliikmed (1 tund)

Põhimõisted: sõna, sõnaühend, sõnaühendi põhisõna ja laiend, lihtlause, lause pealiikmed. Lause grammatiline põhi, alus, öeldis, lause kõrvallikkmed: sihitis, määrus, täiend; lauseliigid

suhtluseesmärgi järgi – väit-, küsi-, hüüdlauseid; liht- ja laiendatud laused, loetelu intonatsioon, korduvad lauseliikmed, lause graafiline skeem, lause süntaktiline analüüs, lause iseloomustus.

Õpilane:

eristab foneetilist sõna ja lauset;

mõistab suuliksi ja kirjalikke küsimusi; vastab küsimustele, kasutades liht- ja laiendatud lauseid.

Õpilane teab:

süntaktilisi mõisteid: sõnaühend, sõnaühend, sõnaühendi põhisõna ja laiend, lihtlause, lause pealiikmed. lause grammatiline põhi, alus, öeldis, lause kõrvallikkmed: sihitis, määrus, täiend;

lauseliigid suhtluseesmärgi järgi – väit-, küsi-, käsklauseid, mittehüüd- ja hüüdlauseid; ; liht- ja laiendatud laused, laiendada, korduvad lauseliikmed, lause iseloomustus;

sõnaühendi tähtsamad tunnused;

kuidas graafiliselt märgistatakse põhisõna ja sõnade seos sõnaühendis;

mõistab erinevusi sõnaühendi, sõna ja lause vahel;

lauseliikidest suhtluseesmärgi järgi: väit-, käsk- ja küsilauseid; Lauseliikidest tundevärvingu

järgi: mittehüüd- ja hüüdlauseid, liht- ja laiendatud lausetest;

tunneb mittehüüd- ja hüüdlause eripärasusi;

tunneb kirjavahemärkide funktsiooni;

sõnaühendi ja lause rolli;

pea- (alus, öeldis) ja kõrvallikmete (täiend, sihitis, määrus) nimetusi;

et alus on nimisõna ja asesõna, öeldis on tegusõna, täiend on omadussõna, sihitis on nimisõna ja asesõna, määrus on nimisõna, mida nad tähendavad, (eseme, nimetavad esemet, eseme

tunnus, tegevus) ja mis küsimustele vastavad;

määruse liike (koha-, aja-, viisimäärus) ning mis küsimustele nad vastavad (kohamäärus- kus? kuhu? kust?; ajamäärus – millal?; viisimäärus - kuidas? mis viisil?);

täiendi, sihitise, määruse funktsiooni lauses;

tegevuste järjekorda pealiikmete eristamiseks lauses ja sõnaühendites;

korduvate liikmete tunnusi;

kuidas märgistatakse loetelu suuliselt ja kirjas;

lihtlause, pea ja kõrvalliikmete, korduvate lauseliikmete graafiline märgistamine;

lihtlause süntaktiline analüüs skeemi toel.

Õpilane oskab:

eristada lauset sõnade gruppist;

iseloomustab sõna, lauset, teksti õpitud meterjali piires;

eristada sõnaühendit lausest, määrata põhisõna ja laiendit; esitada küsimust laiendile, näidata graafiliselt sõnade seost lauses;

määrata lauseliigid suhtluseesmärgi järgi: väit-, käsk- ja küsilauseid, lauseliigid tundevärvingu

järgi: mittehüüd- ja hüüdlauseid;

määrata liht- ja laiendatud laused;

leida väit-, käsk- ja küsilauseid, mittehüüd- ja hüüdlauseid, liht- ja laiendatud lauseid;

määrata kirjavahemärkide rolli lauselõpus;

panna kirjavahemärke lauselõpus vastavalt lause suhtluseesmärgile;

koostada ja hääldada õigesti väit-, käsk- ja küsilauseid;

koostada lauseid pakutud sõnadest, piltide, skeemide ja õpikus antud ülesannete alusel ning

kirjutada neid õigesti;

laiendada ja täpsustada pealiikmetega edastatud teavet;

leida lausest korduvaid liikmeid suuliselt ja kirjas;

lugeda korduvate liikmetega lauseid õigesti, loetelu intonatsiooni järgides;

asetada üldistavaid sõnu korduvate lauseliikmetega;

määrata lause pealiikmeid ja tunda sõnade seoseid lauses, näidata graafiliselt sõnade seoseid

lauses;

moodustada ja kirjutada üht lauset mitmetest korduvate liikmetega lausetest;

moodustada ja kirjutada lauset korduvate aluste, öeldiste, määruste, sihitistega;

seletada korduvate liikmetega lausete õigekirja, panna koma korduvate lauseliikmete vahel,

märgata vigu korduvate lauseliikmetega lauses;

eristada laiendatud ja korduvate lauseliikmetega lauseid;

seostada sõnu lauses, koostada ja kasutada laiendatud lauseid kirjandi kirjutamisel, tööl

deformeeritud tekstiga;

teha lihtlause süntaktilist analüüsi skeemi toel;

teeb lihtlause süntaktilist analüüsi skeemi toel või õpetaja abil;

lugeda ja täita juhendeid iseseisvalt;
täita ülesandeid, millises tuleb valikusest lugeda sõnu, lauseid;
vormistada grammatilisi ülesandeid õigesti;
kirjutada vajalikku teavet vihikusse, päevikusse, tahvlile;
kommenteerida õppeülesannete täitmist, arutleda neid rühmas/paaris;
lugeda ja aru saada paberil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, tingmärkidest;
parandada oma kirjalikke töid.

Tekst (12 tundi)

Tekst kui kommunikatsiooniüksus. Teksti sidusus. Teksti pealkiri, põhiidee plaan. Lõik. Teksti ülesehitus. (1 tund)

Teksti tüüp: kirjeldus (inimeste, loomade, taimede, esemete kirjeldus). Teema, pealkiri, pihiiidee, teksti plaan. Lõik. Kirjeldusteksti ülesehitus. (1 tund)

Teksti tüüp: kirjeldus. Kunsti- ja teadusstiil kui raamatuliku stiili liik. Erineva stiili kirjeldustekstide võrdlemine. (1 tund)

Teksti tüüp: jutustav. Teema, pealkiri, pihiiidee, teksti plaan. Lõik. Jutustava teksti ülesehitus. (1 tund)

Teksti tüüp: arutlus. Pealkiri, pihiiidee, teksti plaan. Lõik. Arutlusteksti ülesehitus. (1 tund)

Testide tüübid. Tekstide eristamine (jutustus, kirjeldus, arutlus). (3 tundi)

Tekstide mitmekesisus: teadaanne, õnnesoov, kutse, juhend. Tekstide otsimine internetist. (4 tundi)

Põhimõisted: tekst, plaan, idee, ühendavad sõnad, keelevahendid (võrdlemine, metafoor, epiteet); teksti osad: algus, põhiosa, lõpp; teksti tüübid: jutustus, kirjeldus, arutlus; tekstide tüübid: jutustust kirjeldus, arutlus; raamatuliku stiili liigid: kunsti – ja teadusstiil; väide, tõestus, kokkuvõte; ümberütlus, kirjand; teksti liigid: teadaanne, kutse, õnnesoov, juhend, pöördumine, võtmesõnad, teksti plaan (tava, nimetav, küsimusplaan).

Õpilane teab:

põhimõisteid teemal „Tekst”;

teksti tunnusi (teema, pähiidee, osade järgnevus, pealkiri); teksti ülesehitust (algus, põhiosa, lõpp), lihtsa plaani koostamise võtteid; teksti parandamise võtteid;

teksti tüüpe (jutustus, kirjeldus, arutlus);

mis küsimusele vastab jutustustekst (mida teeb?), kirjeldustekst (missugune?), arutlustekst (miks?);

teab jutus-, kirjeldus-, arutlusteksti struktuuri; nendes tekstides kasutavaid seose- ja keelevahendeid;

raamatuliku stiili liike (kunsti – ja teadusstiil); kus kunsti – ja teadusstiilid kasutatakse, kunsti – ja teadusstiili süntaktilised ja leksikaalsed omapärasused;

tekstide mitmekesisus (teadaanne, õnnesoov, kutse, juhend) ja nende struktuuri;

kuidas luua teksti meelespea toel.

Õpilane oskab:

tunda teksti tunnuseid (teema, põhimõte, osade järgnevus, pealkiri); teksti ülesehitust

(sissejuhatus, põhiosa, kokkuvõte), lihtsa plaani koostamise võtteid, teksti paranduse võtteid;

mõista erinevusi lausete gruppi ja teksti vahel; eristab teksti eraldi lausetest ja sõnadest;

seletab erinevusi teksti, lause ja sõa vahel praktilisel tasemel;

mõistab ja määrab audioteksti teemat (millest?) ja põhimõtet (mille jaoks?) kuulmise põhjal;

jätab teksti sisu meelde ja täidab põhilisi tekstiülesandeid õpetaja käsklusel;

lugeda tekstiteadlikult, määrata teksti teemat, suhestada teksti ja pealkirja, valida pealkirja;

nimetada teksti osi;

jagada teksti osadeks, eristades algust, põhiosa, lõppu); määrata osade järgnevuse tekstis;

kostada teksti plaani (tava ja küsimusplaani);

tüütada deformeeritud tekstiga;

kirjutab ümber trüki- ja käsikirjalist teksti kalligraafiliselt õigesti;

eristada jutus-, kirjeldus-, arutlustekste; määrata teksti liiki keelevahendite toel;

teab tekstide tüüpe (kirjeldus, jutustus, arutus);

teab, mis küsimusele vastab jutustustekst (mida teeb?), kirjeldustekst (missugune?), arutlustekst (miks?);

teab jutus-, kirjeldus-, arutlusteksti struktuuri; nendes tekstides kasutavaid seose- ja keelevahendeid;

ümberjutustada eri stiilis ja žanris tekste ning neist aru saada;

eristada kunststiilis ja teadusstiilis kirjutatud teksti; määrata teksti stiili;

täita ülesandeid, millistes tuleb valikusest lugeda sõnu, sõnaühendeid, lauseid, katkendeid;

jutustada jutustus- või kirjeldusteksti ümber lühidalt või põhjalikult lihtsa plaani, märksõnade,

küsimuste toel;

kirjutada ümberjutustust lihtsa plaani, küsimuste, võtmesõnade toel;

koostada jutus-, kirjeldus-, arutlustekste küsimuste, lihtsa plaani, märksõnade toel; valida materjali, panna materjali õigesti järjekorda (teksti struktuur ja kompositsioon sõltuvad põhiideest), valida vajalikke keelevahendeid (metafoore, epiteete, kasutada sobivaid tegusõnu, omadussõnu, nimisõnu), täiustada teksti, valida pealkirju vastavalt teemale ja ja kõne stiilile;

vormistada jutustus- ja kirjeldustekste korrektselt, alustades lõiku suurtähega;

hoida vestlust ülal oma elu sündmustest, loetud, nähtud teemal;

kirjeldada esemet, nähtust, olukorda;

koostada teadannet, õnnesoovi, kutset, juhendit;

leida vajalikku teavet erinevatest allikatest; kasutada eakohaseid sõnaraamatuid;

lugeda ja täita juhendeid iseseisvalt;

täita ülesandeid, millises tuleb valikusest lugeda sõnu, lauseid;

vormistada grammatilisi ülesandeid õigesti;

kirjutada vajalikku teavet vihikusse, päevikusse, tahvlile;

kommenteerida õppeülesannete täitmist, arutleda neid rühmas/paaris;

lugeda ja aru saada paberil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, tingmärkidest;

leida ja parandada olulise teabe mahajäätmisega seotuid vigu.

7. Õigekiri: ortograafia ja interpunktsioon (21 tund)

Ortogrammi mõiste (1 tund)

Poolitamisreeglid. (0,5 tundi)

Täishäälikute õigekiri sisihäälikute järel. ЧК, ЧН, НЧ, НЩ, ЩН õigekiri. (0,5 tundi)

Väike ja suurtähe kasutamine. Suurtäht inimeste nimede, perekonnanimede, isanimede, loomanimede, muinasjutu tegelaste nimede, kohanimede, raamatute, perioodikaväljaannete nimetuste kirjutamisel. (1 tund)

Täishäälikute õigekiri sõna juurmorfeemis. (2,5 tundi)

Tähtede И ja Ы Ъ järel õigekiri. (1 tund)

Kaashäälikute õigekiri sõna juurmorfeemis (2,5 tundi)

Kaas- ja täishäälikute õigekiri sõna juurmorfeemis. (1 tund)

Tähtede ъ ja ь kasutamine. (2 tundi)

3. käände nimisõnades ь kasutamine sisihäälikute järel. (1 tund);

Tähtede О ja Е õigekiri 1. ja 2. käände nimisõnades sisihäälikute ja Ъ järel vahendikäanes. (1 tund)

He tegusõnadega õigekiri (1 tund).

Suurtäht lause alguses. Interpunktsioon: kirjavahemärgid lause lõpus. (1 tund)

Interpunktsioon: kirjavahemärgid loetelu puhul. (4 tundi)

Põhimõisted: ortogramm, õigekiri, ortogramm juurmorfeemis, tugev ja nõrk positsioon, veaohklikud sõnad, kontroll ja kontrollitav sõna, rõhutatud täishäälikud, paarilised helilised ja helitud kaashäälikud, kaksikkonsonandid; ortogramm eeliites, sufiksis, muutelõpus, kirjavahemärgid (punkt, küsi,

hüüdmärk, mõttekriips), üksikud ja paarilised kirjavahemärgid, lause korduvad liigid, kahakõne, repliik.

Õpilane teab:

põhimõisteid teemal „Õigekiri”;

sõnade poolitamisreegleid;

täishäälikute И, А, У tähtede Ж, Ш, Ч, Щ õigekirja;

täishäälikute õigekirja Ц järel;

ortogrammi „nõrga” positsiooni määramise algoritmi ning selle kontrollimise viise;

sõnu kaksikkonsonantidega juurmorfeemis;

Tähtede Ъ ja Ь kasutamist;

tähe Ь sishäälikute järel kirjutamist (nimisõnades ja tegusõnades);

tähe Ь kasutamist sisihäälikute järel 3. käände nimisõnades;

не õigekirja tegusõnadega;

lause vormistamist kirjas;

kirjavahemärke väit-, küsi-, mittehüüd- ja hüüdause lõpus;

kirjavahemärke korduvate lauseliikmete puhul.

Õpilane oskab:

rühmitada sõnu õpitud ortogrammi alusel;

jagada sõnu silpideks poolitamise jaoks;

kirjutada suurtähe pärisnimedes;

kirjutada täishäälikuid И, А, У tähtede Ж, Ш, Ч, Щ järel; tunneb жи-ши, ча-ща, чу-щу

kirjutamisreegleid;

kirjutada sõnu ühenditega ЧК, ЧН, НЧ, НЩ, ЩН;

kirjutada täishäälikuid II järel;

märgata juurmorfeemi sarnase kirjutamist sugulassõnades;

kasutada termineid “tugev” ja „nõrk” positsioon, kontroll ja kontrollitav sõna õigekirja oskuse kujundamisel: rõhutute täishäälikute, paariliste kaashäälikute, helitu täishäälikute kirjutamisel sõna juurmorfeemis;

leida sõnast õpitud ortogrammi (rõhutud täishäälikud, paarilised hääldamatu konsonandid);

valida algoritmi selle kontrollimiseks; valida kontrollsõna; seletada kaas- ja täishääliku kirjutamist sõna juurmorfeemis);

kirjutada rõhutuid kaashäälikuid õigesti; leida vigu täishäälikute sõna juurmorfeemis kirjutamisel;

kirjutada paarilisi kaashäälikuid sõna lõpus ja keskel õigesti; leida vigu paariliste kaashäälikute kirjutamisel;

kirjutada sõnu hääldamatu konsonantidega sõna juurmorfeemis õigesti; leida vigu hääldamatu konsonantide kirjutamisel;

kirjutada sõnu kaksikkonsonantidega juurmorfeemis õigesti;

eristada sõnu tähtedega Ъ ja ъ, kirjutada neid õigesti;

kirjutada sõnu Ъ tähega sisihäälikute järel ja 3. käände nimisõnades õigesti;

leida sõna ortograafiasõnaraamatust; kirjutada õpitud sõnu õigesti;

kirjutada HE tegusõnadega;

panna koma korduvate lauseliikmete vahel;

seletada korduvate liikmetega lausete õigekirja, märgata vigu korduvate lauseliimete lauses;

kirjutada sõnu , lauseid ja lühikesi tekste õpitud ortogrammidega etteütlemise järgi korrektselt ja korralikult (55 – 65 sõna);

kirjutada kalligraafiliselt ümber trüki- ja käsikirjalist teksti;

leida vajalikku teavet erinevatest allikatest; kasutada eakohaseid sõnaraamatuid;

lugeda ja täita juhendeid iseseisvalt;

täita ülesandeid, millises tuleb valikuselt lugeda sõnu, lauseid;
vormistada grammatilisi ülesandeid õigesti;
kirjutada vajalikku teavet vihikusse, päevikusse, tahvlile;
kommenteerida õppeülesannete täitmist, arutleda neid rühmas/paaris;
lugeda ja aru saada paberil ja elektroonkandjatel olevatest skeemidest, tingmärkidest;
parandada oma kirjalikke töid.

8. Tekst. Kirjanduslik lugemine (70 tundi)

Tekstide mitmekesisus; mõistatus, vanasõna, kõnekäänd, eepos, muinasjutt, böliina, tõsilugu, jutustus, luuletus, näidend, populaarteadusartikkel ja nende iseärasused. Tekstide otsing inrentetist.

Algteadmised ilukirjandusteose ülesehitamisest, teksti põhimõtetest, tegelastest ja nende iseärasustest.

Ilukirjanduse keel. Keele kujukad ja ilmekad vahendid teoses.

Eri tüüpi ja žanris kirjandusteosed on esindatud õppekirjanduse tekstidena ning valitakse vabaks lugemiseks vene, eesti ja välisautorite teoste seast, arvestades järgmisi teemasid:

Kirjandusliku lugemise temaatika 3. klassis:

Minu perekond

Mina ja mu pereliikmed.

Otsi sõpra ja hoi teda.

Õppida on alati kasulik.

Aastaajad.

Loodusimedest fantastikani.

Headusest, mis võidab kurjuse.

Aususest ja õiglusest.

Tõsiselt ja naljaga pooleks.

Töö raamatuga

Ettekujutused raamatu elementidest: kaas, köide, kaitseleht, tiitelleht, eessõna, sisukord, annotatsioon, viited ja illustratsioonid;

Kataloog. Raamatute otsimine raamatukogust kataloogi abil;

Ettekujutus tänapäevatest ajakirjandusest. Eesti ja vene ajakirjad ja ajalehed lastele ja (trükitud ja elektroonsed);

Vene ajakirjanduse ajaloost. Lasteajakirjad «Чиж» ja «Ёж».

Tähtsamad andmed lastekirjanduse klassikutest seoses õpitud teostega.

Vene, eesti, väliskirjanduse eri zanris valitud teosed (autorid: A. Puškin, S. Jessenin, A. Tolstoi, L. Tolstoi, A. Tšehhov, M. Prišvin, I. Sokolov-Mikitov, K. Paustovski, D. Mamin-Sibirjak, N. Nossov, V. Dragunski, Kir Bulõtšov, A.H. Tammsaare, F. Tuglas, O. Luts, G. H. Andersen, S. Lagerljof, M. Tven ja teised).

Praktiline tutvus järgmiste mõistetega

Raamatu teatmeosa ja elemendid: kaas, köide, tiitelleht, eessõna, sisukord, leht, viide, illustratsioon. Kataloog.

Eepos, muinasjutt, böliina, tõsilugu, vanasõna, kõnekäänd, jutustus, luuletus, näidend, populaarteadusartikkel.

Proosa, poeesia. Luule- ja proosateos.

Tekst, teema, põhiidee, nimetus, teksti osad, teksti plaan, lõik, võtmesõnad, jutustus-, kirjeldustekst; täis-, mittetäistekst (klaster, võrdlev diagramm jne).

Kõnestiilid: kõnekeelne, kunsti-, raamatulik stiil (kunstistiil, teadusstiil).

Kõnevormid: dialoog ja monoloog. Diskussioon, arutelu, probleem.

Kirjanduse kujutusvahendid: epiteet, metafoor, isikustamine, võrdlemine).

Rollilugemine, intonatsioon (mittehüüd- ja hüüd-), dramatiseering.

Omaette lugemine.

Ümberjutustamine (lühi, detailne).

Autor, kirjanik, luuletaja, helilooja, kunstnik, illustreerija, helilooja, elulugu.

Autor, autor-jutustaja. Kirjandusteose tegelane, tegelane-jutustaja. Tegelase iseloom: eluviis, tegud, portree, kõne, autori iseloomustus, kunstidetail. Peisaaži roll tegelaste iseloomustamiseks.

Suuline rahvalooming (folkloor). Folkloori žanrid: muinasjutt, mõistatus, vanasõna, kõnekäänd, bõliina.

Rahvamuinasjutt, rahvamuinasjutu tunnused ja iseärasused. Rahvamuinasjutu žanrid: ime-, olu-, loomadest muinasjutt.

Muinasjutulised märgid: muinasjutu alg, lõpp, kolmekordsed kordused. Motiiv, süžee, teema, idee, põhimõte; tegelased (positiivsed, negatiivsed), abilised, neutraalsed tegelased,, tegelaste iseloomustus. Muinasjutu fraseoloogia (epiteet, vastandamine, põsiühendid, sõnade kordamine jne).

Imemuinasjutt. Imemuinasjutu tunnused: imelised sündmused, tegelased, esemed).

Sangarimuinasjutt kui suulise rahvaloomingu liik. Sangarimuinasjutu tunnused. Headuse ja kurjuse teemad. Sangarimuinasjutu tegelased – vägilased. Vägilase kirjanduslik kujund. Maali reproduktsioon.

Eepos, ülesehitus, tegelased, nende iseloom, eepose keel.

Autorimuinasjutt (kunstimuinasjutt), luulemuinasjutt, kunsti jutustus-muinasjutt. Tõde ja väljamõeldis.

Pikem jutustus, pikema jutustuse ja jutu erinevused. Teoseplaan: jutustuse peatükk, osa.

Pealkiri, peatükkide nimetused.

Kirjandusžanr – ulme/fantastika ja selle eripärasused, fantastikakirjanik, tegelased,

fantastilised tegelased.

Jutt, jutu tunnused, tegelased, põhiidee. Olustik (peisaaž, interjoor). Kirjeldus. Tegelaste teod, nende põhjendused. Tegelaste tegudele hinnangu andmine. Tegelaste iseloom. Huumor.

Kunstijutude keel, kunsti- ja teadusjutude erinavused.

Luuletus (autori mõtted, meeleolu, intonatsioon, keele eripärasused). Rida, salm. Pausid (grammatilised, rütmilised; lühikesed, keskmised, pikemad), tempo (normaalne, kiire, aeglane), loogiline rõhk (nõrk ja tugev), rütm ja salm. Kirjeldamiste luuletuses. Huumor luuletuses.

Näidend. Draamateose tunnused. Draamakirjanik, tegelased, roll.

Vaim (õpetlik luuletus) ja selle eripärasused (süžee, tegelased, lavalisus, õpetlik sisu/moraal, iroonia). Lööklaused.

3. klassi lõpetaja:

kasutab sihipäraselt raamatu tiitellehte ja viiteaparatuuri;

loeb ja saab aru teabetekstist ning hangib teavet tekstist;

teab nimetada lastekirjanikke ning oskab leida teavet autorist iseseisvalt;

loeb tekste selgelt, mõtestatult, ilmekalt, vigadeta ja õige intonatsiooniga ning arvestades vene kirjakeele hääldusnorme; oskab teha tekstimärgistust (leida autori, tegelaste sõnu ning sõnu, mis määravad tegelaste repliikide intonatsiooni);

eristab kõnevorme (dialoog, monoloog), kõnetüüpe (kirjeldus, jutustus, arutlus) ning žanre (luuletus, jutustus, muinasjutt, böliina, mõistatus, vanasõna, kõnekäänd, fantaskika, näidend ja teised);

loeb ja kuulab mõtestatult eri tüüpi tekste;

eristab stiililt ja žanrilt erinevaid suulisi tekste;

määrab teksti žanri, selle eripärasust;

orienteerub mahulistes tekstides;

määrab audioteksti ja trükiteksti teema ja peamise mõtte;

mõistab suulisi ja kirjalikke küsimusi ning vastab nendele, kasutades kõnes ja kirjas sobivaid

lühivastuseid ning terviklauseid;

koostab suulisi ja kirjalikke küsimusi loetud teksti põhjal;

eristab teose pea- ja kõrvaltegelasi;

iseloomustab tegelast tema tegude alusel ning annab hinnanguid teose tegelastele ja sündmustele;

diskuteerib loetud üle, sõnastab oma tundeid, elamusi, avaldab oma arvamust; sõnastab argumenteeritud arvamusi loetud teksti kohta;

määrab autori suhtumist sündmustesse;

jätab meelde loetud teksti sisu ning täidab õpetaja korraldusel tekstipõhiseid ülesandeid;

täidab ülesandeid, milles tuleb valikuliselt lugeda sõnu, sõnaühendeid, lauseid, tekstikatkeid;

tunneb kirjanduse väljenduslikke vahendeid: epiteet, metafoor, isikustamine; võrdlemine;

kasutab neid oma tekstide loomiseks;

taasrtaab deformeeritud tekste (jagab teksti lauseteks, lõikedeks; koostabseotud teksti pakutud lõikadest, lausetest, täidab lünke);

loeb tabelleid, diagramme, skeeme ja tingtähiseid paberilt ning arvutist;

koostab tekste (klaster, ringdiagrammid jne);

loeb iseseisvalt ülesandeid ja juhendeid ning täidab neid;

kirjutab vajaliku info vihikusse, päevikusse ja tahvlile ning vormistab selle korrektselt; oskab parandada oma kirjalikke töid;

kommenteerib õppeülesannete täitmist, arutleb neid rühmas/paaris;

koostab lihtsa plaani loetud teksti kohta;

jutustab teksti ümber detailselt või lühidalt lihtsa plaani järgi, küsimustele vastates ja märksõnadele toetudes;

arendab vestlust igapäevaelus juhtunu, loetu ja nähtu kohta, teab ja järgib kahekõne pidamise reegleid, oskab võrrelda kõnet, mis vastab/ eivasta suhtlusnormidele;

iseloomustab tegelast plaani toel, leiab tekstist iseloomustavat materjali;

koostab juttu etteantud alguse, lõpu, märg sõnade (sõnaühendite) toel;

koostab ning kirjutab lihtsaid jutustavaid (endast, oma huvidest, hobidest, lähiümbruses toimuvast) ja kirjeldavaid (eseme, nähtuse, olukorra kirjeldamine) tekste, ning arutlustekste raamatu kohta (lühike arvustus, arutlus teksti valiku kohta); valib vastavat leksikaalset materjali; leiab ja parandab tähtsama majäätmisega seotuid vigu; redigeerib lihtsamaid tekste;

suudab leida asjakohast teavet erinevatest allikatest ja kasutab eakohaseid sõnaraamatuid (ka e-sõnaraamatid);

loeb peast luule- ja proosatekste, kasutades vastavat intonatsiooni, tooni, tempot, rõhku.

Hindamine 3. klassis

Õpitulemused on kindlaks määratud kooliastmeti kahel tasemel: üldised õpitulemused ja õppevaldkondade õpitulemused.

Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste) ning kirjalike tööde alusel, arvestades teadmiste ja oskuste vastavust taotletavatele õpitulemustele. Hindamisel on võimalik arvestada ka õpilase individuaalseid iseärasusi. Sel juhul hinne väljendab õpilase individuaalset edasijõudmist õppekavas ettenähtud oskuste ja vilumuste omandamisel.

Õpitulemuste hindamisel lähtutakse PRÕK ja teistes õigusaktides esitatud põhimõtetest.

Hoiakutele (nt huvitatus, tähtsuse mõistmine, väärtustamine, vajaduste arvestamine, kokkulepitud reeglite järgimine) antakse hinnanguid.

Hindamise kriteeriumid ja viiepallisüsteemist erinev hindamise korraldus täpsustakse kooli õppekavas.

Vene keele õppimise tulemusi kokku võtva hindamise vormiks võib olla kompleksne töö.

I kooliastmes hinnatakse õpilase:

- 1) suulist keelekasutust, s.o kõnelemist ja kuulamist,
- 2) lugemist, s.o lugemistehnikat, teksti mõistmist ja vabalugemist,
- 3) kirjutamist, s.o kirjatehnikat, õigekirja ja kirjalikku tekstiloomet.

Loovtööde hindamisel võib virgutada õpilast lisahindega tema töö esteetilise aspekti eest. Kolmanda klassi õpilastele hinnangute andmisel kasutatakse kujundavat ja kokkuvõtlikku hindamist. Kokkuvõtlikuks hindamiseks kasutatakse numbrilisi hinnanguid.

Kujundav hindamine 3 .klassis

Vene keele tundides kasutatakse kujundavat hindamist.

Kujundav hindamine on esitatud erinevates vormides:

1) Õpetaja hindamistegevus.

Kujundava hindamise dokumentatsiooni pidamine:

jälgimislehed,

individuaalsed edasijõudmislehed,

diagnoosikaardid;

õpilase portfoolio ja teised.

2) Õpilaste enesehindamine õpetajaga pakutud skaalade ja põhimõtete põhjal (enesekontroll ja enesehinnang).

eri tüüpe kodutööde enesehindamine

eri tüüpi klassitööde enesehindamine

paaris/rühmas töö enesehindamine

õpitud teemadel kontrolltööde tulemuste enesehindamine

enesehindamine õppeperioodi tulemuste alusel ja teised vormid

3) Õpilaste vastastikune hindamistegevus (vastastikune kontroll, eri liiki klassitööde ja kodutööde vastastikune hindamine).

Vastastikusel hindamisel ja enesehindamisel on võimalik kasutada teadmiste omandamise

kontrolli erinevaid vorme:

4) sümbolid;

5) ülesannete täitmise tulemuste tabel;

6) mini ülevaade (tunni lõpus);

7) enesehindamise ja enesekontrolli lehed (täidetakse teema/valdkonna õppimise lõpus, veerandi, aasta lõpus ja teised.

3. klassi õpilaste õppetulemuste hindamisnormid ja kriteeriumid vene keeles.

Lugemine

Lugemistehnika, loetud teksti sisu arusaamine. Luuletuse ilmekas lugemine.

Hinne "5":

õpilane saab aru loetud teksti sisust aru, loeb õigesti, sõnade kaupa, lugemistempo – umbes 60 sõna minutis (esimene poolaasta), umbes 75 sõna (teine poolaasta);

loeb ilmekalt, järgib loogilist rõhku ja pause;

jagab teksti osadeks iseseisvalt, saab aru tähtsamast;

edastab loetud sisu, koostab lauseid grammatiliselt õigesti;

saab aru sõnade tähendusest kontekstis;

leiab tekstist tegelaste iseloomustuseks ja looduse kirjelduseks sõnu ja väljendeid iseseisvalt;

teab luuletuse teksti hästi ja loeb seda peast ilmekalt.

Hinne "4":

õpilane saab aru loetud teksti sisust aru, loeb õigesti sõnade kaupa (raskemaid sõnu – silpide kaupa);

lugemistempo – 55 - 60 sõna minutis (esimene poolaasta), 70 - 75 sõna (teine poolaasta);

lugemisel teeb 1-2 viga (sõnade kordamine, sõnade vahetamine jne), õiget intonatsiooni sõna lõpus jälgides;

teeb 1-2 viga loetud edastamisel, teksti osadeks jagamisel, episoodide leidmisel;

saab aru teksti sisust õigesti, on üksikuid kõneebatäpsusi, teab peast luuletust, lugemisel teeb üksikuid vigu, parandab neid ise.

Hinne "3":

loeb mõni sõnu silphaaval, lugemistempo – 50-54 sõna minutis (esimene poolaasta), 65-69 sõna (teine poolaasta);

teeb 3-5 viga;

edastab loetud teksti sisu järjekindlalt, eristab põhimõtet;

jagab teksti osadels õpetaja abil;

teab luuletust peast kuid selle lugemisel on ebatäpsustusi.

Hinne "2":

õpilane loeb monotoonselt silphaaval, lugemistempo vähem kui 50 sõna (esimene poolaasta) ja vähem kui 65 sõna (teine poolaasta);

teeb umbes 6 viga, ei saa loetud teksti sisust aru, ei oska määrata põhiideed, jagada teksti

osadeks lisaküsimuste abil;

ei vasta õpetaja küsimustele;

edastab loetud teksti osaliselt;

loeb teksti peast osaliselt;

Hinne "1":

ei oska lugeda ladusalt, ei saa loetud teksti sisust aru;

ei saa lugeda teksti peast, ei oska töötada tekstiga.

Eelnevalt ettevalmistatud teksti lugemine

Eelnevalt ettevalmistatud teksti lugemistempo on 20-30 sõna rohkem võrreldes tundmatu teksti lugemisega.

Hinne "5":

õpilane loeb ladusalt eri žanris tekste;
tajub teksti sisu;
oskab määrata teksti tüüpi, žanri, leida tõendeid;
oskab jagada teksti struktuuriliselt tähtsadeks osadeks.

Hinne "4":

loeb ladusalt, kuid vähem ilmekalt;
saab aru tähtsamat teksti sisust;
oskab määrata teksti tüüpi, žanri, kuid pole alati leiab tõendeid;
tunneb raskusi teksti jagamisel struktuuriliselt tähtsadeks osadeks.

Hinne "3":

loeb konarlikult, ilmetult;
saab üldjoontes tekstist aru;
ei oska määrata teksti tüüpi ja žanri;
pole alati jagab teksti struktuuriliselt tähtsadeks osadeks;

Hinne "2":

loeb aeglaselt, ei jägi intonatsioonilisi norme;
saab tekstist aru halvasti;
ei saa määrata teksti tüüpi ja žanri;
ei oska jagada teksti struktuuriliselt tähtsadeks osadeks;

Hinne "1":

loeb suurte raskustega;
ei saa loetust aru;
ei tunne teksti stiili, mõisteid „kõnetüüp” ja „kõnestiil”;

ei pööra tähelepanu teksti struktuurile.

Luuletuse ilmekas lugemine

Luuletuse ilmekase lugemise hindamisel võetakse aluseks:

1. Sõnade loogiline rõhutamine.
2. Pauside tegemine.
3. Tempo õige valik.
4. Vajaliku intonatsiooni jälgimine.
5. Vigadeta lugemine.

Hinne «5» - kõik nõuded on täidetud.

Hinne «4» - 1-2 nõuet on jäänud täitmata.

Hinne«3» - 3 nõuetes on tehtud vigu;

Hinne «2» - rohkem kui 3 nõuetes on tehtud vigu.

Rollilugemine

Nõuded rollilugemisele:

1. Oma sõnade õigeaegne lugemine.
2. Sobiva intonatsiooni valimine.
3. Vigadeta lugemine.
4. Ilmekas lugemine.

Hinne «5» - kõik nõuded on täidetud.

Hinne «4» - 1 nõue on jäänud täitmata.

Hinne «3» - 2 nõuetes on tehtud vigu.

Hinne «2» - 3 nõuetes on tehtud vigu.

Kirjutamine

Kirjutamise maht vene keele tundides 3. klassis

	Tunnis	Kontrolletteütlus
1 - poolaasta	45 - 50 sõna	35 - 55 sõna
2 - poolaasta	55 - 60 sõna	60 - 65 sõna

Kuulmisetteütlus

Orienteeriv sõnade arv lausetes

September	4-5 sõna
Oktoober	5 sõna
November	5-6 sõna
Detsember	6-7 sõna
Jaanuar	7 sõna
Veebruar	7 sõna
Märts	7-8 sõna
Aprill	7-8 sõna
Mai	

Kontrolltööde liigid: etteütlus (sõnaraamatu-, tekstitöö), grammatiline ülesanne, kontroll

ärakirjutamine, test).

Etteütlus.

Etteütlus on vahend õpilaste õigekirja ja interpunktsioonioskuste ja vilumuuste kontrollimiseks.

Hinne „5”- töös ei ole interpunktsiooni- ja ortograafiavigu. 1 puudus peetakse võimalikuks: kirjavahemärgi puudumine sõna lõpus, kui järgmine lause algab suurtähega. Töö on kirjutatud korralikult, vastavalt kalligraafia nõudmistele.

Hinne „4”- töös mitte rohkem kui 2 viga ja 1 parandus. Töö on korralik, kuid on olemas kalligraafilised puudused.

Hinne „3”- töös on 3-5 ortograafia viga. Töö on tehtud hooletu.

Hinne „2”- töös on üle 5 ortograafiavea, töö on korratu.

Hinne „1”- töös on üle 8 ortograafiavea.

Etteütlemise veaks arvestatakse:

ortograafiareeglite rikkumine sõnade kirjutamisel;

tähtede vahelejäätmise ja vahetamine sõnades;

sõnade vahetus;

kirjavahemärkide puudumine (antud klassi kava piires);

sõnade vale kirjutamine

Tööde hindamisel ei arvestata veaks:

vead veel õppimata interpunktsiooni- ja ortograafiareeglite osas;

ühekorraline punkti vahelejätmine lause lõpus, kui järgmise lause esimene sõna on kirjutatud suurtähega;

ühekorraline sõna vahetus (kui mõtet ei moonuta);

ühes sõnas korduvad tähed (näiteks «шкоола»);

lõpuni kirjutamata sõna;

kaks korda kirjutatud sõna.

Üheks veaks arvestatakse:

kaks parandust;

kaks punktisiooniviga;

ühes sõnas korduvad vead.

Mittejäameks veaks arvestatakse:

ühes sõnas korduvad tähed;

lõpuni kirjutamata sõna;

sõna poolitamine (sõna esimene osa on kirjutatud ühel real aga teine osa puudub);

kaks korda lauses kirjutatud sõna.

Grammatilised ja testiülesanded

Grammatiline analüüs on õpilastega õpitud grammatiliste reeglite arusaamise, lausete ja sõnade lihtsama analüüsi tegemise oskuse kontroll.

Hinne „5” – kui õpilane sooritas õigesti 9/10 ülesannet.

Hinne „4” – kui õpilane sooritas õigesti 3/4 ülesannet.

Hinne „3” – kui õpilane sooritas õigesti 1/2 ülesannet.

Hinne „2” – kui õpilane ei sooritanud õigesti enamikku grammatilisi ülesandeid.

Hinne „1” – kui õpilane ei sooritanud ainukestki ülesannet.

Testiülesanded – dünaamiline kontrollimise vorm, mille eesmärgiks on välja selgitada, kuidas õpilane oskab kasutada oma teadmisi ebastandardsetes õppeolukordades.

Testi ülesannete hindamisel juhindutakse järgmistest protsendiskaalast:

90 - 100% - hinne „5”

75 - 89% - hinne „4”

50 - 74% - hinne „3”

25 - 49% - hinne „2”

0 - 24% - hinne „1”

Kontrollkirjutamine

Kontrollkirjutamine - ortograafiliste ja interpunktsioonireeglite omandamise, oskuste ja vilumuste kujundamise kontroll. Kontrollitakse ka trükiteksti ümberkirjutamise oskust, ortogrammide, lausepiiri leidmise, teksti osadeks jagamise, tekstiosa ärakirjutamise oskusi jne.

Tekstide maht ärakirjutamiseks 3. klassis:

I poolaasta – 55 - 60 sõna

II poolaasta – 65 – 70 sõna

Hinne „5”

kui töö on veatu, parandused puuduvad;

Töö on kirjutatud korralikult, vastavalt kalligraafia nõudmistele.

Hinne „4”

Töös on 1 viga ja 1 parandus.

Hinne „3”

Töös on 2 viga ja 1 parandus.

Hinne „2”

Töös on 3 viga ja 1-2 parandust.

Hinne „1”

Vigu on rohkem hinnangu „puudulik” panemiseks.

Ärakiirjutamise vahele jäänud ortogrammidega vastavad etteütluse hindamise normidele.

Sõnavara- ja terminoloogiaetteütlus

Sõnavara ja terminoloogia etteütlus on seotud õpitud ortogrammidega, ebareeglipäraselt

kirjutatavate sõnade kirjutamisega, neid tuleb meelde jätta.

Sõnavaraetteütluse maht kolmandas klassis on 12 – 15 sõna.

Hinne „5”:

Töös ei ole vigu ja parandusi;

Töö on kirjutatud korralikult; vastavalt kalligraafiareeglitele.

Hinne „4”:

Töös on 1 viga ja 1 parandus;

176

Hinne „3”:

Töös on 2 viga ja 1 parandus.

Hinne „2” :

Töös on 3 viga ja 1-2 parandust.

Hinne „1” :

Vigu on rohkem hinnangu „puudulik” panemiseks.

Ümberjutustused

Ümberjutustused I kooliastmes kasutatakse õppetöödena (kontrollümberjutustused viiakse läbi alates II kooliastmest), seepärast mitterahuldavat hinnangut ei pea panna ning klassipäevikusse kanda. Tehtud töö analüüsimise kokkuvõtteks antakse suulist hinnangut, mis kajastab töö positiivseid ja negatiivseid jooni ning vigade ja puudutuste kõrvaldamise viise.

Ümberjutustamise abil kontrollitakse: kirjakõne kujundamist, teksti arusaamise ja edasiandmise (ilma tähtsate momentide vahelejätamiseta) oskuse arendamist, kirjaliku ümberjutustuse vormistamise oskust (emakeele reegleid jälgides). Ümberjutustusele antakse mitte vähem kui 1 tund.

Kolmandas klassis õpilased kirjutavad ümberjutustusi:

valmisplaani ja märksõnade toel (ilma märksõnadeta);

lihtsa kollektiivselt koostatud plaani ja märksõnade toel (ilma märksõnadeta);

deformeeritud plaani ja märksõnade toel (ilma märksõnadeta);

iseseisvalt koostatud plaani ja märksõnade toel (ilma märksõnadeta);

Ümberjutustuste liigid 3. klassis

1) mahu järgi:

tekstilähedane (põhjalik).

lühüümerjutustus.

2) sisu järgi:

täistekst,

lisaülesandega

valikümberjutustus.

3) struktuuri järgi:

jutustus;

kirjeldus;

arutlus

4) vormi järgi:

nägemis-/ tahvlilt ära kirjutamise

kuulmisümbertõlkest/ etteütlemise järgi

Tekstide maht ümbertõlkesteks: 60-80 sõna.

I veerand – 60 – 65 sõna

II veerand – 65 – 70 sõna

III veerand – 70 – 75 sõna

IV veerand – 75 – 80 sõna

Kirjand

Kirjandid I kooliastmes kasutatakse õppetöösena, seepärast mitterahuldavat hinnangut ei pea panna, klassipäevikusse kanda. Tehtud töö analüüsimise kokkuvõtteks antakse suulist hinnangut, mis kajastab töö positiivseid ja negatiivseid jooni ning vigade ja puudutuste kõrvaldamise viise.

Kirjandite liigid 3.klassis

1) allikate järgi:

Kirjandid õpilaste kogemuse alusel (vaatlemise alusel) – kirjandid õilastega nähtust ja kuuldust:

- tugisõnade toel,

- teksti laiendamisega,

- jutujätk,

- grammatilise ülesandega,

- jutustajaga juhtunust,

- nähtust,

- naljakst käitumisest;

analoogia põhjal (analoogiline jutustus) – sisuks on õpilaste seas tuntud juhtum;

raamatu, etenduse, filmi põhjal või õpetaja jutustuse põhjal ning elementaarne loetud raamatu arvustus;

pildi või pildisarja toel – õpilaste kujutlusvõime alusel:

- pildi süžee ümberjutustamine,

- looduse kirjeldamine,

- pilt kui kirjandi episood,

- grammatilise ülesandega.

Kirjand, milles kasutatakse materjalid erinevatest allikatest:

- kirjand, milles on ühendatud õpilase vaatlused ja raamatutest või teistest allikatest hangitud teadmised;

- kirjand oma kogemuse ja vaatlemise alusel.

2) iseseisvuse taseme alusel, kirjutamiseks ettevalmistamise meetodite alusel:

- kollektiivsed kirjandid ühele teemale, mis vajavad suurel määral terve klassi osalemist.

- individuaalsed iseseisvad kirjandid.

Kirjandite kirjutamine:

- valmisplaani võtmesõnade toel (ilma võtmesõnadeta),

- kollektiivselt koostatud plaani ja võtmesõnade toel (ilma võtmesõnadeta),

- deformeeritud plaani ja võtmesõnade toel (ilma võtmesõnadeta),

- iseseisvalt koostatud plaani ja võtmesõnade toel (ilma võtmesõnadeta).

3) struktuuri alusel:

jutustav kirjand,

kirjeldav kirjand (eseme, looma, välimuse, tegevuste, interjoori, koha, aastaaja, pildi kirjeldamine),

arutluskirjand,

kiri

4) kirjutamise koha alusel:

klassikirjand

kodukirjand.

Kirjandi teksti maht: 50-60 sõna (10-12 lauset).

Rääkimine

Luule- ja lühikese proosateksti peast lugemine

Hinne «5» - teab hästi ja loeb luule-, proosateksti peast, loeb ilmekalt

Hinne «4» - teab teksti peast, kuid lugemisel vahetab sõnu, parandab vigu ise.

Hinne «3» - loeb peast, kuid tekst ei ole piisavalt omandatud.

Hinne «2» - lugemisel rikub järgnevust, esitab teksti osaliselt.

Ümberjutustus

Hinne «5» - jutustab ümber loetud teost või teose osa iseseisvalt, järjekindlalt (tekstilähedaselt või plaani toel); vastab küsimusele õigesti, seletab küsimusele vastust vastavate katkendite lugemisega.

Hinne «4» - teeb 1-2viga, ebatäpsustust, parandab neid ise.

Hinne «3» - jutustab teksti ümber õpetaja küsimuste abil, ei oska edastada järjekindlalt loetud teksti sisu; teeb kõnevigu.

Hinne «2» - ei oska edastada loetud teksti sisu.

Suulised ülesanded

Keeleteadmiste hindamisel võetakse aluseks:

vastuse õigsuse terviklikkuse arvestamine;

lingvistiliste faktide ja nähtuste mõistmise aste;

kõne vormistamise korrektsus.

Hinne «5»:

õpilane edastab grammatilist materjali täielikult, sõnastab keelemõisteid õigesti (teab mõisteid ja reegleid);

seletab oma arvamusi, toob näiteid ja seletab neid (väljendab materjali mõistmist);

edastab materjali järjekindlalt;

jälgib kirjakeele norme.

Hinne «4»

õpilase vastus vastab eelnimetatud (hinne „5”) nõudmistele, kuid õpilane teeb järjestuse ja keelevormistamise üksikuid eksimusi.

Hinne «3» - õpilane teab ja mõistab õpitud teemat, kuid:

esitab materjali osaliselt, teeb eksimusi mõistete määramisel ja reeglite sõnastamisel;

ei oska seletada oma arvamusi ja tuua näiteid;

ei esita materjali järjekindlalt, teeb keelevormistamise vigu.

Hinne «2»

õpilane ei tea õpitud materjali suuremat osa, ei tea mõisteid, reegleid, esitab materjali segamini.

Hinne «1»

õpilane ei tea, ei mõista materjali.

Rääkimine. Kuulamine. Lugemine. Kirjutamine.

Hinne «5»:

õpilane väljendab oma arvamust, jutukaaslasega nõusolekut kaalukalt, korrektselt;
edastab loetud, nähtud vastavalt püstitatud eesmärgile;
esitab oma kõnet korrektselt, ilmekalt vastavalt püstitatud kommunikatiivsele eesmärgile,
kasutab keelevahendeid adekvaatselt.

Hinne «4»:

põhjendab oma arvamust, kuid ei ole piisavalt kaalukalt;
edastab loetud, kuulnud, kuid ei arvesta püstitatud eesmärke piisaval määral.

Hinne «3»:

õpilane põhjendab oma arvamust, nõusolekut pealiskaudselt;
mõistab loetud, kuulnud ja edastab seda, kuid arvestab püstitatud eesmärke osaliselt;
esitab oma kõnet, kuid ei ole piisavalt loogiliselt ja kaalukalt; teeb keelevigu.

Hinne «2»:

õpilasel on väga raske oma arvamust põhjendada;
mõistab loetud ja kuulnud, väljendab oma arvamust ühesõnaga, ei arvesta püstitatud eesmärki;
esitab oma kõnet ebakaalukalt, ebaloogiliselt, teeb jämedaid kõnevigu.

Hinne «1»:

õpilane ei põhjenda oma arvamust;
ei mõista loetud, kuulnud;
ei oska vormistada oma kõnet.

II kooliaste

Õppetegevused 3.-5. klassis

1.1 Teise kooliastme peamine ülesanne on valmistada õpilasi ette keeleoskuse omandamiseks. Õpilastele õpetatakse ja kinnistatakse, kuidas koolis ja sotsiaalvaldkonnas viisakalt suhelda. Samuti arendavad nad oma oskusi viisakaks suhtlemiseks koolis ja avalikes kohtades, käitumise hindamiseks ja konfliktide lahendamiseks.

1.2 Selles etapis õpivad lapsed lugema (arenemine ladusaks lugemiseks) ja kirjutama õigesti, otsima tekstist teavet, koostama

üksikasjalikult ümber jutustada, esitada küsimusi ja vastata neile pikema vastusega (2-3 lauset), järgida juhiseid, koostada teksti üksikasjalikku ümberjutustust, esitada küsimusi ja anda üksikasjalikke vastuseid (2 - 3 lausega).

1.3 Õpilased õpivad praktiliselt ära tundma ja kasutama mitme tähendusega sõnavorme ning kasutama neid laiendatud, lihtsates lausetes ja kasutama neid lihtsate liit- ja lihtlausete moodustamiseks. Õpilased õpivad iseseisvalt kasutama õpitud oskusi ning kontrollima ja planeerima oma tegevust. Nad õpivad kasutama iseseisvalt õpitud oskusi ühistegevuses, kontrollima ja planeerima oma tööd. Oskused põhinevad ja arendavad sisekõnet.

1.4 Aineõpetuse kõige ulatuslikumad osad on lugemine, kirjutamine ja grammatilised vormid. Peamine õpetamise viis on praktilised harjutused (õppemängude roll on vähenenud). Visuaalsete vahendite kasutamine Visuaalsete abivahendite roll on vähenenud. Õpilased harjutavad praktilisi oskusi, nii et varem õpitud materjali korratakse pidevalt.

4-5- klass

Õppesisu 4.klass

SUHTLEMIS- JA SUULINE ENESEVÄLJENDUSOSKUS

Objekti (kuni 3) kirjeldamine nende võrdlemise põhjal: vastavalt etteantud kavale, Üleminek enesekirjeldusele. Objektide rühma kirjeldamine. Jutustuse kirjutamine isikliku kogemuse ja/või seeriapildi põhjal. Suhtlemine õpilastega ühistegevuses: vastastikune reguleerimine Ühistegevuse vastastikune reguleerimine (aruanne - aruanne - dialoog). Kokkuvõtete tegemine ühisest tegevusest (mina ja teised; eesmärk; tingimused, tegevus ja tulemus);

KOGNITIIVSETE TEGEVUSTE ARENDAMINE

Looduslike objektide ja nähtuste võrdlemine ; rühmade rühmitamine ja nimetamine; suhete praktiline eristamine aeg, põhjus ja eesmärk; mõõtühikute tundmine, mida kasutatakse Matemaatika ja tööõpetus, mõõtude sõnaline väljendamine mõõtmine. Objekti (kujutise) võrdlemine kahe teise objektiga. kahe teise objekti või kujutisega, mis põhineb erinevatel suhetel. Kasutamine, kontrollimise ja enesekontrolli tehnikad tuttavates tegevustes. Tähelepanu koondamine selgituse või tööetapi ajal. Klassikaaslaste jälgimine ja abistamine. Kirjalike ja suuliste 2-3 osast koosnevate juhiste täitmine.

LAUSE JA SÕNAVARA

Moodustada kuni 6 sõnast koosnev lihtne lause eelsõnadest. Sõnade kombinatsioonid; laiendage lauset kasutades . Lihtsa lause laiendamine (4-5 sõna). Sõnakombinatsiooni ja lausega väljendatud seosed: atribuutne. Atribuutiivsed seosed (atribuudid, kuuluvus, osa tervikust), ajalised seosed; Lõpetatud ja mittetäielikud tegevused. Aktiveerida 3-4 sõna õppetunnis.

LUGEMINE JA KIRJUTAMINE

Foneemiline analüüs. Sõnade häälikuline analüüs. Helide ja sõnade korrelatsioon Tähed sõnades. Helide ja tähtede mittevastavuse juhtumid sõnades. Pehme märk lõpus ja sõnade lõpus ja keskel. Pehme märgi eraldamine (b). Vokaalide kombineerimine häälikutega lauludega. Sõnavormi muutmine ja seotud sõnade leidmine õigekirja järgi Ohtlik vaba vokaal sõna tüves, häälikuline konsonant sõna lõpus ja keskmisel.

Kirjutamistehnika. Kirjamoonevõtte äratundmine ja parandamine, kirjutamine ühenduskirjade kirjutamine, märkmike tegemine. Kirjutuskeeleoskuse kujundamine.

Kopeerimine. Teksti kopeerimine sõnaühenditena ja üksikute pikkade sõnade kopeerimine. Lugemine klassikaaslaste poolt, teksti õigsuse kontrollimine.

Õigekiri. Sõnade ja lausete kirjutamine pärast üksikuid. Analüüs: harjutused väljajätmistega, võrdlused, dikteerimise õpetamine. Kirjutamise kontrollimine: oma kirjutise lugemine, vigade parandamine. Sõnade jagamine sidekriipsude jaoks.

Orienteerumine tekstis. Osade leidmine (sealhulgas kirjeldused loodus), lauseid ja sõnu tegelase või sündmuse kirjeldamiseks, sõnade tähenduse selgitamine. Konteksti põhjal teksti osadeks jagamine ja pealkirjastamine. Õpetaja juhendamisel puuduva teabe täitmine ning põhjuse ja tagajärje tuvastamine loo põhiidee määramine ühisel arutelul; loo põhiidee väljatoomine õpetajaga ühisel arutelul. Teose põhiidee arutamine ja sõnastamine Harjutus üksikasjaliku ümberjutustamise kohta: ankurlausete, fraaside ja sõnade abil. Õpetamine loo üksikasjaliku valikulise ümberjutustamise pakkumine (abivahendid:pildid, kontuur, algus- ja lõpulaused, kindlaid lauseid, jutustamislauseid ahelarääkimine).

KEELETEADMISED JA –OSKUSED

Sõnade praktiline eristamine - objektide (olendite) nimed, atribuudid, tegevused ja seisundid. Sõnade praktiline rühmitamine küsimuste abil (kes? mida? mis? mida teeb?). Praktiline eristamine ja nimetamine lause põhiliikmed: subjekt, predikaat. Lause sekundaarsed liikmed (ilma liigiti jaotamata). Lause sekundaarsed liikmed (ilma tüüpideks jaotamata). Praktiline eristamine ja küsimuste püstitamine Küsimuste esitamine lause põhi- ja kõrvalliikmetele. Häälikuteta häälikute õigekiri tüves, õigekirja kontrollimine Sõnade vormi muutmine (rõhuasetuse nihutamine). Tähestik. Sõna algvorm. Sõna algvormi muutmine (lokatiivsed juhud). Sugulussõnad, sugulussõnade ühine osa (tüvi). Sõnade õigekiri koos Kontrollimatu õigekirjaga sõnade õigekiri, õpiku sõnastiku kasutamine. Sõnade küsimuste kohta - esemete/olendite nimed, esemete/olendite nimed, esemete omadused ja tegevused.

4. klassi õpitulemused

- 1) osaleb ühistegevuse ajal üksteise tegevust reguleerivas dialoogis
- 2) võrdleb ja kirjeldab tuttavaid esemeid rühmas (kuni 3 objekti) / kirjeldab ühistegevust rühmitab

esemeid ja nende kujutisi, nimetab neid üldsõnaga

3) mõistab ja koostab kuni 6-sõnalisi lauseid, kasutab laiendatud lihtlauseid

4) kasutab sõnaühendites ja lausetes sõna käändevorme õpitud funktsioonides

5) kirjutab pärast analüüsi õigesti kuni 4-silbilisi sõnu

6) kirjutab õigesti kirjatähti ja täheseoseid

7) sooritab ära kirja sõnahaaval

8) kirjutab õigesti üksikhäälikutest koosnevaid kuni 4-silbilisi sõnu

9) leiab tekstist küsimuste ja/või juhendite alusel sõnu, lauseid, lõike (sh peamõttele viitavaid lauseid)

10) leiab tekstis olevate küsimuste ja või juhiste abil sõnu, lauseid ja lõike (sh põhiidee lauseid) põhiideed väljendavad laused);

11) tuletab tekstis sõnastamata teabe oma kogemustele/teadmistele toetudes ja õpetajatele juhendamisel / korvab puuduliku oma kogemuste/teadmistega tekstist; õnastamata teabe oma kogemustele/admistele koostöös õpetajaga;

12) vastab küsimustele teksti kohta (põhjuslikud seosed, hinnangud tegevustele, tegudele) / vastab küsimustele, mille kohta loetud teksti kohta (leiab põhjus-tagajärg seoseid ja hindab tegevusi);

13) annab ühisvestlustes hinnanguid tegevusaktidele hindab tegevusi ühises vestluses;

14) annab abivahenditele toetudes tekstilähedaselt ja valikuliselt edasi teksti või lõigu sisu / teeb jutustab üksikasjalikult teksti või lõigu sisu, kasutades abivahendite abil;

Õppesisu 4. klass

4. klass - 7 tundi nädalas (4 tundi kõne arendamiseks ning grammatika ja õigekirja arendamiseks; 3 tundi lugemise ja kõne arendamiseks).

Lihtlause praktiline konstrueerimine. Lausete koostamine kaudsete sõnade abil

Sõnade kaudsete vormide kasutamine lokaalses käändes. Lausete lõpetamine. Katkise sõnajärje taastamine lauses. Purunenud sõnajärje taastamine lauses.

Helid ja tähed Tähestik. Pehme märgi (y) kasutamine konsonantide pehmuse märkimiseks.

Pehme märgi (y) eraldamine vokaalide e, e, y, i, i ees.

Vokaalide kombinatsioonid lauludega. Zhi, shi, cha, chu, chu, chu 3 õigekiri.

Häälikuliste ja häälikuteta konsonantide õigekiri sõnade lõpus ja keskel.

Õigekirja kontrollimine sõnavormi muutmise ja (näidise järgi) seotud sõnade sobitamise teel.

Helid ja tähed Hääldus. Rõhutatud ja rõhutatud häälikute eristamine. Häälita vokaalide õigekirja kontrollimine sõnavormi muutmise või seotud sõnade otsimise teel

Sõnad. Sõnad, mille rõhuta häälikut ei saa kontrollida rõhu järgi.

Eristab sõnade põhikategooriaid (esemete nimed, tegevused, tunnused) tekstis küsimuste abil. Nende kasutage neid sõnades ja lausetes.

Omadussõnad: jõgede, mägede ja merede nimed. Suurtähtede kirjutamine pärisnimedes.

Prepositsioonid to, ilma, all, üle, umbes, enne. Prepositsioonide eraldamine teiste sõnadega.

Seotud sõnad. Seotud sõnade ühine osa (tüvi).

Sõnade õigekirjutamine, mille tüvel ei ole kontrollitav kirjapilt: sõnaraamatu kasutamise oskus.

Eraldav kõva märk (ь). Lause. Kõne eraldamine lauseteks. Märki sõnu lausetes, et näidata, keda või mida räägitakse, mida räägitakse mida öeldakse. Lausete koostamine. Lausete laialilaotamine. Luua lausetes sõnade vahel seoseid, mis põhinevad küsimustele. Kirjavahemärkide kasutamine lause

lõpus (punkt, küsimärk ja hüüumärk).

Lause põhiliikmed: subjekt ja predikaat. Lause sekundaarsed liikmed (ilma liigiti jaotamata).

Lause lõpetamine kõrvallausetega. Lause lõpetamine sõnaühenditega. Lühijutu koostamine ja kirjutamine pildiseeria põhjal. Lühikese teksti (20-30 sõna) kirjutamine koos küsimustega.

5.klass õppesisu

SUHTLEMIS- JA SUULINE ENESEVÄLJENDUSOSKUS

Objekti, objektide rühma, loodusnähtuste ja esemepildid kava järgi. Oma ja/või ühise tegevuse suuline kokkuvõte. Oma ja/või ühise tegevuse suuline kokkuvõte. Piltidel põhineva loo kirjutamine koos tegevuspiltide arendamine, nende põhjal ühiselt jutu koostamine (kasutades kava, õpetaja suunavaid märkmeid). Vastastikune ühiste tegevuste reguleerimine (aruanne-vastuvõtt-vastamine; dialoog). Suhtlemisülesannete mõistmine: arusaamine ja väljendamine taotluste, juhiste, juhendite, sõnumite jne mõistmine ja väljendamine.

KOGNITIIVSETE TEGEVUSTE ARENDAMINE

Keskendumine õppetegevuse igale etapile (orienteerumine, teostamine, kontroll) (orienteerumine, sooritamine, kontroll), järgides sõnalisi ja kirjalikele juhistele ja ülesannetele. Vaatlus ja võrdlus rühma objektide; ühised tunnused - erinevused (plaanialalüüs); muutuse rühmitamine vastavalt rühmituse tunnusele. Keel üksused, nende võrdlemine ja rühmitamine uuritud tunnuste alusel võrdlus ja rühmitamine uuritud tunnuste alusel. Tuttavate sündmuste ja tegevuste põhjuste mõistmine, Eesmärgid, tulemused ja tingimused ning nende väljendamine ühiselt Oma tegevuse analüüsimine ja hindamine. Arendamine. Enesekontrolli oskused (plaani abil), planeerimine oskus oma tegevust planeerida. Õpitud oskuste ja võimete kasutamine teistes õppeainetes (matemaatika, kodulugu ja tööõpetus).

LAUSE JA SÕNAVARA

Lihtne lause: ühendavad sõnad lauses (poolt küsimuste esitamine igale sõnale, sõnaühendite eraldamine põhisõna ja sõltuva sõna leidmine lauses (õpetaja abiga); sõnade järjestus lauses. Sõnade ühendamine (õpetaja abiga); sõnade järjestus lauses, õpitud sõnade ja fraaside kasutamine lause laiendamiseks. Laps mõistab lihtlause (kuni 6 sõna) tähendust; 34 juhtmevormi. Lihtsad ja laiendatud laused. Peamised ja lause kõrvalliikmed. Lause laiendamine. (Kuni 6 sõna) koos süntaktiliste küsimustega. Sarnased liikmed. Lause laiendamine teiste liikmetega: Homogeensed subjektid, predikaat ja kõrvalliikmed; Loendamine ilma konjunktsioonita ja konjunktiiviga ja kasutamisega. Arusaamine, Homogeensete liikmetega lausete koostamine ja kasutamine. Sõnade koosseis (osad): tüvi (leidmine, tähistamine, Rõhutamine, homologiseerimine, sõnavalik, tähenduse selgitamine, kasutamine kõnes. Sõnade moodustamine nimisõnade eesliitega Prefiksids ja prepositsioonid; eristamine. Tähenduse mõistmine Prepositsioonide kasutamine kõnes. Sõnade tähenduse selgitamine.

LUGEMINE JA KIRJUTAMINE

Foneemiline analüüs. Sõnade häälikuline analüüs. -ь ja -ъ märkide eristamine; eristamine, võrdlemine. Väljendamata konsonandid, õigekirja ja häälduse võrdlemine. Hääldus. Kahekordsed

konsonandid, õigekiri. Sõnühendite või üksikute (pikkade) sõnade välja kirjutamine. (pikkade) sõnade koostamine, eel- ja järelanalüüsi oskuste arendamine ja järelanalüüsi.

Õigekiri. Kirjavahemärkide kasutamine homogeensete liikmete vahel (koos diagrammide kasutamine). Harjutada sõnade silpide jagamist sidekriipsu jaoks. Sidekriipsude kasutamine. Eesliite ja eesliite õigekirjutamine ning eesliite ja eesliite õige kirjutamine. Eesliite ja prepositsioonide õigekiri ning eesliite ja prepositsioonide õige kirjutamine. Sõna tüve kontrollimine hõreda hääliku suhtes sõnavormi muutmise teel. Sõnatüve hõivamata vokaali kontrollimine sõnatüves sõnavormi muutmise teel. Konsonantide õigekiri. Konsonantide õigekiri sõna tüves (paariline häälikuline ja häälikuta, hääldamata, dubleeritud). Nimisõnade rõhulise ja rõhuta lõpu õigekiri nimisõnad. Järelühendite moodustamine, Kõrval- ja eelkontrolloskuste arendamine.

KEELETEADMISED JA –OSKUSED

Kõneosad (nimisõnad, omadussõnad, verbid), nende nimetused, tähendus kõnes, küsimused; praktiline rühmitamine sõnad. Morfoloogiliste ja Süntaksiküsimused: valik, sõnastamine ja kooskõlastamine. Lause põhi- ja kõrvalliikmete leidmine, Lausete levitamine süntaktiliste küsimustega.

Nimisõnad. Mõiste. Elutu ja elutu, pärisnimed ja pärisnimed. Nimisõnade arvud
Nimisõnad (ainsuses ja mitmuses); moodustamine Mitmuse nimisõnad. Nimisõnade sugukond, Sugu mõiste. Täht - y pärast spermat feminiinsete nimisõnade lõpus. Feminiin. Nimisõnade muutumine käändsõna järgi (õpetaja abiga). Õpetaja abi näidetega). Tegusõnade määramine küsimuste abil. Liigitunnused . Ainsuses olevate nimisõnade 1, 2, 3 lõpp. Sõnade osad, nende eraldamine (tüvi, eesliide, järelliide, lõpp).Valik tavalisi sõnu.

5. klassi õpitulemused

- 1) kasutab eri tüüpi dialoogirepliike koostegevuses, teeb kokkuvõtteid ühistegevusest
- 2) sooritab tuttavaid õpitoiminguid suuliste ja kirjalike hargnenud korralduste alusel, sh osaleb tegevuse planeerimisel, valib ja kasutab abivahendeid
- 3) mõistab ja kasutab kuni 6-sõnalist lihtlauset
- 4) mõistab õpitud koond- ja liitlausete liike tekstis ja tekstiväliselt; oskab neid suunatult moodustada
- 5) mõistab ja kasutab kuni 6-sõnalist lihtlauset
- 6) mõistab õpitud koond- ja liitlausete liike tekstis ja tekstiväliselt; oskab neid suunatult moodustada
- 7) kasutab pehmendumärki kaashäälikute puhul, sooritab ära kirja peamiselt sõnapaaride kaupa /
- 8) kirjutab õigesti lihthäälikutest koosneva sõnu
- 9) sooritab ära kirja peamiselt sõnapaaride kaupa
- 10) rakendab lauses sõnade muutevorme õpitud funktsioonides
- 11) kasutab sõnavormide analüüsimisel ja moodustamisel algoritmi
- 12) leiab tekstis olevate küsimuste ja/või juhiste abil sõnu, lauseid ja lõike (sh põhiidee lauseid) põhiideed väljendavad laused);
- 13) tuletab tekstis sõnastamata teabe oma kogemustele/teadmistele toetudes ja õpetajatele juhendamisel
- 14) korvab puuduliku oma kogemuste/teadmistega tekstist; õnastamata teabe oma kogemustele/admistele koostöös õpetajaga;

Õppesisu 5. klass

5. klass - 6 tundi nädalas (4 tundi - kõne arendamine ning grammatika- ja õigekirjaõpetus; 2 tundi - lugemise ja kõne arendamine).

Lause. Lausete piirid. Praktilised harjutused lausete kirjutamise ja laialivalgumise kohta. Siduvad sõnad lausetes. Lause põhi- ja kõrvalliikmed. Lausete eristamine intonatsiooni järgi. Helid ja tähed. Tähestik. Sõnade järjestamine tähestiku järgi. Sissejuhatus õigekirjasõnavarasse. Kõnehäälikud: häälikud ja konsonandid. Vokaalide omadused (silbimoodustuslik roll, rõhutatud ja rõhutamata). Pehmed ja kõvad konsonandid. Nende eristamine. Pehme konsonantide tähistamine kirjas tähtedega y, e, y, i, y, i. Eraldav y. Konsonantide ja vokaalide häälduse eristamine silpides (liilia). Y kasutamine konsonandi ja vokaali eraldi hääldamise näitajana. Häälikulised ja häälikuta konsonandid. Nende eristamine. Erinevuse määramine tähe ja tähe vahel. Hääldatud ja hääldamata konsonantide hääldamine sõna lõpus ja keskel. Vokaalid, rõhutatud ja rõhuta. Vastavus rõhutatud ja rõhuta häälikute ja tähtede vahel. Sissejuhatus Mõiste õigekiri. Häälikute õigekirja kontrollimine. Kinnitamata vokaalide kontrollimine. Sõnade koostamine Tüvi ja ühine tüvi. Kontrollitavate vokaalide, häälikuliste ja hääldamata konsonantide õigekiri sõna tüves muuttes Sõnavormi muutmine või sugulussõnade leidmine. Tõestatavad tõendamata vokaalid. Väljendamata konsonandid tüvel. Lõpud. Sõnade ühendamine lauses lõpuga. Eesliide. Sõna tähenduse muutmine sõltuvalt eesliitest. Sõnaühendite moodustamine, (läks staadionile - lahkus staadionilt). Eesliide ja prepositsioon. Nende eristamine. Eesliite õigekiri. Sõnade moodustamine. Märksõna jagamine eesliitega sõnades. Suffiks. Sõnade moodustamine ees- ja järelliidete abil. Tähenduse muutmine sõltuvalt suffiksist. Diminutiivse tähendusega suffiks (-onk- -enk-, -jušk-, -ik-). Vokaalide õigekiri sõna tüves. Kõneosad Sõna kui eseme, selle omaduse või tegevuse nimetus. Kõneosade üldmõiste: Nimisõna, omadussõna, tegusõna. Oskus eristada kõneosi küsimuste ja tähenduse järgi. Väljendamata konsonandid tüvel. Topeltkonsonandid tüves. Lõpud. Sõnade ühendamine lauses lõpuga. Sõnade moodustamine. Omadussõnad Omadussõna mõiste. Tähendus kõnes. Nomenite jagunemine erinevate sõnade kategooriad: inimesed, nende ametid, loomad, taimed, loodusnähtused, riigid. Korralikud ja pärisnimetused. Suurtähtede kasutamine pärisnimede puhul. Aadress ümbrikul. Tervituskaart. Elusad ja elatud nimisõnad. Nominantide arv. Nimisõnade perekond. Tähenduselt lähedased ja vastupidised nimisõnad: sünonüümid, antonüümid. Harjutus sünonüümide ja antonüümide valimiseks. Pehme märk (Y) sõnade lõpus feminiinsete nimisõnade puhul. Maskuliinsete nimisõnade kirjutamine komaga (w, sh, ch, sh) Nimisõnade käändete muutmine (deklinatsioon). Oskus eristada käändeid küsimuste abil. Ainsuse rõhutatud lõpuga nimisõnade deklinatsioon. Kolm nimisõnade deklinatsiooni. Nimisõnade esimene deklinatsioon. Nimisõnade teine deklinatsioon. Nimisõnade kolmas deklinatsioon. Harjutada erinevatesse deklinatsioonidesse kuuluvate nimisõnade üheaegset deklinatsiooni. Nimisõnade käände ja käändelõpud. Nimisõnade kaudsete käändetuhtude algvormi panemine. Lause. Lause mõiste. Siduvad sõnad lauses. Lause põhiliikmed. Lause teisejärgulised liikmed.

Mittepropositsioonilised ja laiendatud laused. Lause sarnased liikmed. Lausete skeem. Lausete lahtimõtestamine. Homogeensed subjektid, predikaatlaused, kõrvallaused. Loetelud ilma konjunktsioonita ja ühe konjunktsiooniga ja. Homogeensete objektide kirjavahemärgistus.

III kooliaste

6.-7. klass

1. Õppetegevus

1.1. Kolmanda kooliastme eesmärk on süstematiseerida ja mõista teises kooliastmes õpitud praktilisi keeleoskusi, anda keelelist abi teiste ainete õppimisel ning õpetada teksti kasutamist teabe leidmiseks.

1.2. Õpilase iseseisvuse tase suureneb ja abivahendite kasutamine väheneb. Lugemine muutub sujuvamaks, nad loevad rohkem vaikselt ja õpivad iseloomustama tekstis olevaid tegelasi. Kirjeldustes pannakse rohkem rõhku kujutluste täpsele loomisele ja edastamisele, õpitakse uusi teksti taasesitamise viise, sealhulgas essee kirjutamist.

1.3. Grammatikaõpetuses suurendatakse teadlikkust ja õpetatakse keeleteooria elemente. Õigekiri automatiseeritakse, õpitakse uusi liitlausete mustreid ja süvendatakse liitlausete kasutamist. Grammatikaõppes 6. klassis on materjali mahus esikohal käändevormid, 7. klassis liitlausete õppimine. Peamiseks tööviisiks on praktilised harjutused.

6. klass

Õppesisu 6. klassile

SUHTLEMIS- JA SUULINE ENESEVÄLJENDUSOSKUS

Teabe edastamine üksikasjalikult, valikuliselt ja õpetaja või abivahendi abil - lühidalt. Õppijate suunamine nende otsimisel teave. Väljendusvahendite kasutamine dialoogis, sõltuvalt suhtlemise eesmärkidest ja normidest (ühistegevuses); koolis ja väljaspool kooli. Lihtsa ärikirja kirjutamine: kirjalik sõnum, tervituskaart.

KOGNITIIVSETE TEGEVUSTE ARENDAMINE

Keskenduda iseseisvale tööle tekstiga, sooritades õppeülesandeid vastavalt etteantud kavale, olles võimeline jälgima klassikaaslaste vastuseid ja täiendama neid. Teksti seostamine ajaloolise taustaga, põhjus-tagajärg seoste tuvastamine ja selgitamine (koos). Ideede selgitamine teksti põhjal. Enesekontrolli arendamine ja harjutused tegevuse planeerimiseks. Teistes õppeainetes õpitud teadmiste kasutamine emakeelsetes ülesannetes. Tutvumine teabekirjandusega (sõnastikud, entsüklopeediad, teatmeteosed jne).

LAUSE JA SÕNAVARA

Eristab, mõistab ja kasutab sõnaühendeid, liht- ja liitlauseid, homogeensete liikmetega lauseid. Homogeensete subjektidega lausete, predikatiivlausete, kõrvalliikmetega lausete laiendamine; komplekssete lausete koostamine kahest lihtsast lausest, kasutades sidesõnu ja, a, aga. Keeruliste lausete äratundmine, keerulise lause osade tuvastamine ja lauseosade vahelise seose mõistmine.

Skeemi järgi lausete koostamine.

Teadmiste süvendamine sõnaliikidest: nimisõna, omadussõna, verb. Kõneosade nimetused, nende tähendus ja küsimused. Võõrsõnade tähenduse ja õigekirja selgitamine. Liigisõnad: nimisõnade ja omadussõnade käändelõpud, ainsuses ja mitmuses.

Ainsuse ja mitmuse omadussõnad, käändejuhu muutumine vastavalt skeemile, kontekstis.

Nimisõnade ja omadussõnade moodustamine eesliite ja omadussõnade abil sõna kasutamine sufiksina, tuletatud sõnade tähendus, kasutamine sõnakombinatsioonides ja lausetes.

LUGEMINE JA KIRJUTAMINE

Foneemiline analüüs. Normatiivne ja mittenormatiivne hääldus; kirjutamiseks ohtlikud helid: hääldatud vokaalid, hääldatud ja hääldamata konsonandid sõna tüves; topeltkonsonandid, hääldamata konsonandid. Eraldav Ё-märk pärast eesliidet. Sõnade iseseisva analüüsi harjutamine (abivahendeid kasutades).

Kopeerimine. Kirjutamine sõnaühendite, lühikeste lausete või keeruliste lausete osade kaupa.

Õigekiri. (Enamasti) õigekirjale ohtliku heli enese tuvastamine, kaasnev või ennetav enesekontroll. Eesliite from-, to-, by-, pro-, za-, on-, over- õigekiri.

Lugemistehnika. Tundmatu teksti ladus lugemine (valjusti ja vaikselt lugedes). Lugemise ladususe ja väljendusoskuse harjutamine. Teksti ladus lugemine ladusas tempos ja sobiva intonatsiooniga.

Orienteerumine tekstis. Suulise keeleülesande täitmine ette loetud teksti sisu kohta. Lõike ja teksti põhiidee sõnastamine. Põhjuse ja tagajärje seoste leidmine, küsimuste esitamine (õpetaja juhendamisel), järelduste tegemine lausest ja lõikest (õpetaja juhendamisel). Tegelaste käitumise võrdlemine, suhete selgitamine, tegevuse hindamine, soovide esitamine klassikaaslastele. Tundmatute sõnade leidmine esmasel lugemisel, nüansside tähenduse selgitamine ja tekstiosade emotsionaalne värvus. Arutelu käigus kasutatud sõnade võrdlemine autori keelega. Võrdluste ja metafooride selgitamine õpetaja abiga, 5-6 sõna või väljendi aktiveerimine klassis. Valikuline üksikasjalik ümberjutustamine, igapäevaste olukordade kirjeldamine.

Lühikese parafraasi õpetamine. Ümberjutustamise täiendamine klassikaaslaste poolt. Tegelase iseloomustamine kava järgi. Kirjaliku ümberjutustuse (jutustuse) ühine kirjutamine.

KEELEOSKUS JA -OSKUS

Tähestik. Orienteerumine ja tähestiku kasutamine. Vokaalid ja konsonandid. Süntaktiliste ja morfoloogiliste küsimuste püstitamine, nende kasutamine keeleüksuste analüüsimisel ja moodustamisel. Sõnade osade eristamise harjutamine. Tuletiste valimine. Sõnade moodustamine õpitud viisil. Sõnavormide kasutamine. Õpitud ortogrammide praktiline rakendamine kirjutamisel.

6. klassi õpitulemused

1. Küsib ja edastab teavet tuttavates situatsioonides, suunab enda ning teiste tegevust käitumisnorme arvestavalt;
2. Jälgib kaaslaste vastuseid ning täiendab neid ;
3. Osaleb õpitegevuse planeerimisel, kasutab suunamise enesekontrollivõtteid, küsib abi, valib ja kasutab abivahende ;
4. Mõistab ja kasutab õpitud liht- ja koondlausemalle; mõistab kaheosaliste liitlausete tähendust, eristab osalausestega väljendatud suhteid ja seoseid;
5. Kasutab sõnade õpitud muutevorme eri funktsioonides (tegu sõna muutevorme õpetaja abiga);
6. Moodustab liitsõnu ja tuletisi õpitud mallide ulatuses, mõistab liitsõnade ja tuletiste tähendust
7. Analüüsib sõnavormi koostist ja tähendust;
8. Moodustab sõnavorme, esitab suunamisel süntaksi- ja morfoloogiaküsimusi;
9. Sõnade analüüsimisel rakendab õpitud hääldamisreegleid;
10. Teeb ära kirja lauseosade või lühikeste lausete kaupa ja kontrollib tulemust;
11. Kirjutab sõnu õigesti, kasutab vajaduse korral individuaalseid abivahendeid, teeb ära kirja lauseosade või lühikeste lausete kaupa ja kontrollib tulemust;
12. Loeb õpitud teksti kõne tempos ladusalt sisule vastava intonatsiooniga, täidab endamisi lugedes sisulisi ja keelelisi ülesandeid;
13. Loeb jõukohast tundmatut teksti peamiselt süntagmade kaupa;
14. Taastab tekstilõikude sisu (valikjutustamine), valib ja kasutab jutustamiseks abivahendeid
15. Kirjeldab situatsioone ja objekte plaani alusel ;
16. Annab hinnangu tekstis kirjeldatud tegelas(t)e käitumisele;
17. Orienteerub tähestikus, kasutab seda sõnade järjestamisel;
18. Kasutab kirjutamisel õpitud ortograafiaregleid;

Õppesisu 6. klass

6 klass - 6 tundi nädalas (4 tundi kõne arendamiseks ning grammatika ja õigekirja arendamiseks; 2 tundi lugemise ja kõne arendamiseks)

Kordamine. Ettepanek. Lihtne lause. Lause piirid. Eesmärgistatud laused. Lause põhi- ja kõrvalliikmed. Mittesõnalised ja laiendatud laused. Ühe liikmega laused. Loetelud ilma liitsõnata ja ainsuse liitsõnadega. Üheliikmelised lauselused.

Helid ja tähed. Tähestik. Sõnade järjestamine tähestiku järgi. Vokaalide ja konsonantide helid. Nende eristamine tõkendi olemasolu või puudumise järgi.

Sõnade koosseis. Juur- ja üldtüvesõnad. Lõpud, eesliited, järelliited. Muutused sõna leksikaalses tähenduses sõltuvalt ees- ja järelliitest. Hindamissufiksiga sõnad (-onk-, -ik-, -ok-, -k-, -ush- -yush-, -ish-). Nende kasutamine kõnes. Sõnade moodustamine.

Rõhutatud ja rõhutatud vokaalid. Rõhutatud vokaalide õigekiri vastavalt hääldusele (hääldatud-kirjeldatud). Hääлита vokaalide õigekiri sõna tüves. Hääliku ja tähe mittevastavus häälikuteta positsioonis. Häälikuta häälikute kontrollimine sõnavormi muutmise ja seotud sõnade valimise teel. Konsonandid on häälikulised ja kurdid. Häälikuliste ja kurtide konsonantide õigekiri sõna tüves. Konsonantide kirja pilt, mis vastab nende hääldusele, ja need, mis ei vasta. Kahtlaste konsonantide õigekiri. Kahtlase konsonandi kontrollimine sõnavormi muutmise ja seotud sõnade valimise

teel. Sõna tüves olevad konsonandid on hääldamatud. Sõna tüves on kontrollisõna. Kontrollimata häälikud sõna tüves. Topeltkonsonandid tüves ning tüve ja järelliite liitekohas.

Eesliide ja prepositsioon. Eesliite kirjutamine a- ja o-ga, eesliide per-. Konsonantide eesliite õigekiri sõltumata hääldusest (s-, v-, all-, üle-, alates-). Sõnade moodustamine ees- ja järelliidete abil. Kõva märgi (ɤ) eraldamine eesliitega sõnaes. Eraldusmärgiga (ɤ) ja eraldusmärgiga (ɤ) sõnade eristamine.

Kõneosad Üldine mõiste sõnaliikidest: nimisõna, omadussõna, verb. Nende eristamine lauses küsimuste ja tähenduste järgi.

Nimisõna. Mõiste nimisõnade. Tähendus kõnes, lauses. Korralikud ja pärisnimed. Omadussõnade (raamatute, ajalehtede ja ajakirjade nimed) hindamine. Nimisõnad, nii elulised kui ka elutud. Nimisõnade muutumine arvu järgi (ainsuses ja mitmuses). Nimisõnade sugu, võime eristada sugu (maskuliinne, feminiinne, neutraalne). Pehme märk (y) pärast koma lõppu sõnade feminiinsete nimisõnade puhul. Ainsuses olevate nimisõnade käändelõpude õigekiri. Nimisõnade deklinatsioon (I, II, III deklinatsioon). Nimisõnade deklinatsioon mitmuses. Liigilõpude õigekiri. Feminiinse ja neutraalse käändevormiga nimisõnade genitiivi kirjutus. Ainsuse 1., 2. ja 3. deklinatsiooni nimisõnade käändelõpude õigekiri. Ainult ainsuses või ainult mitmuses esinevate nimisõnade kasutamine. Tähenduselt lähedased ja vastandlikud nimisõnad: sünonüümid ja antonüümid. Harjutused sünonüümide ja antonüümide leidmiseks.

Omadussõna. Omadussõnade mõiste. Omadussõnade tähendus kõnes, lauses. Omadussõna sugu, selle sõltuvus nimisõnade soost. Omadussõnade ja nimisõnade sugu ühildumine. Omadussõnade muutumine soos. Omadussõnade muutumine numbri järgi. Omadussõnade kooskõlastatus nimisõnadega, arvus. Omadussõnade deklinatsioon ainsuses. Omadussõnade deklinatsioon mitmuses.

Lause Lihtne lause. Homogeensed liikmed lauses. Pea- ja kõrvalliikmed kui homogeensed liikmed. Loetelud ilma sidesõnata, üksikute sidesõnadega ja sidesõnadega a, aga. Homogeensete liikmete kirjavahemärgid. Liitlause. Liidetud laused koos sidesõnadega ja, a, aga. Konjunktsioonide kirjavahemärgistus. Liitlause skeem.

7. klass

Õppesisu 7. klassis

SUULINE ENESEVÄLJENDUSOSKUS JA SUHTLEMISOSKUS

Suhtlemine vastavalt olukorrale (elementaarsed harjutused erinevate suhtlusstiilide arendamiseks): erinevad partnerid ja/või asukohad; teksti suurendamise ja/või tihendamise harjutused (lühisõnumite kirjutamine); oskus eristada tavalisi ja väljamõeldud kirjeldusi. Erinevate arvamuste, sh vastandlike seisukohtade mõistmine ja arvestamine; arvamuste väljendamine ühistegevuses, üksmeele otsimine; oma seisukoha väljendamine klassikaaslasel või rühmale, oma arvamuse kaitsmine. Sündmuse kirjeldamine enda ja teiste seisukohalt. Ärikirjade kirjutamine: kirjad sõpradele ja pereliikmetele. Erinevate kirjelduste (taimedest, loomadest jne) kirjutamine vastavalt kavale.

KOGNITIIVSETE TEGEVUSTE ARENDAMINE

Keskendumine, et valikuliselt leida teavet suurest tekstist või mitmest teabeallikast. Mõistmine sündmuste ajalistest (tegevuste järjestus, üheaegsus) ja põhjuslikest seostest (erinevad eesmärgid ja

tingimused). Määratletud põhjuste järjestuse teadvustamine, põhjusliku seose ja ajalise järjestuse vastandamine.

Käitumise asjakohasuse hindamine seoses eesmärkide, tunnete ja tingimustega. Põhjus-tagajärg seoste liikide leidmine ja eristamine. Tegevuse kontrollimine ja planeerimine.

Teistes õppeainetes õpitud teadmiste ja terminoloogia kasutamine emakeeletundides.

Harjutused võrdlusraamatute (erinevad sõnastikud, teatmeteosed) kasutamiseks.

LAUSE JA SÕNAVARA

Lausetüüpide eristamine: lihtlause, lihtlause koos homogeensete liikmetega, liitlause.

Lausemuustrite aktiveerimine, teiste ainete terminoloogia kasutamine lausetes. Lausete muutmine ja laiendamine ning uute lausemuustrite õppimine. Keerulistes lausetes väljendatud seosed. Liidetud laused koos ja, a, aga ja ilma konjunktsioonita. Võrdlus. Lausemuustrite kasutamine.

Kirjavahemärkide kasutamine. Ettepanekud koos aadressiga. Sõnaliikide grammatiliste kategooriate ja nende vormiliste tunnuste mõistete täpsustamine ja laiendamine.

Pronoomenid. Pronoomenite mõiste. Isikupronoomid, 1., 2. ja 3. isiku ainsuses ja mitmuses.

Pronoomenite deklinatsioon ja õigekiri.

Sõnade moodustamine. Liitsõnad ühendvokaalidega -o-, -e-. Määratlemata verbide moodustamine koos -, -, -ti; verbid koos partikliga -sya.

LUGEMINE JA KIRJUTAMINE

foneemiline analüüs ja õigekiri. Kahtlaste helide analüüs ja õigekiri. Ainsuse ja mitmuse nimisõnade käändelõpude õigekiri. Omadussõnade üld- ja käändelõpude õigekiri ainsuses ja mitmuses.

Ees- ja järelliidete õigekiri ning ees- ja eesliite eristamine.

Kirjavahemärkide kasutamine. Proaktiivse enesekontrolli, kaasamise ja jälgimise harjutused.

Lugemistehnika. Valjuhäälnel lugemine ladusas tempos, lugemine iseendale. Lugemise ladususe ja väljendusoskuse arendamine; lugemistempo teadlik muutmine. Õpitud teksti ladus ja väljendusrikas lugemine (õige intonatsioon, loogiline rõhk, selgus).

Orienteerumine tekstis. Valikuline lugemine; temaatilise lugemise õpetamine. Tekstis sisalduva uue teabe, teadmiste leidmine (õpetaja juhendamisel). Kirjeldatud sündmuste vaheliste ajaliste, põhjusliku ja muude seoste loomine; oletuste, järelduste, põhiidee tegemine. Tegelaste käitumise, mõtete ja kogemuste võrdlemine. Tegelaste käitumise hindamine (motiivid, tingimused, tulemused). Teksti kohta küsimuste esitamine. Tegelaste rühmitamine: iseloomujooned, ajastu.

Tegelast kirjeldavate sõnade välja kirjutamine, viitesõnad ja sõnakombinatsioonid. Liht- ja laiendatud kavade koostamine ja kasutamine.

Tundmatute sõnade leidmine (esimese lugemise käigus), sõnade tähenduse ühine selgitamine, sõnaraamatu kasutamine. Sõna kontekstis: lause (lõigu) tähenduse sõltuvus kasutatud sõnadest ja väljenditest (kujundlikud väljendid, võrdlused, metafoorid, arhailised väljendid, kangelassõnavara). Sõnade ja väljendite aktiveerimine (5-6).

Üksikasjalik valikuline ja temaatiline ümberjutustamine (abivahendeid kasutades). Harjutus lühiparagraafi koostamiseks; üksikasjaliku paragraafi plaani koostamine; paragraafi koostamisel tehtud vigade parandamine. Õpetus jutu ümberjutustamiseks ühe tegelase vaatepunktist. Looduse kirjelduste kirjutamine.

Kirjalik ümberjutustamine (jutustamine) kava ja keeleliste vahendite (viitesõnad ja -fraasid) abil.

KEELETEADMISED JA -OSKUSED

Õigekirjasõnade kasutamine (õpetaja juhendamisel). Sõnavara sõnade õigekiri. Kõneosade (nimisõna, omadussõna, verb, pronomeni), lause põhi- ja kõrvalliikmete nimetamine ja eristamine (ilma täpsustuseta). Sõnade koostamine.

Liht- ja liitlausete eristamine ja harjutamine; liitlausete koostamisel diagrammide kasutamine. Kirjavahemärkide jälgimine.

Õpitulemused 7. klassis

1. Mõistab seisukohtade võimalikku erinevust suhtlemisel, selgitab oma seisukohti / mõistab suhtlemisel vestluspartnerite seisukohtade võimalikku erinevust ja selgitab oma seisukohti;
2. Selgitab talle mõistetavate sündmuste ajalisi ning põhjuslikke seoseid;
3. Mõistab ja kasutab õpitud liht- ja koondlausemalle;
4. Mõistab ja kasutab suunatult eri suhteid väljendavaid kaheosalisi liitlauseid;
5. Tuletab sõnu õpitud liidetega; moodustab liitsõnu;
6. Kasutab sõnade käände- ja pöördeforme, analüüsib sõnavormide koostist;
7. Tunneb ja rakendab tähekasutusreegleid;
8. Loeb jõukohast võõrast teksti kõne tempos;
9. Loeb õpitud teksti ladusalt mõningase ilmekusega;
10. Hangib teavet teistelt inimestelt; õpetaja suunamisel tekstist;
11. Täidab endamisi lugedes sisulisi ja keelelisi ülesandeid;
12. Rakendab õpetaja juhendamisel temaatilist lugemist;
13. Iseloomustab tekstis kirjeldatud tegelasi plaani järgi, rühmitab neid teadaoleva(te) tunnus(t)e alusel;
14. Annab hinnangu tekstis kirjeldatud tegelas(t)e käitumisele ja põhjendab seda viidetega tekstile või oma kogemusele;
15. Taastab analüüsitud teksti sisu vastavalt püstitatud ülesandele (valikuliselt, temaatiliselt, kokkuvõtlikult), vajaduse korral rakendab teksti analüüsimisel kasutatud abivahendeid;
16. Koostab pärast ühist ettevalmistust abivahenditele toetudes (kava, tugisõnad, sõnaühendid) lühikese kirjaliku ümberjutustuse;
17. Kasutab liht- ja liitlausete kirjutamisel õigeid lõpumärke.

Õppesisu 7. klass

7. klass: 6 tundi nädalas (4 tundi kõne arendamist ning grammatika- ja õigekirjaõpetust; 2 tundi lugemise ja kõne arendamist).

Liht- ja liitlaused. Homogeenne lihtlause. Pea- ja kõrvalliikmed kui homogeenused liikmed. Loetelu ja kõrvallause intonatsioon. Pausid homogeensete liikmete vahel. Loetelu ilma liitsõnata, liitsõnadega ja, liitsõnadega a, aga. Erinevate grammatiliste kategooriate (nimisõna, omadussõna, verb) kasutamine homogeensete liikidena. Liitlaused koos konjunktsioonidega ja, a, aga.

Kirjavahemärkide kasutamine.

Sõnade koostamine

Erinevate sõnaosade moodustamine ees- ja järelliidete abil. Nende eristamine. Sõnade tähenduse määramine. Eesliite, tüvede, järelliidete ja lõppsõnade tuvastamine. Sugulussõnade valimine. Sõnade tähenduste määramine. Sugulussõnade ühised ja erinevad tähendused. Sõnajuurtes esinevate häälikute õigekiri ilmaaspiratsioonita. Häälikulised ja tümpsuvad konsonandid sõnajuures. Hääldamata vokaalid ja konsonandid sõnade tüves. Hääldamata konsonandid sõnade tüves. Vokaalide ja konsonantide õigekiri sõnade algussõnades. Eraldav kõva märk (т) eesliite järel. Eesliide. Liitsõnad. Liitsõnade lihtsaimad juhud, kus on ühendvokaalid o, e.

Kõneosad Nimisõna. Nimisõnade tähendus kõnes. Korralikud ja pärisnimed. Elutu ja elutu nimisõnad. Nimisõnade muutumine numbriga järgi. Ainsuses ja mitmuses. Nimisõnade sugulus. Üksiknimede esimene deklinatsioon. Ainsuse tegusõnade rõhutatud ja rõhuta käändelõpude õigekiri. Kasuse lõpu kontrollimine, asendades sama deklinatsiooni ja samasuguse rõhutatud lõpuga nimisõna. Ainsuse nimisõnade teine deklinatsioon. Ainsuse nimisõnade rõhutatud ja rõhuta käändelõpude kirjutamine. Kontrollida infinitiivi, asendades sama deklinatsiooni ja sama käände ja koha lõpuga noomeni rõhutatud lõpuga. Ainsuse ainsuse nimisõnade kolmas deklinatsioon. Kolmanda deklinatsiooni nimisõnade käändelõpude õigekiri. Mitmuse nimisõnade deklinatsioon. Mitmuse käändelõpude õigekiri. Feminiinse ja neutraalse tüvega nimisõnade genitiivi käände kirjutamine.

Omadussõna

Omadussõnade tähendus kõnes. Omadussõna de valik, mis aitavad kirjeldada objekti. Kujutuslike keelevahendite kasutamine (määratlus, võrdlus).

Omadussõnade soo, arvu, kohaarvu eristamine nimisõna soost, arvust ja kohast.

Omadussõna ja nimisõna sugu, arvu ja kohaühendi kokkulangemine.

Mees- ja neutraalnimeliste omadussõnade deklinatsioon ainsuses.

Feminiinsete omadussõnade deklinatsioon ainsuses.

Kontrollida omadussõnade infinitiivi küsimuse abil.

Moodustada omadussõnade ja nimisõnade sõnaühendid kaudses käändes.

Mitmuse omadussõnade deklinatsioon.

Asesõna

Asesõnade mõistmine. Asesõnade tähendus kõnes.

Isikuasesõnad, ainsuses ja mitmuses.

Isikuasesõnad 1. isikus. Isikuasesõnade konjugatsioon ja õigekiri ainsuses ja mitmuses.

2. isiku isikuasesõnad. Isikuasesõnad ainsuse ja mitmuse deklinatsioon ja õigekiri.

3. isiku isikuasesõnad. Isikuasesõnade deklinatsioon ja õigekiri ainsuses ja mitmuses.

Prepositsioonide ja asesõnade eraldi kirjutamine.

Tegusõna

Tegusõnade mõiste. Tegusõnade tähendus. Tegusõnade roll kõnes.

Tegusõnade algvorm (määramata vorm) koos -, -t, -t, -t, -t, -t.

Tegusõnade ajavormide muutumine (olevik, minevik, tulevik).

Tegusõnade muutumine arvude kaupa. Mineviku aegade verbide soo ja arvu muutmine.

Partikli kirjutamine mitte koos verbidega. Tähenäus eitamine. Verbid, erandid.

Tegusõnade 2. isiku lõpu (-ish, -you) õigekiri ainsuses Erinevus 3. isiku ainsuse ja indefiniitverbide (-s, -s) vahel. Rõhutatud lõpuga verbi muutumine isiku- ja arvsõna (konjugatsioon).

Tegusõnade -s, (-s).

Lause.

Liht- ja liitlausead. Diferentseerimine. Adjektiiv ja predikaat liht- ja liitlauseades.

Lihtne lause koos homogeensete liikmetega. Lause skeem. Lause põhi- ja kõrvalliikmed kui homogeensed liikmed. Liigendatud homogeensed lausead. Homogeensete liikmete ingliskeelne loend, koos ainsuse konjunktsiooniga ja, a, aga, korduv konjunktsioon ja. Homogeensete liikmete kirjavahemärgistus. Liitlausead koos ja, a, aga ja ilma konjunktsioonita. Liitlause skeem.

Ümberkujundamine. Aadressi kirjavahemärgide kasutamine. Otsene kõne.

8. klass

Õppesisu 8. klass

SUHTLEMIS- JA SUULINE ENESEVÄLJENDUSOSKUS

Teabe vastuvõtmine ja õige tajumine, harjutus

Informatsiooni edastamine suuliselt ja kirjalikult. Diferentseerimine:

Erinevad arvamused ja vastandlikud seisukohad; oma arvamuse keeldumine ja kaitsmine

Oma seisukoha tagasilükkamine ja kaitsmine, et jõuda kokkuleppele.

Põlvkondadevahelise suhtluse mõistmine: lapsed-vanemad, vanemad-vanemad, noored-vanemad, noored- täiskasvanud.

Suhtlemine poiste ja tüdrukute vahel, kiindumuse väljendamine

Ärikirjade kirjutamine: vabas vormis ärikiri (kiri, sõnum, kutse, teade, teade, märgukiri) memo, avaldus, CV, volikiri); täitmine vormid (kviitungid teenuste eest, maksekorraldused jne)

Kirjutamine: üksikasjalik ja lühike tekst,

Kirjeldus (loodusteaduslikul või geograafilisel materjalil põhinev) geograafiline materjal), kontuuri kirjutamine (artikli, kirjandusliku teksti, eluloo või jutustuse jaoks, kirjanduslik tekst, kirjaniku elulugu).

KOGNITIIVSETE TEGEVUSTE ARENDAMINE

Tähelepanu koondamine monotoonsete tegevuste ajal: teabe otsimine, teksti koostamine, koos rääkimine, teksti kuulamine jne.

Põhjuse ja tagajärje seoste leidmine, sündmuste kirjeldamine.

Käitumise asjakohasuse hindamine ja selle vastavus moraalipõhimõtetele, individuaalne ja grupikäitumine.

Rühmakäitumine. Teadlikkus ajaloolisest, sotsiaalsest ja looduslikud tingimused, mis mõjutavad individuaalset käitumist.

Enesekontrollioskuste arendamine, teadvustamine planeerimine; oskus kasutada võrdlusraamatuid (õpetaja juhendamisel)

LAUSE JA SÕNAVARA

Lihtne lause, lihtne lause, lihtlause koos homogeensete liikmetega, kompleksne lause.

Ettepanek: lause tekstis, kontekstiväliselt; moodustamine,

Lause muutmine, laiendamine, kokkusurumine ja liitmine.

Lihtlause, homogeense ja liitlause eristamine; terminite õige kasutamine.

Terminite korrektne kasutamine; terminite õige kasutamine. Suhted,

Liitlausete kasutamine: vastandamine

Vastandlikud tegevused, tegevuste jagamine, omadussõnalised laused põhjuse, eesmärgi, koha ja tähendusega.

Põhjus, eesmärk, koht, aeg, tegevus. Väljendamine.

Erinevad lausekonstruktsioonid sama seose väljendamiseks:

Erinevad sidesõnad, liitsõnade erinev paigutus

Erinevad lausemehhanismid: erinevad sidesõnad, omadussõnade erinev paigutus.

Kõneosade (nimisõna, omadussõna, verb, arvsõna) süvendatud tundmine.

Adjektiiv, verb, nimisõna, omadussõna); nende morfoloogilised tunnused, küsimused, morfoloogilised tunnused, küsimused, funktsioonid kõnes ja lausetes

Morfoloogilised tunnused, küsimused, funktsioonid kõnes ja lausetes, semantilised rühmad ja üldistatud tähendused.

Liitsõnad, nende moodustamine; sõnade moodustamine eesliite abil

Prefiksiaalne ja sufiksiaalne moodustamine erinevate kõneosade ühega

Tuletisverbide käändevormide moodustamine, nende kasutamine lausetes. Sünonüümide ja antonüümide valimine (erinevatele kõneosadele) ning nende kasutamine kõnes ja kirjas.

Kirjalikus kõnes.

Verbivormide aktiveerimine, verbide polüseemilisus (sõnade homonüümid). Kvantitatiivsete ja ordinaalsete tegusõnade käändevormid

Arvsõnad, sõnade moodustamine

Õpikutes kasutatavate võõrsõnade mõistmine

LUGEMINE JA KIRJUTAMINE

Foneemiline analüüs ja õigekiri. Harjutused õigekirjaoskused, sõnavara aktiveerimine (aktiivne) võõrsõnade abil. (aktiivne) võõrsõnade kasutamisega. Õigekirjutus

Omadussõnade õigekiri o-, a-, eesliite per-ga.

Nimisõna ja omadussõna lõpud ainsuses ja mitmuses. omadussõnade ja nimisõnade sugu, arvu ja kohaarvu ühtlustamine.

Nimisõnade sugu, arv ja tegusõna. Õigekiri.

Verbide kirjavahemärgistatud isikulõpud, verbid koos -, - on; Partikkel "ei" koos verbiga.

Enesekontrolli oskuse arendamine

Lugemistehnika.

Jooksva tempoga vastuvõetava teksti valjusti lugemine.

Individaalsed ülesanded nõrkuste ületamiseks lugemistehnikas.

Harjutused ekspressiivseks lugemiseks koos

Harjutused õige intonatsiooni ja lugemistempo muutmisega.

Teksti eesmärgipärane lugemine "vaikselt" (ca 2/3 teksti). tekstist)

Orienteerumine tekstis.

Valikuline lugemine, temaatiline lugemisharjutus.

Temaatiline lugemine, uue teabe otsimine, leidmine arusaamatuks jäänud teabe leidmine.

Põhjuslike seoste tuvastamine tekstis, järelduste tegemine, põhiidee kindlakstegemine (vajadusel õpetaja abiga).

Rääkimine ja arutlemine: analüüs ja hindamine tegelaste ja näitlejarühmade käitumise kohta (ühe või mitme teksti põhjal) probleemi püstitamine ajaloolise tausta võrdlemine tänapäeva tegelikkusega (erinevad kontekstid, arenguetapid kirjeldatud sündmustest kuni vaatlused looduse, selle muutused).

Lihtsa, laiendatud, skemaatilise plaani koostamine.

Tundmatute sõnade leidmine esmasest lugemisest, selgitamine (sünonüümide valimine). Autori sõnavara ülevaatamine tekstides kohta

Sarnased teemad. Võrdluste, metafooride leidmine, selgitamine, Kasutamine (õpetaja juhendamisel).

Tähenduste selgitamine ja tegelasi kirjeldavate sõnade aktiveerimine.

Ümberjutustamise liigid: temaatiline, lühike, tegelaste iseloomustamine ja ümberjutustamise liigid: temaatiline, lühike, kangelaste ja näitlejate iseloomustamine; parafrasimine kangelasest.

Abivahendid: kontuur, viitesõnad, sõnakombinatsioonid

KEELE OSKUSED

Tähestiku kasutamine võrdlusraamatutega töötamisel. Õpitud ortograafia kasutamine õigekirjas.

Panemine kirjavahemärkide kasutamine liitlauses, lauses, kus on ühesõnalistes lauses ja aadressidega lauses;

Lausete skeemitamine, lausete koostamine alates. Diagrammide koostamine.

Teadmised kõneosadest ja nende grammatilistest kategooriatest.

Verbid. Verbide ajavahetus, määramata verbivorm (infinitiiv).

Infinitiiv, lõpud -t, -ch, -ti; verbide muutumine.

Verbid, ainsuses ja arvus: verbid käändes 1 ja 2; ebaõnnestunud isikuline

Verbide lõpud ja õigekiri; verbide erandid; Kirjutusviisid -is ja -is; -o ja -a minevikuvormi verbide lõpus

8.klass ÕPITULEMUSED

1) kasutab õpitud lausemalle suulises ja kirjalikus tekstis

2) märkab ja hindab kaaslaste käitumise (sh sõnakasutuse) sobivust

3) reageerib adekvaatselt kaaslaste erinevatele ja vastandlikele seisukohtadele

4) analüüsib suunavate küsimuste abil dialoogi / анализирует диалог с помощью наводящих вопросов;

5) tuletab sõnu õpitud liidetega, mõistab ja kasutab tuletisi

6) tunneb ära ja moodustab pöörde- ja käändevorme

7) kasutab tuttavat teabekirjandust juhendamisel

8) loeb jõukohast teksti teabe hankimiseks ladusalt ja endamisi

9) täidab jõukohast teksti analüüsides ülesandeid õpitud mõistmisstrateegiate ulatuses;

10) esitab küsimusi teksti kohta mõistmisstrateegiatest lähtuvalt;

11) taastab õpitud teksti (suuliselt) erineval viisil (õpetaja suunamisel): tekstilähedaselt,

temaatiliselt, kokkuvõtlikult, tegelase seisukohalt; rakendab analüüsi käigus kasutatud abivahendeid

12) iseloomustab tegelast ja tegelasarühma plaani järgi

- 13) kirjeldab tegevusi ja sündmusi kogemuste ja eri õppeainete materjalide põhjal (abiga)
 - 14) koostab pärast ühist arutelu tekstilähedase kirjaliku ümberjutustuse
 - 15) kasutab omandatud õigekirjaoskusi iseseisvates kirjalikes töödes
 - 16) märgistab olulist teavet väljendavaid teabeüksusi tekstis (suunamisel), teeb märkmeid tekstide põhjal
- 17) koostab õpitud tarbekirja (näidise järgi)

8. klass - 6 tundi nädalas (3 tundi kõnearendust ning grammatika- ja õigekirjaõpetust; 3 tundi lugemis- ja kõnearendust).

Lihtlause ja liitlause. Nende kahe võrdlus. Konjunktsioonid ja, a, aga liht- ja liitlausestes. Märksõnad Kirjavahemärgid. Lihtlause koos homogeensete liikmetega. Liidetud lause koos sidesõnadega ja, a, aga ja ilma sidesõnata.

Sõnade koostamine

Üldised tüvesõnad; erinevatesse kõneosadesse kuuluvate üldiste tüvesõnade valik, nende eristamine, sõnade koostamine.

Rõhutatud ja rõhutatud vokaalide, häälikuliste ja hääldamata konsonantide õigekiri sõna tüves.

Moodustada sõnu, kasutades ees- ja järelliiteid. Kirjutage eesliiteid o-ga ja a-ga, eesliiteid per-, s-, v-, üle-, alla-, alates-. Vokaalid ja konsonandid eesliites. Eristada. Eesliite ja prepositsioonide vahel.

Liitsõnad. Moodustage liitsõnu koos liitsõnadega ja ilma (kolmnurk, matk).

Moodustada erinevaid sõnu, kasutades samu ees- ja järelliiteid. Nende sõnade tähendus. Sõnad, millel on hindamissufiks

Sõnaliigid

Nimisõna, omadussõna, tegusõna, asesõna kui sõnaliigid. Eristamine. Tegemine erinevad kollokatsioonid koos prepositsiooniga või ilma.

Nimisõna. Tähendus kõnes. Nimisõna nime peamised grammatilised kategooriad (sünd, arv, käänak, kalduvus). Nimi enda oma.

Nimisõnanimede käänamine ainsuses. Nimisõnanimede käänamine mitmususes

Nimisõnade käändelõppude õigekiri ainsuses ja mitmususes. Kaldumatud nimisõnad. Hullumeelsete lõpute kontrollimine löögilõpulise nimisõna asetamise teel.

Kordamine.

Omadussõna

Omadussõna nime tähendus kõnes. omadussõna nime sobitamine nimisõnaga, arv ja langus.

Omadussõnade nimede käändelõppude õigekiri ainsuses. Omadussõnade nimede käändelõppude õigekiri mitmususes. Kaassõnad -ja, -je, nende kalduvus ja õigekiri.

Kordamine.

Asesõna

Isiklikud asesõnad. Isikunimede tähendus kõnes. Tähtsamad grammatilised tunnused (nägu, arv, hääldus). Ainsuse 3. isiku nimede sugu. Isikunimede käänamine. Kohanimede õigekiri ettekäändega.

Tegusõna

Tegusõna tähendus kõnes. Tegusõna peamised grammatilised tunnused (aeg, arv, nägu). Määratlemata verbivorm –ti. Tegusõnade muutumine aegade kaupa. Tegusõnade muutmine isikute ja numbrite lõikes. Verbide kokkutõmbamine. Tegusõnade I ja II peidulõpu eristamine. I ja II peitmisverbide pööramatute isiklike lõppsõnade õigekiri. Verbide I ja II peidukoha isikulõppude õigekiri. Tegusõnade õigekiri –тся, -ться. Tegusõnade muutumine sünnitusajal ja arvudes. Kordamine.

Arvsõna

Lugemisnime mõiste. Suulises ja kirjalikus kõnes tarvitamise juhtumid. Kvantitatiivsete ja järjestuslike lugemiste lugemine ja kirjutamine.

Arvsõnate õigekiri 5 kuni 20, 30; 50 kuni 80; 100 kuni 900. Arvsõnate õigekirja harjutused (kakssada kaheksakümmend viis). Volikirja, allkirja, kuulutuse, rahaülekande vormistamine.

Lause

Lihtsad laused. Liht- ja mittekommutatiivsed laused. Lause peamised ja väiksemad liikmed. Homogeenne lihtlause. Homogeensete liikmete kirjavadahemärgistus. Ümberkujundamine. Aadressi kasutamise kirjavadahemärgid. Liitlauseid. Liidetud laused koos ja, ja, aga ja ilma sidesõnata. Võrreldes lihtlauseid konjunktiiviga ja, a, kuid samade konjunktiividega liitlauseid samade konjunktsioonidega lauseid. Liidetud laused sõnadega millal, kus, mis, et, et, sest ja sidesõnaga mis. Pannes kirjavadahemärke enne neid sõnu. Kordamine.

9.klass

Õppesisu 9. klass

SUHTLEMIS- JA SUULINE ENESEVÄLJENDUSOSKUS

Suuline ja kirjalik suhtlemine üksikasjalikult, lühidalt. Tegevuste ühine planeerimine (rühmatöö), tegevuste korrigeerimine töö käigus, andmine ja jälgimine juhised-taotlused ja nende täitmine. Teiste arvamuste kuulamine. Teiste arvamuste kuulamine argumentides, oma seisukoha väljendamine, vigade tunnistamine. Oskus tunnistada puudujääke teadmistes ja oskustes. Oma teadmiste ja oskuste puudujääkide tunnistamine. Suhtlemine perekonnas (erinevad põlvkonnad, abikaasad), töökohal (tööandja ja töötaja vahelised suhted) ja töökohal. Tööturuasutuste külastamine.

Poiste ja tüdrukute vahelised suhted. Kirjeldus Sündmused ja ebatavalised sündmused (nt autoõnnetus). Erinevad ärikirjade liigid (seletuskiri, sõnum, kiri jne) ja vormide täitmine; kinnistamine ärikirjade liikide õppimine (ideaalis märkmik koos näidised). Kirjalike tekstide kirjutamine: jutustus (lähedane aruanne (tekstilähedane, lühike, lühike), eri liiki kirjeldused (loodusnähtused, tööprotsess). Kirjandusliku või informatiivse teksti (nt kirjaniku elulugu) kontuuri kirjutamine. tekst (nt kirjaniku elulugu): kõige olulisema leidmine faktid, teksti lühendamise, lühendite kasutamine; Täieliku teksti reprodutseerimine kontuurist; täiendamine kontuur. Suulised visandamisharjutused: teema näidisdiktaat, märkmete tegemine (lausete lühendamise, lühendite kasutamine lausete lühendamise, lühendite ja sõnaühendite kasutamine) Märkmete tegemine pärast lõigu kuulamist (vajadusel) Pärast lõigu kuulamist (vajadusel pärast üldist analüüsi). Teksti reprodutseerimine enda või kellegi teise järgi visandile.

KOGNITIIVSETE TEGEVUSTE ARENDAMINE

Tähelepanu koondamine pika selgituse ajal, märkmete tegemine. teabe otsimine, kasutades. Sõnastikud ja teatmeteosed; visandamine (nii trükitud kui ka auditoorsed tekstid). visandamine (trükitud ja kuulud tekstid). äratundmine . Põhjuse ja tagajärje jadade ja mitme põhjuste samaaegset esinemist. Otsuste mõistmine, üldised ja Erinevad (ja võimalusel vastandlikud) seisukohad: Perekonnas, seltskonnas esinevad vastasmõjud ja vastuolud, koolis ja tööl ning ühiskonnas; käitumine vastavalt reeglitele ja katse lahendada konfliktiolukordi ootamatutel viisidel; katsed oma käitumise tulemuste ennetamine. Planeerimine tegevuse planeerimine, töötamine algoritmi järgi ja mitmekesiselt; enesekontroll.

LAUSE JA SÕNAVARA

Lihtsad, ühetaolised ja keerulised laused: teadmiste ja oskuste süvendamine. Lihtsad üheosalised ja liitlaused: teadmiste ja oskuste süvendamine, laused tekstis ja väljaspool seda (prepositsioonide, liitsõnade ja sidesõnade kasutamine) Tekstivälised laused (prepositsioonide, sidesõnade ja liitsõnade kasutamine). Kõneosad: oma teadmiste ja oskuste laiendamine (tekstis leidmine, küsimuse esitamine, algvormi määramine), semantiline sõnarühmad, käände- ja liitsõnade harjutused ning moodustatud vormide kasutamine moodustatud vormid. Adverbid. Mõiste, tähendus kõnes ja lauses; seos aja, koha ja tegevuse suhe, mida väljendavad adverbid. Lausete laiendamine adverbidega. Adverbid on sünonüümid ja antonüümid. Adverbide moodustamine teistest kõneosadest. Teadmiste ja oskuste täiendamine: konjugatsiooniverbi vormide mõistmine, Murdesõnade mõistmine ja kasutamine, pronomenite ja arvsõnade deklinatsioon. Liitsõnade moodustamine, moodustamine; liitsõnade lühendid ja tunneb lausete eri tüüpe, mõistab õpitud lausemallide tähendust, kasutab neid teabe hankimisel ja sõnastamisel / tunneb eri liiki lausetüüpe ja mõistab õpitud lausete tähendust. kasutab neid teabe saamiseks ja sõnastamiseks; teab erinevate lauseliikide tähendust sõnastusi; lühendid. Sõnamoodustus: õpitud sõnade kasutamise aktiveerimine sufiks ja eesliited. Tuletiste mõistmine ja kasutamine sõnade kasutamine. Õpikutes kasutatavate võõrsõnade mõistmine.

LUGEMINE JA KIRJUTAMINE

Õigekiri. Süvendatakse oskust kasutada õpitud õigekirjamustreid. Õigekirja, enesekontroll. Sõnade õigekiri Võõrsõnad, liit- ja liitühendid, Lühendid, -a ja -o lõpuga adverbid. Individuaalne. Ülesanded õigekirjaoskuse arendamiseks.

Lugemistehnika. Sihtotstarbeline lugemine "iseendale". Sujuv lugemine valjusti mõistlikult selge ja väljendusrikka tempoga (loogilised rõhuasetused, vähene rõhk). Ekspressiivselt (loogiliste rõhkude jälgimine, alandamine intonatsioon lause lõpus). Teksti ette lugemine rollimängus. Individuaalsed ülesanded lugemistehnika parandamiseks.

Orienteerumine tekstis. Valikuline ja temaatiline lugemine, et asjakohase teabe otsimine. Tundmatu leidmine. Tundmatu teabe leidmine ja lisainfo otsimine. Probleemide leidmine, põhjus-tagajärg seoste loomine, ideede seostamine tekstis, osalemine aruteludes. Tegelaste käitumise analüüsimine, tuvastamine. Tegelaste tegevuse motiivide määramine, nende käitumise hindamine. Teksti kavandi koostamine. Teksti põhiidee sõnastamine ja autori kavatsuste mõistmine ning seos sotsiaal-ajaloolise taustaga. Sõnade tähenduse selgitamine sõltuvalt kontekstist; Tundmatute sõnade leidmine ja nende tähenduse selgitamine ning analüüs; Kõige tavalisemate sõnade leidmine ja aktiveerimine Võrdlused ja metafoorid erinevate ümberjutustamisviiside kasutamine Teksti ümberjutustamisel: lühike ümberjutustus, üksikasjalik ümberjutustus, valikuline; tegelaste ja näitlejate iseloomustamine jne. Tutvumine mõnede eesti klassikute ja kaasaegsete kirjanike ning nende teostega. Kaasaegsed kirjanikud ja nende teosed. Tutvumine teatud Eesti ajalehed, ajakirjad ja teatmeteosed

KEELETEADMISED JA -OSKUSED

Õpitud tähtede õige kirjepilt ja tähtede ühendamine, kasutades õpitud õigekirja- ja kirjavahemärgireegleid, kirjutise kommenteerimine. Õigekirjavigade leidmine ja parandamine. Konjugatsioon ja sõnade konjugatsioon (tabelite abil). Kõneosade nimede tundmine Nomenid, omadussõnad, verbid, arvsõnad, pronoomenid, gerundiumid. arvsõnad, pronoomenid, adverbid), prepositsioonid. Nende tundmine märgid ja grammatilised kategooriad.

9. klassi õpitulemused

- 1) tunneb lausete eri tüüpe, mõistab õpitud lausemallide tähendust, kasutab neid teabe hankimisel ja sõnastamisel
- 2) teab adekvaatse suhtlemise põhimõtteid tavaolukorras käitumiseks (perekonnas, eakaaslastega, töökollektiivis, ametiasutuses jne) /
- 3) mõistab suhtluspartnerite seisukohtade võimalikku sarnasust, erinevust ja vastandlikkust; selgitab oma seisukohti, otsib lahendust erimeelsustele
- 4) hindab oma ja teiste käitumise otstarbekust ja moraalinõuetele vastavust tavaolukorras, käitub vastavalt
- 5) loeb jõukohast teksti endamisi sihipäraselt, häälega, mõistmiseks vajaliku selguse ja intonatsiooniga
- 6) kasutab tekste ja teatmikke teabe hankimiseks
- 7) teeb märkmeid ja konspekteerib elementaarselt
- 8) taastab tuttavat teksti erineval viisil (kokkuvõtlikult, laiendatult, tekstilähedaselt)
- 9) kirjeldab tegevusi ja sündmusi teistele arusaadavalt
- 10) iseloomustab tegelasi ja tegelusrühmi; seletab ja hindab nende käitumist
- 11) koostab õpitud tarbekirja sarnaselt
- 12) valdab elementaarseid teadmisi grammatikast: sõnaliigid, käänamine ja pööramine, liht-, koond- ja liitlauseid, sõnamoodustus
- 13) järgib kirjutamisel tähekasutusreegleid ja peamisi ortograafiareegleid, leiab ja parandab õigekirjavigu ära kirju

Õppesisu 9. klass

Lihtne lause. Lihtne lause, millel on üksikud liikmed. Liitlause. Liidetud laused ilma sidesõnata ja koos sidesõnadega. Ümberkujundamine.

Helid ja tähed Tähestik. Vokaalide ja konsonantide hääled. Kõvad ja pehmed konsonandid. Häälikulised ja häälekõrvalised konsonandid. Rõhutatud ja rõhutatud vokaalid. Pehme ja kõva märkide (ь, ъ) eristamine. Foneetiline sõnaanalüüs.

Sõnade koostamine Sõnade koostis. Rõhutatud ja rõhutatud häälikute kirjutamine sõnade tüvedes. Häälikuliste ja häälikuteta konsonantide kirjutamine sõnade tüvedes. Eesliite o-, from-, under-, s- kirjutamine. Lõppkonsonanti muutvate eesliite õigekiri: be- (bez-), vos- (asc-), is- (is-), ra- (ras-). Liitsõnad. Moodustada liitvokaalidega ja ilma liitvokaalideta liitsõnu. Lühendatud sõnad

Kõneosad

Kõneosade eristamine.

Nimisõna. Nimisõnade roll kõnes. Põhilised grammatilised kategooriad. Omadussõnade käändelõpude õigekiri. Mittekaitstavad nimisõnad. Nende soo määramine. Omadussõna nimi

Asesõnade roll kõnes. Omadussõnade i ja nimisõnade sugu, arvu ja kohaarvu kokkuleppimine ja kohaarvus. Asesõnade käändelõpude õigekiri. Isikuasesõnad. Isikuasesõnade roll kõnes. Isikuasesõnade muutumine isikute ja arvude järgi. Isikuasesõnade õigekiri. Asesõnade õigekiri koos eesliitedega.

Tegusõna

Tegusõna roll kõnes. Tegusõna ajad. Määratlemata verbivorm. Tegusõnade õigekiri koos - ja - pesemine. Varjestusverbid I ja II löök- (hääldame-kuulame-kirjutame) ja pöörase lõpuga. Verbi käsvorm palvetes, käskudes, juhistes. Osake ei ole tegusõnadega. Möödunud aja verbid.

Tegusõnade muutumine numbrite ja sünnituste lõikes.

Arvsõna

Arvsõnade mõiste. Arvuline ja järjestus.

Arvsõnade õigekiri 5 kuni 20; 30; 50 kuni 80; 500 kuni 900; 90; 100; 200; 300; 400. 6

Ärikiri. Tööle asumise avalduse, autobiograafia kirjutamine.

Määrsõna. Määrsõnade roll kõnes ja lausetes. Määrsõnade moodustamine teistest kõneosadest.

Aega, kohta ja tegevusviisi tähistavad määrsõnad. Määrsõnade õigekiri o ja a lõpuga.

Kordage kõneosade kohta õpitut.

Nimisõna, omadussõna, verb, arvsõna, adverb, prepositsioon. Kasutage kõnes.

Lause .

Lihtne lause. Põhi- ja kõrvalliikmed, laused, osalaused ja mittepropositsioonid.

Põhi- ja kõrvalliikmed ning mittepropositsioonid. Sarnased sõnad lauses.

Ümberkujundamine. Liidetud laused. Liidetud laused ilma sidesõnata ja sidesõnadega ja, a, aga.

Liitlaused sõnadega mis, millal, kus, mis, mis, et, sest. Otsekõne (pärast autori sõnu). Lausejooned ja koolonid otsekõnes; suurtähed otsekõnes.

otsekõne. Liht- ja liitlausete koostamine. Kirjavahemärgid lausetes.

HINDAMINE

Hindamine põhineb kooli õppekaval